

زهوقتيكى سهيرهوه چاوى بريبووه ئاورمهكه و بزهى ليو و سوورى سهر كولهكانى له وينهكهدا
ئەبينا. له وينهى دووههدا پۆلك كهنيشك، ههورى له كۆل و جامانه له مل، به شهوق
ههلهپهپين و وهك گهلاويژ پرشنگيان ئەهاويشت و بريسكهى چاويان ئەهات. ئەرى، ههر ئەم
بريسكهى چاوه بوو كه لاي فههاد تاييهت و تهنانهت "عهلاجهى" بوو. فههاد بو جارى
چهندوم وينهكهى له سهر لاپتوپهكهيهوه گهورهتر ئەكردهوه، ئەهاورده پيش، ديسان دوورى
ئەخستهوه، كه چى له دووريشهوه بريسكهى ئەهات.

فههاد له حاليدا گشت نيشانهكانى سهرسوورمان، شادى و پيكهيني پيوه ديار بوو، له بهر
خويهوه ئەيوت:

باشه وه راسى بووشى ئى دويتيهله، لهى دنيا پر له موشكلاتهى ئى دهور زهمانه ئيمه هايمنه
تى، هوويچ خوسهيهك نهياشتوون؟ بووشى ئيانه لهى ئيرانه ويرانهى ئيسهيا زنهگى بكهن و ئى
قهره خوشحال و شاد بون؟

فههاد لهگهل سهيرکردنى وينهكاندا، ههروا له بهر خويهوه پي ئەكهنى و ئەيوت، ئاخىر كهسيك
بايت و بووشيته پيم، راسى ئيوه كهنيشكهكان ئەرا چه خوشحالن؟ خهنيكهيان، توشا
خهنيكهيان بکه! ئى خهنيه رووح له من دهرهاوردگهسن!

وينهكان هى سالى بوورى بوون و فههاد زياتر له فهيسبووك و توره كومهلايه تيبهكانى ديكهى
هاوشيوهى وهى گرتبوون. دياره هيشتا سهرهتاي زستان و نهووزى نوئى و سالى تازه له

ريگا بوون. فههاد دواى ئەوه له سهيرکردنى وينهكان تيرى نهخوارد، به حالهتيكى نيوه
توورهييهوه لاپتوپهكهى كورژاندهوه، خستيه ئەولاوه و له بهر خويهوه، به لام به دنگى بهرز وتى:

دنيايچ خراو بود، ئيمسال چمه ئى ئاواييه و خوم وه چهويهل خوم نهووز و شادى ئى مهردمه
وينم. چم و وه چهو وينم كه ئيانه چوون و ئەراى چه ئى جوورهنه... شاد، خوشحال،

ئوميدوار و له گشت چيشتيكيچ بيباك، ئەرى بيباكر له بيباك...

فهره‌اد لهو سات و سه‌عاته‌وه كه‌وته بيرو پلاند ارشتتني سه‌فه‌ر. سه‌فه‌ر يک كه نه‌يتواني پر بيټ له گرت، كيټشه و ده‌رديسه‌ر كه مروټي عاقل، له کاتي ئاساييدا به دهستي خوئي و، له خوټا خوئي تووشي ناکات. سه‌فه‌ر بو شوين و هه‌واري هه‌وري له کوټان و، پوله كه‌نيشكي چاومه‌ستي دوټله‌شيران...

فهره‌اد روژي دوايي له‌گه‌ل چهنده‌ هاوکاريکي خويدا قسه‌ي کرد، باسي مه‌به‌ست و ئامانجه‌که‌ي نه‌م سه‌فه‌ره‌ي بو کردن و سه‌ره‌نجام نه‌وانيشي رازيکرد بينه‌ هاوسه‌فه‌ري. هيشتا مانگيکي مابوو به نه‌وروز، پيکه‌وه گشت پيوستي و نيازي سه‌فه‌ره‌که‌يان سه‌ند و جانتاي ريگيان پيچايه‌وه. سي روژ پيش له ده‌ستپيکردني به‌نامه‌ي نه‌وروز، گه‌يشتنه‌ سنه و له وي به وردی زانياري و هه‌والي تازهيان له سه‌ر ريگا، شويني مانه‌وه و شيوه و وه‌سيه‌ي هاتووچوو کوکرده‌وه. له جهره‌ياني پرسوجو به دواي زانياريدا، تووشي هه‌رده‌وان هاتن كه کورپيکي خه‌مخوري خه‌لک و چالاکي سینه‌چاکی بواره‌که‌ بوو. هه‌رده‌وان خه‌لکي دوټله‌شيران و يه‌کيک له ده‌سته‌ي ئاماده‌کاري به‌نامه‌کانيش بوو. بويه گه‌ليک هه‌والي دهستي يه‌که‌ميان لي وهرگرت و قه‌ولي گشت هاوکاريه‌که، ته‌نانه‌ت شويني مانه‌وه و خواردينيشي پيدان:

خه‌مي هيجتان نه‌بيټ، له لاي نيمه‌يچ، وه‌ک گشت شار و ئاواييه‌کانی کوردستان به قه‌دره‌وه سه‌يري غه‌ريبه و ميوان نه‌که‌ن. نيوه نه‌توانن بچنه‌ به‌ر هه‌ر ده‌رگايه‌کي ئاوايي و بيژن ميوانتان گه‌ره‌که؟ دنيايم كه به دنياواله‌بييه‌وه وهرتان نه‌گرن. نه‌له‌ته‌ منيچ خوم ماليکم له ئاوايي، نه‌توانن تا وه‌ختيک نه‌گه‌رينه‌وه ميواني خوم بن.

فهره‌اد به‌م قسانه‌ي هه‌رده‌وان هينده‌ي ديکه خوشحال بوو چوونکه، نه‌مه‌ي وه‌ک سه‌ره‌تاي به‌ديهاتني خه‌ون و خه‌ياله‌کانی نه‌زانی كه بو نه‌م سه‌فه‌ره له ميشکيدا کوي کردبوونه‌وه. نه‌پوت نه‌مه‌ يه‌که‌م هه‌نگاو، يه‌که‌م ناسراو و يه‌که‌م ئاشنايه و، وه‌ک به فارسي نيژن:

سالي كه نيکوست، از بهارش پيدااست.

فهراد و هاورییهکانی رۆژیک پیش له بهرنامهکه گهییشتنه ئاوی، له ریگاوه چوونه مالی
ههردهوان که باوک و دایکی به گهرمی پیشوازبیان له میوانهکان کرد و به خیرهاتنیان کردن.
دوای کهمیک خوش و بش، لالۆ "ئهوکه" ی باوکی ههردهوان ناو، شوین و شاری میوانهکانی
پرسیار کرد.

فهراد وتی بهندهی خزمهتکارت منال میهرانم، بهلام هر وه منالی، له ژیر توپ و خومپارهی
جهنگ ئیران- ئیراق ئاواره بیمن و ئیسه له تیهران زنهگی کهم. ئی دوو رهفقیچمه، یهکیان
هوسهین، ئهویچ جوور خوم منال میهرانه و ئیسه له شیراز زنهگی کهیت. ئهو برادرههیچمان
کرنیه. کرن شاریکه له نزیک کرماشان شایهه خوتیچ تهشرف بردوید...
لالۆ ئهوکه، که ههم فره خوشی له زاراوهکهی فهراد ئههات و ههم به باشیش لی حالی
ندهبوو، وتی:

گشتمان کوردین، وه خیر بین بانچاومان. ئهه چهند سالهی دواییدا ئاوییهکهمان لهم وهختی
نهورۆزا پر ئهویت له میوان. له تاران، تهوریز، شیراز و تهنانهت له خوراسانیچهو میوانمان
بووگه. خیر بهیدی سهر و چهما. میمان عهزیزهن، عهزیزو ویچما و عهزیزو خوایچ...
فهراد لهم دوایین رستانهی لالۆ ئهوکه باش تی نهگهییشت، بهلام نهیخسته خوی، هیچی نهوت
و تهنیا به نیشانهی رهزایهت سهریکی لهقاند.

دوای نانخواردن ههردهوان شوینی خهوتنی نیشانی میوانهکانی دا و خوی چوو له لای دایکی
دانشت و پیکهوه دهستیان کرد به گپرانهوهی قسه. ئهه قسهی شار، خرمان و منالهکانی و
دایکیشی قسهی ئهه سهر و ئهوسهری ئاوی بی بو ههردهوان گپرایهوه...
*****

رۆژی دوایی و له کاتی دیاریکراودا جهژنی نهورۆز به جۆش و خرۆشیکیی بی وینهوه
بهپهوهچوو. پهیامی بهرزی بهپهوهبهران که له درشمیکیی رهنگین و زهنگیندا چواردهوری سهن و

سهكۆي بهرنامهكهی پئی رازیندرابوویه:

" پیوه ره جوانینمی"

شهوق و زهوقیکی تاییهتی به مهراسمهکه دابوو. گهلیک شیعی بهرز، کۆلیک پهیقی گرانبهها،
خهرمانیک گۆرانی پرمانا و ریزی دریز و بهربلاوی دیلانگرتنی بهشداران نهورۆزی ئەو
سالهیان گهیانده لووتکه.

فههاد سهیری خهلهکهکهی ئەکرد، گۆی له پهيامهکان ئەگرت، چاوی به درۆشمهکاندا ئەگیرا و
له خوشیاندا خهریک بوو شاگهشکه بیته. سهرمتا مانای درۆشمه گهورهکهی له ههردهوان
پرسی. کاتیک له ماناکی تیگهییشت، له بهر خۆیهوه ئەیوت بهه، بهه، چه شوار پرمانیهک؟
وهگهرد یهکترهک جوانیم! چه فکر قوول و پر مهفهوومیک!
ئەری ئیجوورهسه. ئیمه وهگهرد یهک جوانیم. راسهکهی ئیجوورهسه، وه ... گهرد ... یهک..
جوا .. نیمن. یه باشتترین ریگاس.

فههاد و ههقالهکانی شهو نهگهرا نهوه بو سنه، له ئاوییی له لای ههردهوان مانهوه چونکه ئەو
قهوولی پیدابوون بیان بات بو ناو باخ، بو سهه تهوهنی پیرزهیتوون و له دوورهه ئاوییی و
دۆلهکانی دهوروبهریان پیشان بدات، بۆیه بهیانی دواي نانخواردن چونه لای لالۆ ئەوکه که
پیشتر چوو بووه ناو باخ و خهریکی کهلهک و تهلان بوو. به دهم قسهکردنهوه ههردهوان،
فههاد، رهفیقهکانی و لالۆ ئەوکه پیکهوه پرویشتنه سهه تهوهنی پیرزهیتوون و لهوئیه چاویان
بریه ناو ئاوییی. فههاد پرسى ئەرا وهی کوچکه ئووشن پیرزهیتوون؟ خۆم زانم پیر ناو فره
قهدیمییهکه لهی مهنتهقه، وهک ئووشن ههفا و ههفت پیر ههورامان، زهیتوونیچ ناو ژنه ئی
جووره نیه؟ بی ئەوه له سهه وهلام راوهستی وتی: بایهه کهس گهورایهک بوویدن.
ههردهوان هیچ وهلامیکی بو پرسیارهکهی فههاد پئی نهبوو. دیسان فههاد پرسى قهدهمت
ئاوایهکهتان چهنه کاک ههردهوان؟

ههردهوان سهیریکی باوکی کرد و وتی بابه چنه؟

لالو نهوکه له بهر نهوه له پرسیارهکهی فههاد نهگهبیشت پرسى چیش چنه کورم؟
فههاد که زانی لالو نهوکه له مهبستهکهی حالی نهوو، پرسیارهکهی گوپی و به شیوهیهکی
دیکه پرسى:

خالوو نهوکه، نووشم عومر ئی ناواییتانه چهن ساله؟

لالو نهوکه نهفهسیکی له جگهرهکهی دا، به نووکی قامکی " بوول" و سووتکهکهی تهکان و به
نارامی وتی:

فهرق نهکات کاکه فهراذ، چونکه نهگهر عهمر دهگا کونج بخهپته سهری، نیتر فرهس. بهلی فره
فرهس. شایه چهن سهذ سال فرهتر بیت.

فههاد پرووی کرده ههردهوان و وتی "دهگا کونج" دی چهس کاکه؟

ههردهوان دهستی کیشا بو دولهکهی نهولا و وتی نهو شوینه کاک فههاد، ها، ها راست له
نزیک چهمهکهی نهولا. خه لکی نیتن قهديم نهوی ناوایی، یان هه مان دهگا بووگه. نیمه به
ههورامی به ناوایی نیتن دهگا. نیسه بهو شوینه نیتن دهگا کونج، یانی دیه کون و به ناوایی
نیسه چه نیتن دهگا.

فههاد زیاتر کهوته ناو گومانهوه و به سه رسوورمانهوه وتی فره خاسه، به لام نهرا ناوایی
جیه کهی گوپیاس، گوپیاس نه پرائیلاتر؟

لالو نهوکه وتی داستانه کهی دریشه کاک فهراذ گیان. ها ها تهواشای نهو یاله دووره بکه، ناها
به حال لهیرهوه دیاره. نهو کهله که نیمه پی نیتن سهنگهری میرزا نهحمهذ، نهگهر پیاک
بجیته سهری، لهویوه شاهو دیاری نه دات. شاهو حه تمهن ناوه کهیت ژنهفتگه نیتن. له خوار
سهنگهری میرزا نهحمهذوه پی نیتن تهقا. تهقا یانی پوژیک و پوژگاریک نهو کیفه تهقیگه،
ناگری گرتگه، کوچک و خاکی بوونهسه گر و ناواییه کهی به تهواوی ویران کرگه و خه لکه کهی

سووتیاگن و بووگنسه سه سووخال.

فه‌هاد که به بیستی قسه‌کانی لالو ئەوکە گومانه‌که‌ی گهوره‌تر بوو، چه‌زی ئەکرد بنج و بناوانی ئەم رازه‌ده‌بینی، بۆیه‌پرووی کرده‌لالو ئەوکە و به‌جدیه‌ته‌وه‌وتی بووشه‌خالو، فره‌تر بووشه‌تا بزانه‌که‌ی، چۆن و ئەپرای چه‌ئەو کیفه‌پرمیاس و گرگرتگه‌. ئەلبه‌ته‌وه‌ی جووره‌تو ئووشیته‌ی، چه‌تمه‌ن بایه‌د ئاته‌ش فشان بوویتن. فه‌رموو ئیدامه‌به‌ده‌وه‌باسه‌که‌ت و فره‌تر باس بکه‌ئه‌رامان تا داستانه‌که‌ی خاستر بزانیمن....

لالو ئەوکە سیگارێکی دیکه‌هه‌لکرد، مژیکێ قوولێ لی دا وتی:

داستانه‌که‌له‌تۆریان و گومبوونی کۆره‌کانی میرزا ئەمین‌ه‌وه‌ده‌ست پئی ئەکات. داستانی چوونی خه‌سرو بۆ شاره‌زور، ئیژن و چاوی ناو خه‌لکه‌که‌خه‌سرو کورپکی جوان، بالابه‌رز و ده‌نگخوش بووگه‌. داستانی که‌نیشکه‌که‌ی مه‌لا سامان و داستانی چوونی ره‌شه‌ی برای به‌شوینیاندا. به‌لێ من سینهم‌پره‌له‌داستان و ره‌نگه‌سه‌رت بیشینم ئەگه‌ر گشتیت بۆ بگێرمه‌وه، به‌لام ئەگه‌ر وه‌خت و چه‌وسه‌له‌ت هه‌س، فه‌رموو دانیشه‌تا بۆت بگه‌رینمه‌وه‌که‌ئه‌م گرکان و ئاگره‌چۆن ئاواپی پایدۆلانی ویران کرد و خه‌لکه‌که‌ی تیدا بوونه‌قه‌قنه‌ز.

فه‌هاد له‌حالی‌کدا به‌تامه‌زرۆیه‌وه‌چاوی بریبوووه‌پیشه‌چه‌رموو نه‌رمه‌که‌ی لالو ئەوکە، وتی بووشه‌گیانمه‌قوروانت خالو. بووشه‌گشت گیانم گووشه‌ئه‌پرا شنه‌فتن داستان گرکان و وه‌قه‌قنه‌ز بینێ پایدۆلان....

ره‌شه‌له‌حالی‌کدا خه‌ریکی به‌ستنی به‌نی پوزه‌وانه‌کانی بوو، جارێکی دیکه‌ده‌ستی خسته‌وه‌ناو قره‌خاو و په‌ریشانه‌کانی ریحان، به‌ده‌سته‌که‌ی تری زنجیه‌خر و شیرینه‌که‌ی به‌رز کرده‌وه‌وتی " دلته‌نگی مه‌که‌ره‌ژه‌ره‌ژه‌خاله‌کیم، من فرهم‌په‌نه‌نمه‌شو. فره‌نا، ئاخه‌ره‌که‌ش چه‌فتیو یا دوێ چه‌فتین. شاره‌زور پاره‌ن دوورهن، به‌لام خو ئەوپه‌رو دنیا‌ی نیهن. هه‌رکو ده‌سم به‌په‌لو

براکه یموه گیرنامه، حه تمهن تاکوو یانه نمهدروو". ریحان به دهم گریان و ههنسکدانهوه
چاویکی پر له تاسهی برییه ناو چاوه کال و پر له خوشه ویستییهکانی رهشه و به تاسهوه
ههردووک دهستی توند له ملی نالاند.

رهشه دیسان بو ئهوه دلنیایی تهواو بداته ریحان، به نارامی وتی: من نارو تهواوی روژمهکی له
ناو ناواییدا بووم. چوومه لای "رهمانه رهق" و داوام لئی کرد رینوینیم بکات که چون پرؤم.
خوت ئهزانی چهمی گیان، نهو هیچ سالیکی نیه دوو جار سهفهری نهه چهمی ههورامانه نهکات.
کون و کهلهبهری وهک لهپی دهستی شارهزایه و هانه، باخ و ههواری سهپرینگا نیه ناوی لئی
نهخواردییت، میوهی لئی نهپرینییت و شهویک تییدا نهخهوتییت. رهمان بو خوی سویندی خوارد
و وتی زرانیم نییشی و لاقم لهگهلم نایه، دهنه خویشم لهتهکتا نههاتم. سویندی نهخوارد که
نهویش وهک من بو رویشتنی خهسرهو دلتهنگ و نارحهته، بهلام تو دلتهنگی مهکه، نهوهی لازم
بوو بو پرینگا بوی باسکردم و حه تمهن توشی هیچ کوسپیک نابم. دویکه دایکیچم چووبووه لای
سوئی فهتاج و داوی رینوینی لی کردبوو. نهویش گشت سالیکی جاریک نهچیت بو بیاره بو
زیارتهی شیخان، بهلام نهو به تاوسانان نهچیت و له ریگای بهنهن، پایکه لان، باخهکون و گویا
له مهسیری ههورامانی تهختهوه نهچیت و به دایکمی وتبوو نیسه کهلومله بهفرینه. زوقم و
تهنانهت ترسی ههرهسیش ههیه، بویه ریگای چهه و گوئی سیروانی به باش زانی بوو بو نهه
فهسله و وتبووی دلنیاتره. رهمانه رهقیش ههر وای وت به خوم. وتی ریگای چهه و ناوی
سیروان نههمن و ناسانتریشه، بویه منیش ههر بهو پرینگایه دا نهپرؤم.

رهشه دواي ئهوه ههستی به نههوهن و هیوربوونهوهی ریحان کرد، به نارامی دهسته نههه و
گهرمهکانی یاری له ملی خوی کردنهوه، ماچیکی ناو چاوانی کرد و وتی با بجم، بجم بزانه
دایه چی بو حازر کردووم و دوايين مالاواییش له ماموم و منالهکانی بکهه. ههرچهه نههزانه که
نهو دریغ ناکات، بهلام ههر پیویسته بیژم ناگای له دایکم و نیوه بییت. ماموم له پارهوه، دواي

مه‌رگی باوكم ته‌نیا دوو جار هاتووته مالمان و نه‌و دوو جار هیش به‌گریانه‌وه هاتوو و به‌گریانه‌وه گه‌راوته‌وه. ماموم هه‌میشه مات و خه‌مبار، ئیژی نه‌م ماله‌ دواى كاكه‌م، بو من بوئى ویرانه‌ی لیوه دیت و به‌هیچ شیوه‌یه‌ك ئارامی تیدا ناگرم.

ره‌شه كه‌هیشتا ده‌سته نه‌رم و گه‌رمه‌كانی ریحانی له‌ ناو په‌نجه‌یدا توند گرتبوون وتی: هه‌سته ریحانه‌كه‌م، هه‌سته تویچ بچو بو دیوه‌كه‌ی به‌یان و هه‌راله‌، هه‌ز نه‌كه‌م ته‌نیا نه‌بیت، له‌ لای نه‌وان بیت و دوايين جار تیم به‌یه‌كه‌وه خواحفی‌زیتان لیی نه‌كه‌م. ره‌شه پاشان وه‌ك شتیكى گرنگی هاتیبته‌وه یاد به‌ بزه‌یه‌كه‌وه رووی كرده ریحان و پرسى: نه‌رى به‌ راسى تو باست كرد بو به‌یان و هه‌راله‌ كه‌ دوو‌كیانی؟ تاخر خوت نه‌زانى كه‌ من خوم رووم نیه‌ به‌ دایكم بیژم، به‌لام تو به‌وان بیژه، با نه‌وانیش دایكم ئاگادار كه‌ن و له‌م ماوه‌یه‌دا كه‌ من لی‌ت دوورم، كارى گران وشتی قورست پى هه‌لنه‌گرن. ریحان به‌ ده‌م هه‌نسك و هه‌ناسه‌هه‌لكیشانه‌وه وتی نه‌رى، دویكه‌ به‌ به‌یانم وت. وتم فره‌ نه‌ترسم چونكه‌ نه‌م ماویه‌ من دووگیانم و كاكه‌یچت له‌ لام نه‌بى سه‌خت و دژوارتره‌ بووم.

ره‌شه كللوده‌سماله‌كه‌ی پىچایه‌وه، فره‌نجیه‌ تازه‌كه‌ی خسته‌ لای شانى و چوو بو دیوه‌كه‌ی دایكى. مه‌تى به‌فراو به‌ دللى پر و چاوى پر له‌ فرمیسكه‌وه ده‌ستى كرده ملی ره‌شه و وتی باوانه‌ شیرینه‌كه‌م، هوشیاری خوت به‌. من نه‌زانم ریگاكه‌ نه‌منه‌ و چه‌ته‌ و ریگر پيش به‌ خه‌لك ناگرن، به‌لام مه‌نزلكه‌كه‌ت دوور و نادیاره‌ كوپه‌ ئازیزه‌كه‌م. ده‌سمه‌ داوینت ره‌شه، هوشیاری خوت به‌. ره‌شه‌هیش ده‌ستى خسته‌ سه‌ر شانى مه‌تى به‌فراو و وتی دایه‌ گیان خه‌فه‌ت مه‌خوه‌. دلنیا به‌ سلامه‌ت نه‌روم و تا خه‌سه‌روه‌یش نه‌گه‌رینه‌وه‌ پایدولان ده‌س له‌ یه‌خه‌ی هه‌لناگرم. به‌لام دایه‌گیان تو خوا ئیوه‌یچ هوشتان به‌ ریحانه‌وه‌ بی‌ت. فره‌ دلته‌نگ و نگه‌رانى پویشتنى منه‌. له‌ نیوه‌شه‌وه‌وه‌ هه‌نيسك نه‌دات و فرمیسك نه‌ریژیت، تا سه‌روه‌ی به‌یای نه‌یه‌هیشتوو به‌خوم و هه‌تا خور لزگی كیشاگه‌ به‌ سه‌رمدا گورانى وتوو و به‌ كول گریاوه‌. دایه‌ به‌فراو هه‌ردووك

دهستی رهشهی خستنه ناو په‌نجه زیر و به هیزه‌کانی خوځیه‌وه و به شیوه‌یه‌کی جدی و حاکمانه وتی: خه‌می ئەوت نه‌بیټ کورپی خوځم، من ریحان خوشکه‌زاگ، وهوی و که‌سی خوشه‌ویسی خوځمه. جا تازه ئەو سلآمته‌تی عه‌مری، دووگیانیشه و حه‌تمه‌ن له‌مه‌ولا به هیچ شیوه‌یه‌ک ناهیلّم شتیکی قورس هه‌لگری و وهک چاوی خوځم ناگام لییه‌تی. ره‌شه که زانی دایکی له دووگیانی ریحان ناگادار بووه، گه‌ش و خوشحال، خوئی ناویزانی بالای دایکی کرد و به ده‌نگیکی نه‌رم و پر له شه‌رمه‌وه وتی: قه‌زات له گیانم دایه گیان. تو پشت و په‌نای گشت مال‌که‌مانی.

ره‌شه دواي ئەوه گه‌رایه‌وه لای خویشکه‌کانی، هه‌ردووکیانی به گه‌رمی له نامیز گرت و داوای لی کردن ناگایان له ریحان بیټ، ده‌ستیکی به سه‌ر و قره‌کال و نه‌رمه‌کانی ریحاندا هاورد، چاویکی پر له تاسه‌ی تیبری و وهک برووسکه له کۆلانه‌که‌ی خوځانه‌وه سه‌رکه‌وت و له سه‌ر به‌رزترین بانی گونده‌وه، بو دواه‌مین جار چاویکی پر له خوشه‌ویستی گپرا به سه‌ر چه‌م و دوئی ناواییدا، تیر سه‌یری باخه‌کانی "پای دوّان" و "سه‌ر ده‌ران" ی کرد و به‌ره‌و شاره‌زور که‌فته ری.

وه‌رزی سال سه‌ره‌تای به‌هار بوو، هیشتا لووتکه‌کان به‌فرین و ریگای نیوان پایدوّان بو پایکه‌لان زه‌حمه‌ت و بو پیاوی ته‌نیا برینی ناله‌بار و چه‌توون بوو. بویه له سه‌ر قسه‌ی شاره‌زایان ریگای چه‌می سیروانی هه‌لبژارد و به نیازی دیتنه‌وه‌ی خه‌سره‌وی برای روو به شاره‌زور که‌وته ری. کاتیکی دایکی بو دواجا ده‌ستی کرده‌وه ملی ره‌شه و مال‌اوایی لی کرد، چه‌ندین جار ئەم ره‌سته‌یه‌ی دووپات کرده‌وه:

ره‌شه گیان، ده‌سمه دامیټ تا خه‌سره‌وه نه‌دوژته‌وه نه‌گه‌رپه‌ته‌وه، به‌لام له هه‌ر شوینکدا هه‌والیکت زانی، به بای شه‌مالیشدا بووه ناگادارم که‌وه. هه‌والی خوت و خه‌سره‌وه. هه‌والی سلآمته‌تی کورکه‌م، سلآمته‌تی و خوشی خه‌سره‌وه. خه‌سره‌وی نازیز و شیرینم. ده‌ی برۆ. برۆ

سەرەنجام لە چارەنووسی نادیاری خەسەرە ئەکردهوه. لە بەر خۆیهوه ئەیوت:

مالت پرمی مه لا سامان. باشه تو بو وهک "یهکانه" به قینا چوویت و بهم شیوهیه ئیمهت تووشی ئەم سەرگەردانییه کرد؟ خاسه مامۆسای نامامۆسا، کوینهی ئەم دنیایه ویران ئەبوو ئەگەر تو وهک ئینسان خەسرهوت بانگ کردبایاته مالهکەت، پیت وتبایا باشه کوری خوم کەنیشکەکهمت لی پیرۆز بیت و مادام ئیوه یهکترینتان خوشگەرکه، پرۆن ژیانتان پر بیت له خوشی؟ ئاخر ئەو قینه وشترانهیه چیه تو له باوکمت هه لگرتوووه و وازی لی ناهینی؟ دهک مالت ویران بیت پیاک، ئاخر چل سال له مه بهر، میرازا ئەمین نهیهشتوووه تو میم به فراوی دایکی من بخوازیت و خوی خواستوووه؟ یان ئەمیش نا، کردمان له مه یاندا، حهقت به سەر باوکمهوه بیت، به لام تو بو حهقی میرزا ئەمین له خەسرهوی کوری ئەسینی؟ خەسرهویک که ناماده بوو ببیته کوری خوت، ببیته خزمهتکار و تهنا نهت ئەگەر تو کچکهتد پئی بدایا، ئەو ناماده بوو تهنا نهت نهیه تهوه مالی خومان، بو هه میشه دستمان لی هه لگرتی و بویته خزمهتکارت. مالت ویران و کاول بیت مه لا، تازه خو باوکیشم سالیکه له ژیاندا نه ماوه تا کوو تو بیژی له بهر ئەوهیه به میرزا ئەمین سابت بکهیت که قینهکەت هیشتاش وهک خوی ماوه... رهشه هەر وا له قوولایی بیر و خهیا لاندایا بوو له پر دهنگی خشه و پرویشتنی پئی که سیک رای چلهکاند. سهری بهرز کردهوه و دیتی ژنیک و دوو منال له پشت سهریهوه راوهستاوون.

سلام کاکه گیان خاسه نی؟ چیشا ماچی غه ریبه نی، خه لکو کوگه یینی براکه م؟

رهشه سهری بهرز کردهوه، جوابی سلاوی ژنه کهی به شله ژاوی دایه وه و وتی به لی والی گیان، به لی غه ریبه نا، راسه کیش ئانه نه، برایام ماویه ن سهر و ویش هورگیرته ن و لوان روو به ئەودیم، شاره زوور. منیچ گه ره کمه ن بلوو شونیشه ره به شکمه سوراخیه ش کهروونی و چه نی ویم بارووشوه.

توژیک دواتر پیاویک به هیستریکه وه گه ییشه سهر ئاوه که، ئەویش به گه رمی له گه ل ره شه دا

مائی نيمه، نان و چاييهک بخوه و حهتهمن خوا کهريمه و دواتر ههوالی براکهيشت نهزانيت.
رهشه وهک نهوه باريکی قورسيان له کۆل کردبيتهوه، ههستی به ئارامی کرد و له حالیکدا
چاوی پر ببون له فرميسک، کهوته شوین کابرا و رویشتن بۆ مائی نهوان. له بهر دهرگا کابرای
خاوهنمال به دهنگی بهرز بانگی ژنهکهی کرد و وتی خهرامان هوربيزه میمانی غهريما ههن.
ژنهيش به زوانیکی شیرين و روويهکی خوشهوه بهرهو پیری میوان هات و به ههورامی
خیرهاتن و خوشهاتنی رهشهی کرد. رهشه کاتيک زانی لهو پهري دنياش، واتا شارهزور
ههورامی ههن و عهینی خهلکی پایدۆلان قسه نهکهن، خهريک بوو له خوشيان شاگهشکه بیت.
کابرای خاوهن مال وتی ناوی من نهلماسه، خیزانیشم ناوی خهرامانه، نهگهر زهحمهت نيه
نهکری نيمهيش ناوی شهريفی تو برانين؟ بی نهوه له سهه وهلامی رهشه راوهستی وتی
راستی به شیوهی قسهکردنهکهتدا له تویج ههورامی نهچی، وا نيهه؟
رهشه له حالیکدا به دهستمالیک، که له گیرفانی شوالهکهيدا دهري هینا و چاوه پر له
فرميسکهکانی پی نهسرین، وتی بهلی لالۆ نهلماس گیان، منیج نامیم همه رهشیدن، بهلام
زیاتهر پهههه ماچا رهشه. بهلی راس فهراموی ههوراميههنا. نيمه له ناوایی خۆمان، واتا
پایدۆلان به ههورامی قسه نهکهين، بهلام له بهر نهوه لهگهه خهلکی پایشاخان و سههدهراندا
تیکه لاویمان فرهس، کوردبیهکهيشم خراو نيه. ههلبهت دایکم خهلکی سههدهراوه و نيمه لهگهه
دایکمانا به کوردی و لهگهه باوکم و خهلکی تردا به ههورامی قسه نهکهين، بهلام نيسه تاومی
وارميش پهی ههوراميهانهکهو ویمه.

دوای نانخواردن و گیرانهوهی کۆمهلیک رووداو که رهشه له ریگادا تووشيان ببوو، لالۆ نهلماس
روی کرده رهشه و وتی:

کوری خوم، منیش رۆژگاریک خهلکی " نهودیو " بووم. بنهچهکهمان خهلکی ناوکه لانه، ناواییهکی
کهورهی بناری ههردی " زریه "، بهلام به دیوی ههوشه گهوره و چهمی دهوریشاندا. نازانم تو

قهت رویشتوویتته ئەو ناوه یان نا، بەلام گوندیکی خوش و دلنشینه. من تەمەنم کەمتر لە دە
 سال بوو باوکم لە دەست مالک و زاوتەکانی، کە زولمیان لە خەلک ئەکرد، گیان گەییشتە
 نووکی لووتی و بپیری دا بو خەلاسبوون لە دەست زالمەن، زید و شوینی باپیرانی خۆی بو
 هەمیشە بە جی بهیالی و بیته شارەزوور. لەو ساوه کە زیاتر لە پەنجا ساله، ئیمە لەم ئاوایهدا
 ئەژین و شوکور بو خوا ژیانمان خراب نیه. لانیکەم زور لە ئەودەمەهی من منال بووم و لە
 ناوکەلندا ئەژیاين حالمان خاستتره. خەرامانی خیزانیشم خەلکی هانەدەرانه. دواي ئەوه
 خوشکەکەهی من، زایخا شوی کرد بە برا گەورەکەهی ئەو، منیش چوومه داواي خەرامان و بوومه
 زاواي هانەدەرمان. دیارە تۆ یەکەم کەس نیت کە لەودیهوه دیتە ئەم ئاوايهی ئیمە، واتا
 "هانەولان". رەنگە لەم ماویهدا کە ئیمە لەیرەین، هەزار کەس هاتبیت و بووبیتە میوانمان.
 باوکی رەحمەتیم کاتیک ئیمەهی هاورده ئەم گونده زور بی ئیمکانات، هەژار و رووت و رەجال
 بووین. لە بیرمە ئەو ئیواریه گەییشتین، لە بەر دەرگای مزگەوتی ئاوايیدا کەوتبووین، کۆمەلێک
 خەلکمان لی کۆببوونهوه و کەس خولقی مالی خۆی نەدەکردین. من و خوشکم دەگریاین و
 باوک و دایکم بە دلتهنگییهوه هەولیان ئەدا دلخوشیمان بدەنەوه. تا سەرەنجام کابرایەک پەیدا
 بوو و دواي پرسینی وەزەع و ئەوهیکە لە کویوه هاتووین و گەرەمانە چی بکەین، بردمانی بو
 مالی خویان و دنیا یەک قەدری گرتین. قەدر بو ئینسان، ئەویش بو ئیسانی غەریب و بی کەس
 فرە گرنگە. من لەو رۆژوه قەولم بە خوم و خوا داوه کە قەدر و حورمەت لە هیچ غەریبیک دریغ
 نەکەم و ئەگەر نانیکم هەبیت، بی دوودلی لەگەل غەریباندا بیکەمە دوو لەت. مەگەر تۆ ئەم
 گۆرانیهت نەبیستوو کاکە رەشه کە ئیژی:

سیروان غەریبم، قەدرم بزانه

قەدری غەریبان یەکجار گرانه

رەشه ورد و لە سەرەمخۆ گوئی دابوو قسەکانی لالۆ ئەلماس. راست ئەتوت ئەو دەمانیه کە

باوکی قسهی بۆ ئەکات. باوکی رهشه، واتا میرزا ئەمینیش راست وهک لالۆ ئەلماس قسه خوش، میواندۆست و دلفراوان بوو. که لالۆ ئەلماس شیعرهکهی تهواو کرد وتی دادهی برا بۆم باس که بزنام براكهت چۆن کوریکه، ناوی، قهه و بالایی و کهی له پایدۆلانهوه دهرچوووه. رهنگه من یان خهرامان دیبیتمان، چووزانی، رهنگه هاتیبته مایشمان.

رهشه وتی دنیایهک سپاس لالۆ گیان، براكهه دوو سال له من منالتره، قژی کال و بالایی بهرزه. چاوی کهوه و به قسهی دایکم بیت جوانخاسترین کوری گشت دنیا. دهنگی یهکجار خوشه بهلام کهم، فره کهم کورانی نیژی. شهرمین و کهمقسهیه. دوو مانگ بهر له نیسه، له سهر ماجهراههک دلی شکا و سهزی خوی ههگرت. نیمه سهرتا وهمانزانی رویشتوووه بۆ سنه بۆ لای خزمانمان، خالویهکم مالی له سنهیه، مهلا سادقی پی نیژن و له گشت چهمی ژاوهرۆ و گاوهروۆ ئەیناسن. خهسرهوه پیشتتر چند سالیک له لای خالۆم دهرسی فهقیهتی خویندبوو، وتمان رهنگه ئەمجرهیش چووپیتهوه بۆ شار و بوویتهوه فهقی له حوجرهی لالۆم. بهلام دواي چل پوژ ههوال هات و وتیان کهس له سنه و له مالی خالۆم خهسرهوی نهیدیوه. دایکم دواي ئەوه زانی خهسرهوه بۆ شار، ئاگری تیی بهربوو له عهزهرتیدا خهریکه بال بگریتهوه و کهش بگریته بهر. دواي ئەوه دایکم فره بیتاقت بوو، هاوکوریکي خهسرهو خوی، هاته مالمان و وتی خهسرهوه شهویک بهر لهوه بکهفیتته ریگا، هاتگهسه لای من و قهسهمی داوم بۆ هیچ کهسیک باس نهکهه، تهناهت بۆ نزیکترین کهسهکانیشی نهیژم که چوووه بۆ کوئی، بهلام که نیسه ئەبینم مهتی بهفراو بهو شیویه عهواله، نیتر ناچارم قهسهمهکهه بشکینم و پیتانم بیژم: ئەری من ئەزانم، مهتی گیان. خهسرهو شهویک هاته بهرمال نیمه، منی بانگکرده دهرهوه و له بهرا چهندین جار قهسهمی دام که به هیچکس، تهناهت به نیوهیش نهیژم که ئەو بۆ کوئی ئەروات. ئەری ئەو شهوه به منی وت شههرته شهرتی پیاوان بیت دواي ئەم زولمه گهورهیه که مهلا سامان له منی کرد، بۆ ههمیشه ناوایی پایدۆلان به جی بهیلم و تا شارهزور نهویستم.

مه تي خه راما ن كه به دم چايي تيكر دنه وه گوئی دابووه باسه كه ي رهشه و ميرزا نه لماس، وتي:
" واليت كو ره بو پوله، مشيوم نه ذا و واله كات نيسه چي حال يوشا بونه".

لالو نه لماس پرسى ناوى برا كه ت، نه ري رهشه گيان ناوى برا كه ت چه س؟
ناوى خه سره وه لالو. له ناوچه به خه سره وه كال، يان خه سره وي ميرزا نه مين به ناو بانگه.
خه راما ن وتي نه ري ميرزا نه لماس، يارو، يارو كوره كاله كه شه وه كه ناما و لوا يانه و "رحمه تلّه
" ي، واچي نانه نه بو؟

لالو نه لماس قامكيكي خسته سه ر زنجي و چووه ناو فكره وه، خه ري ك بو گشت نه وه غه ري بانه ي
ده ژمار دن كه له ماوه ي دوو مانگي رابوردوودا هاتوونه ته هانه ولان و پاشان له بهر خو يه وه وتي
نه ري، رهنگه نه وي بيت به لام تازه شه و درهنگه، به ياني نه وه لي ومخت نه چم و له رحمته
نه پرسم بزائم له بي ري ماوه نه وه كوره ناوى چي بوو، يان خه لكي كو ي و كام ناوايي نه وديو
بوو.

به ياني زوو لالو نه لماس رو يشت و ناو و نيشاني نه وه كوره ي له رحمه تلّه پرسى، به لام شتيكي
رووني ده ست نه كه وت. رحمه تلّه گيژه پياويك بوو، زوو شتي له بي ره چوو، نه وه يش كه له
هو شني نه ما و به خه لكي نه وت، نه گه ر راستيش بووبا ديسان خه لكي پرويان پي نه ده كرد. كه
لالو نه لماس لي پرسى رحمه ته گيان تو كه سيكي به م ناو نيشانه ت له بي ره فلانه ومخت هاته
مالتان و شه وي كيش ميوانتان بوو، له وه لامدا وتي: نه ري كوريكي دريژ و جوانخاس بوو.
ره شه كه له پشت سه ري لالو نه لماسه وه را وه ستا بوو له بهر خو يه وه پي كه نين گرتي و به هيواشي
وتي:

خه سره وي برام و دريژ؟ ناخر برا دريژ و بالابه رز جياوازن. دريژ نه تواني ت ناحه ز و لار و
له وي ريش بيت به لام بالابه رز نا. خه سره و بالابه رز و جوانخاس بوو به لام دريژ نا، به خوا نه گه ر
مه تي به فرا و بيژنه وتبايه كه سيك به كوره كه ي نيژي دريژ، قز و كولكي به سه ري ه وه نه نه هيشت.

رہشہ حہفتہیہک بوو له مائی لالو ئەلماسدا بوو. بهیانیان پیکهوه ئەچوونہ سەر هەرمان و
کهلهک و تهلانی ناوباخی بو لالو ئەلماس ههلهچنین. له بنی ههلووچهکهی سەر یهکهه تهلاندا،
حهوزیکی جوان و فره شیرینیشی سازکرد که له گشت شارهزوردا وینهی نهبوو. تهختهبهردی
جوان و لووس، وهستایانه پیکهوهی نووساندبوون و له گوشهیهکهوه پلووسکیکی بو سازکردبوو
تا ئاوی ههوزهکه وهک تاف بپهڕیته ناو باوهرهکهی بهر کهلهک و لهویوه پروات بو بنی
نهمامهکانی دیکه. رهشه بهم کارهی له یهکهه پرۆژدا نیشانی دابوو که باخهوان و ئوسایهکی
دهسپهنگینه. لالو ئەلماس تهنیا تل و تهوهنهکانی دینان و وهک شاگرد له بهر دهستی رهشهدا
کاری ئەکرد. رهشهیش وهک کوری مال، دلسۆزانه ههلهسوورا و جوانی کار و دهسپهنگینی
ئهو، ببوو ویردی زوانی خهلکی هانهولان. ئیوارهی جومعه که خهک له بهر مزگوت کۆبوونهوه،
باس باسی ئوسا رهشه و تهلانه تازهکانی لالو ئەلماس بوو. به تایبهتی ناوبانگی ههوزهکهی
گهییشتبووه ئاواپیهکانی دیکه و خهلکی داوایان ئەکرد که رهشه پروات و ههوزیکیش بو ئەوان
درووست بکات، بهلام رهشه بهم تاريف و شوهرته دلخوش نهبوو. ئەو له ناخی دلوه وهیلانی
خهسرهوی برای و گهرهکی بوو ههرچیک زووتره ههوالیکی برا توراوهکهی بزانی، بیدوزیتهوه و
پیکهوه بگهڕینهوه بو پایدولان و لهگهڵ دایکی، پیحان و ئازیزانی دیکهیدا دهستهملان بینهوه.
لالو ئەلماس لهم ماوهیهدا چهند پیاو و پیغامی بو گشت گوند و تهنات بو خورمال و
ههلهبجیهش ناردبوو. رای سپاردبوو بپرسن و بزنان، کورپکی قزکالی بالابهرز، ناوی
خهسرهوی میرزا ئەمین و خهلکی گوندی پایدولانی ژاوهرویه. کئی دیویه، یان ههوالیکی
ئەزانی، به زووترین کات بیگهیهنیته لای میرزا ئەلماس له ئاواپی هانهولان، بهلام کهس
ههوالیکی راست و جی متمانهی نهدهزانی.

ئیوارهی رۆژی ههشتهه له ریگی باخدا لالو ئەلماس رووی کرده رهشه و وتی:

کورپی خوم تو پیاویکی لایهق و ژیری. من ههز ئەکهه نهک ههر حهفتهیهک، بهلکوو بو ههمیشه

له مایی مامۆی خۆتدا بمینیتهوه، بهلام ئەزانم جهستهت لهیره و دلت له دواى براكهته. من ئەوهى پيم كراوه، ههولئى خۆم داوه بهلام بهداخهوه ههوالئىكى خوشم نهبووه پيئى بدهم. دويشهوه لهگهڵ خهرامانى خيژانمدا بيرمان كردهوه و وتمان پهنگه ئەم برايەت چووئيت بهرمو خوار. بۆ لای سلیمانی و رهنگه دوورتريش.

پهشه كه وشهئى " سلیمانی و دوورتريش " به تهواوى رايچلهكاند، به پهله هاته ناو قسهكانى لالۆ ئەلماس و وتى بۆ لالۆ گيان جيگای دوورتله سلیمانی ههیه؟ بئى ئەوه له سهه وهلامى لالۆ ئەلماس راوهستى له بهر خۆیهوه وتى، تهواشا من، پيم وابوو شارهزور ئەوپهپرى دنيايه، كهچى سلیمانی و لهويش جيگای دوورت....

لالۆ ئەلماس به پيکهنينيکى نهرمهوه وتى:

كوپرى مامى ئەرى، دواى سلیمانی كهركووك و دواى ئەويش بهغدايه. شارى بهغدا. مهگه تۆ ناوى غهوسى بهغدا نهبيستوه؟

پهشه وتى، بهلئى وهلا لالۆ گيان بيستومه، بهلام نهزانيبوو بهغدا شاره و ئەويش ئەونه دور، تهناهت دوورت له شارهزوريش!

لالۆ ئەلماس وتى برايەكى خهرامان و كوپره گهرهكهئى خويچمان له كهركووكن. ئەوان له ئەوهلئى پاييزهوه لهويين و خهريكى ههزمانن. خوت ئەزانى بههاری شارهزور له لای نيوه زووتر دهست پيئ ئەكات، بهلام بههاری كهركووك پيئ له شارهزوريشه. ئەوان لهويئ خهريكى

ههزمان و كاری عهملههين. مال و بينای بهرز بۆ خهلكى دهولهمن، كهسى وهك ئەوانهئى باوكم

له دهستيان گهبيشته شارهزور ساز ئەكهن. ئەوهى من ژنهفتومه ئەم حهفتهيه كاروانيك له

ههلهبجهوه ئەكهونهپرى و ئەگه پيئ خوش بيئ، من لهگهڵ ئەواندا بهريئ ئەكهم بۆ كهركووك تا

بهلكوو لهويئ سوڤاخيكى خهسرهوى برات بكهيت. ئەويئ پريه له عهمله و كريكارى كورد. ههم

خهلكى ئەوديو، ههم خهلكى دهشتى شارهزور و ههم خهلكى شوينهكانى ديكهش. سابيرى

کورم بۆ نه ورۆز گه رابوو يه وه حهفته يه كه لهيره مايه وه. ئەو باسی ئەكرد كه ئەوانه ی خه لکی ئەوديون، گشتيان له شوينیک و له لای خاوهنكاریک ئيش ئەكهن. دلنيام ئەگه ر براكه ی تويج هاتبيته شاره زوور، چونكه زۆسان كار له شاره زوور دهستناكهوئ، له گه ل قافلە يه كدا خوئ گه ياندوو هته كه ركوك و ئيستا لهوئ خه ريكي ئيشه.

لالۆ ئەلماس و رهشه به ده م قسه و باسه وه گه ييشتنه وه مال و رهشه به تهواوی له ناو خيال و دالغە ی قسه كانی لالۆ ئەلماسدا نوقوم ببوو...

كاروان كه له هه له بجه وه كهوتە پري، ژماره يان ده دوازه كهس بوون. لالۆ ئەلماس چهند كه سيكيانی له نزيكه وه ئەناسين، بويه قسه ی تهكا كردن و ئامانه تی رهشه ی دايه دهستيان. رهحيم خه لکی هانه دهره، ئاوايی مال هه زوورانی لالۆ ئەلماس بوو، له لای سايري كورپی و براكه ی خه رامانيش كاری ئەكرد، بويه قه ولیدال له م سه فه ردا وهك برا ئاگای له رهشه بيت. خوئ ئەزانی لالۆ من و ساير له ديويكدا ئەخه وين، قه ره وي له يه كي به تالمان له ديوه كه ماندا هه يه، ئەيدمين به كاكه رهشه و تا ئەو ومخته لهوئ بيت، ئەتوانيت له لای من و ساير بخه في. رهشه كه گوئ له قسه كانی رهحيم بوو به بزهيه كه وه وتی:

سپاس لالۆ رهحيم گیان، من گه ره كم نيەن فره مه نووه، تهنيا ده سم ياؤو ده سو براكه يم نيتر... رهشه دواي ئەم رسته يه دلې پر بوو له بوغز و نه يتوانی دريژه به قسه كانی بدات. هوشی له لای سه فریكي ناديار و فره دووره وه بوو. دوور كه وتنه وه له پايدۆلان، له دايكي، له ريحان و گشت يادگار يه كانی ته مه نی. له دلې خویدا ئەيووت:

بيژی رۆژيک بيت، من بگه ريمه وه مال و په لکه شوپره كانی ريحان بخه مه وه ناو دهستم؟ ئای چهنده خوش ئەبيت كه خه سه ره وه له م سه فه ردا بدۆزمه وه، ساق و سه ليم، پيکه وه بگه رينه وه لای مه تی به فراو و جاريکی ديکه ببينه وه مال هه ره مبالخه كه ی جارن. لالۆ ئەلماس كه هه ستي به

دلتهنگی ره شه کرد، توژیک لی نزدیکتر بوویهوه، دهستی نایه سهر شانی و روو له جهماعهت وتی:

حهمه رهشید کوریک فامیده و ئوسا دیواریک عه جاییه. دیاره تهنیا حهفتهیه ک میوانی من بووه، به لام به قهد چند مانگ دیوار، هوز و ته لانی جوانی به یادگار بومان به جی هیشتووه. بویه داواتان لی نه کهم لهم سه فهدا گشتتان ئاگاتان لی بیت، دنایام که خسرهوی برای له کهرکوک نه دوزینهوه و نهوکات دینهوه نهیره نه بیتهوه میوانی من. نیوه گشتتان شاهید بن و بزنان، شهرت بیت به شهرتی پیوان، نهگر له تهک براکهیدا گهرانهوه هانهولان، من گیسکیک بسینم، بیکه مه نه زر و گوشته کهی بدهمه ره شه خوی به سهر مالاندا دابهشی بکات. به لام تا نهوکاته نه مانه تی نه دهمه دهستی نیوه و نهشی نیوهیش نه هیلن لهم سه فهدا ته لخی لی بوگره ی...

ریگای نیوان شاره زور و کهرکوک به شیوهی ئاسایی پینج بو شهش مه نزل بوو. دیاره نهگر پیوا گهره کی بووایا، به سی جوار روژ نه گه بیشته جی، به لام نه مان په له یان نه بوو. جگه له برینی ریگا، وهک جوړیک سهیرانیش نه یانروانیه نه م سه فهدا، بویه له هر جیگا و شوینیکدا دلایان بیگرتایا، لایان نه دا، ئاگریکی گهره یان نه کردهوه و شهو به دیار ئاگره کهوه دانه نشتن، شانیک به شهوق هه لئه پهرین و دوی ماندووبون له په نای ئاگره کهدا نه خهفتن. به دریزایی ریگا، خه لک و هاوسه فهدی تازه نه هاتنه ناو کاروانه که و کاتیک گه بیشته نزیک چه مچه مال، ژماره یان ببووه چل کهس. نیوه رویه که له سهر کانیی و هوزیک جیوان دانشتبون و خهریکی نان و په نیر خواردن بوون. خوارموی کانییه که توژیک داره بی و، ئوی کانییه که به ناو بیهکاندا نه رویشته و له خوارترهوه جوگه له یه کی گهره ی پیکدینا. ره شه به بیانوی سهرئاو، به لام بو بیرکردنه وهیه کی ئارامتر لهم روژانه ی تییان کهوتووه رووی کرده ناو داربیه کان. له گوشه ی کانیایکی دیکه وه دیتی کووزه له و پیونگه یه کی زور خرهمی داوه. بویه ده سما له کهی

ملی کردهوه، پری کرد له کووزه‌له و پونگه و هینایه‌وه بۆ هاوسه‌فه‌ره‌کانی. رحیم له دووره‌وه وتی ئەوه چیه نۆسا رهشه، نژی کۆلیکت پییه؟ رهشه له حالیکدا بزه‌یه‌کی گهر و شیرین به لیوه‌کانیه‌وه ده‌بینرا، کووزه‌له‌که‌ی هه‌ل‌رشته ناو هه‌وزه‌که و وتی فه‌رموون هیشتا ته‌رچک و جوانه، فه‌رموون بخون. جه‌ماعه‌ت به لیشاو هیرشیان برده سهر کووزه‌له و پوونگه‌که و به ده‌م کووزه‌له‌خواردنه‌وه ئەیان وت، ئەم کوره‌که‌سیکی ورد و ژیره و له‌م بیابانه‌یشدا به کۆل و دیارییه‌وه دیته‌وه ناو خه‌لک.

پشتی کانیه‌که سارایی و پاده‌شتیکی خوش بوو. چهن کورپیکی گهنج گۆرانیمان ئەوت و هه‌وت هه‌شت که‌سیش چۆپییان گرتبوو به شه‌وق هه‌له‌په‌رین. رحیم روی کرده رهشه و وتی کاکه رهشه به خوا من ئەجووم تۆ ئەو ده‌نگ وهشی مشی. مه‌زانوو، به‌لام هه‌رچیو ته‌ماشاو چه‌مات که‌روو، ماچی ده‌نگت فره وه‌شه‌ن. رهشه که دلی پر ببوو له هه‌سره‌ت، له فرسه‌تیک ئەگه‌را و هه‌زی ئەکرد به بیانووی گۆرانی وتنیشه‌وه بووه، داخه‌کانی هه‌ل‌رژی. تۆزیک پیکه‌نی و وتی من ده‌نگم خراو نیه، به‌لام هه‌سره‌و، هه‌سره‌وی برام ته‌نیا خۆی زه‌ماوه‌نیک به چریکه هه‌له‌سه‌ورپینی. کابرایه‌کی دیکه که له ته‌نیشته رهشه و رحیمه‌وه دانشتبوو وتی: جه‌ماعه‌ت راوه‌ستن! هه‌ر ئیسته گه‌شتمان ده‌ست ئەگرین و نۆسا ره‌شه‌یش گۆرانیمان بۆ نژی. من ئەزانم ده‌نگی خوشه و خه‌ریکه لیمان به‌شاریته‌وه که گۆرانیه‌وه. خه‌لکه‌که خه‌ربوونه‌وه، کورپیکی بالابه‌رز و خۆجوان چۆپیه‌که‌ی وه‌رگرت و رحیم و کابراکه‌یتر که ناوی ئەسکه‌ر بوو ره‌شه‌یان به زۆر هینایه ناو کۆره‌که. رهشه سه‌ره‌تا به شه‌رمه‌وه، به‌لام که دیتی ریگایه‌ک بۆ خۆدزینه‌وه نیه، ده‌ستی پی کرد و له پر چریکه و زرينگانه‌وه‌ی ده‌نگی هه‌موو کۆره‌که‌ی هه‌په‌سان. رهشه تۆزیک زیاتر ده‌نگی خۆی به‌ردایه‌وه و گه‌وره و بووچکی خه‌لکه‌که‌ی خسته سه‌ما. زیاتر له سه‌عاتیک به‌زمی گۆرانی و چۆپیکیشان به‌رده‌وام بوو. دواتر که رهشه به ریز و

حورمه تهوه، دوايين كۆپلهي گۆرانبييه كاني، به شيويههكي نارامتر كۆتايي پي هينا و روو له
جهماعهت وتي:

تو خوا بمبهخشن، من فره كهه گۆراني نيزم، نهوه له بهر خاتري نيوه و داواي كاكه رحيم
بوو، نهنا ساليك زياتره يهك گۆرانبيشم نهوتوووه. گهرهكي بوو بيژيت دواي مردني باوكم، بهلام
پهشيمان بوويهوه و قسهكهي له دهم خويدا خواردوهوه.

جهماعهت له دهوري رهشه كۆبوونهوه و ههركامهيان پرسياربيكي لي نهکرد. يهكيك له ناوي
ئاواييهكهيان و چۆنيهتي گهبيشتن به شارهزووري نهپرسی. يهكيك له بنهماله و هوئي تۆراني
براكهي، نهويتر له ژن و منال و چۆنيهتي ژياني و به گشتي رهشه له ناو گيژاوي كومهليك
پرسيار و وهلامدا مابوووهوه و له سايهي چريكه و دهنگي نايابيهوه له پر ببوه كهسيكي ناسراو.
همهخان كه يهكيك لهوانه بوو تازه گهبيشتبووه كاروانهكه، پرسوي كاكه رهشه وتت براكهت
ناوي خهسرهوه؟

رهشه:

بهلي كاكه گيان، بو ههواليكي نهزاني؟

نا، به تهواوي دنيا نيم، ههر وا پرسيم... راسيهكهيت گهرهكه من ده رۆژ پيش ئيستا له
كهركووك بووم. كوربيكي جوانچاكي بالابهرز، قز و ريشيكي كال و چاويكي شين و شيريني
پيوه بوون. نهويش دهنگي خوش، دلت نهيهشي، بهلام به راسي دهنگي لهم چريكه نايابهي تو
خوشر بوو.

رهشه وهك نهوه دنيابيت همه خان راست باسي خهسرهوي براي بو نهكات وتي، دهي كاكه
همه خان، بيژه، نهو كوره خهسرهوي برام بوو يا... بيژه ئيسه ها لهكوئي...

همه خان وتي كاكه نهو ناوي شهماله، خهسرهو نيه. نهوت ناوي شهماله و له لاي كابرايهكي
دهولهمني خهلكي لاي خانهقين كار نهكات. نيزم كار، نا كاكه نهو كار ناكات، تهنيا رۆژانه

گورانی بۆ خاوهنکارهكان ئیژی، یان کتیبیکی شیعرى پییه، لهو کتیبهدا شیعریان بۆ
ئەخوینیتهوه. گویا کابرای دهولههمن، که ئەو له لایهتی چهزی له کتیب و شیعر و شتی وایه،
بهلام خوی خویندهواری نیه. کتیبیکی هیناوه و ئەیدا بهو کوربه، واتا شهمال بۆی بخوینیتهوه.
حهفتهکهک پیشتر، رۆژیکیان کابرای خانهقینی هاتبوو له لای خاوهنکارهکهی نییه، به یهکهوه
قسه ی ئەو کورهیان ئەکرد و کابرای خانهقینی ئەیوت، بهم زوانه گهرهکما پرۆم بهرو خوار، بۆ
لای بهغدا و ئەو ناوانه. ئەیوت ئەگهر پرۆیشتم، حهتهمن شهمال ئەدهمه دهست تو تا ئەگهریمهوه،
بهلام بهو شههرته وهک کورپی خوت هۆشت پیوه بی. وا دیاره بهشیویهکه عاشقی دهنگی
شهمال بووه به ئاسانی دلی لپی ناکاتهوه. دیاره ئەو کورهیچ خوی نیواران بۆ سهردان و
خهوتن دیتهوه له عهملهکانی دیکه. وهک وتم خوینهواریشی ههیه و ئەتوانیت ناوی
کریکارهکان و بریک شتی دیکه بنوسیت.

راسی وهستا رهشه خو براکهی تو خوینهواری نییه، وانیه؟
رهشه وتی بۆچه نا کاک حهمه خان گیان، بهلی وهلا خهسرهوی برایشم خوینهواری ههیه. ئەو
شانسی بوو ماوهیهک له شاری سنه، له لای خالۆم که مه لایهکی ناسراوه خویندووویهتی و به
ئاسانی ئەتوانیت بنووسی و تهنا نهت کتیبیش بخوینیتهوه. وهختیک له مال بوو، فره جار کتیبی
شیرین و خهسرهوی ئەخویندهوه بۆ باوکم و میوانهکانی. تهنا نهت گهرهکیشی بوو ببیت به
مه لا، بهلام مهرحوومی باوکم نهیهیشت، ئەیوت گهرهکته تویش لاسایی مه لا سامانه " قیرۆل "
بکهیتهوه؟ نا، بهداخهوه باوکم نهیهیشت دهنه چاره نووسی خهسرهو ئەمه ی نیستا نهبوو.
دهنگیشی خوشه، هینده خوش که ئەگهر له دلهوه گورانی بیژی، دار و بهردیش گوئی لی
ئەگرن، باور بکهن، وهک ئیژن مهل به ئاسمانهوه ئەوهستی.

رهشه له دلی خویدا تووشی گیزاویکی قوول بوو، ئەم ناویشانانه ی حهمه خان ئەیاندا، بیشتک
گشتیان نیشانه ی خهسرهون، بهلام بۆ شهمال؟ ئاخو بۆ ئەبیت خهسرهو ناوی خوی گورپی بیت

بۆ شەمال؟ بېژى ئەۋىش گۆيى لە دەنگى دايكم بوويىت كاتىك ئەيوت بە باي شەمالىشدا بوو
هەۋالى كۆرەكم بۆ بىرەو و لە خوشى قسەكەي دايكمدا ئەم ناوہى ھەلبىزارديت؟ نازانم،
بەراسى خەرىكە شىت بىم.

جەماعت كە بە وردى سەرنجيان خستبوو سەر رەشە، ھەوليان ئەدا جورىك نەخوشى كەن و
ھەركامەيان بە شىۋەيەك گەرەكى بوو پاساويك بۆ ناوگۆرپىنى خەسرەو بىننەو. فەتحولا، كە
كۆرپىكى شارەزورى بوو وتى، ئوسا رەشە لەم ناوہ ناوگۆرپىن چتتىكى ئاسايىيە، من لەوئى، لە
لاي خاوەنكارەكم ناوم فەتحولا، يان فەتە نيە وەك ئيسە ئيوە ئەمناسن. لەوئى ھاوکارەكانم
گشتيان پىم ئىژن فەرەج. ھەلبەت ئەم ناوہىچم لەويو بە نەسيب بوو كە، رۆژىك كەبىرەك ھات
بۆ لامان، بى ئەو قەت منى پىشتەر بىنبييت وتى: وەخوا تۆ ھەر لە براكەي من ئەچى، وتم
براكەت ناوى چەس؟ وتى فەرەج. بروات ھەبىت ئىتر دواي ئەو رۆژە، گشت عەمەلەكان ناوى
مىيان نايە فەرەج و، منىچ ناچار قەبوولم كرد. دەي برا ئەكرى براكەي تويچ بەو شىۋە ناوى
گۆرپىيت. جەماعت دايانە قاقاي پى كەنين و بە گالئەوہ وتيان "وہ خوا فەرەج راس ئىژى"...
كاروان ديسان كەوتەوہ رىگا و رەشە ھەر وا لە ناو دەرياي خيالەتى خويدا دەسوورايەوہ.
حەمەخانیش وەك رەشە بىرى لە لاي كەبراى گۆرانبيىژ بوو، ھەولى ئەدا شتتىكى تازە و
باشترى بىتەوہ يادى و بە رەشەي بلئى تا تۆزىك خوشحالى بكات. رۆژ و كاتى دىدارەكانى
ئەو ماوہيەي ئەژماردن و بىرى لئى ئەكردنەوہ. لە پەر گۆرانبيەكى شەمالى ھاتەوہ بىر كە شەويك
بە سۆز و دلپريەوہ بۆ كرىكارەكانى وتبوو، ھاوكات بە دەم گۆرانبيەكەوہ فرميسك پەربىوونە
چاوى. بۆيە تۆزىك لە رەشە چووہ پيش، دەستى نايە سەر شانى و وتى ئوسا رەشە، ئىستە
بىرم لە شتتىك كردهوہ... رەشە وتى دەي، فەرموو كاكە حەمەخان فەرموو...

ههورامى و، گوايا له سنه له ناو كتيبيكا خويىندووييهتى. نهرى كاكه گيان نهرى، نهرى ئينه
خهسرهوى برامهن...

رهشه دواى نهوه له دلى خويىدا نهرخهيان بوو كه نهو كهسه خهسرهوى برايهتى، رووى كرده
حهمهخان و وتى سپاس كهكه گيان، ئيسه به تهواوى دنيايم و نهزانم بو براكهم لهيرهدا ناوى
شهماله. بهلام تو تهنيا نهو كارهم لهگهله بكه و راست بمبه بو نهو جيگايه نهو كارى لى نهكات،
يان وهك خوت ئيژى گورانى بو خهلهكهكه ئيژى...

رهشه بى نهوه له سهه وهلامى حهمهخان پراوهستى، له پر كهوته بيري نهو قهولهى كه كاتى
ريكهوتن به ديده خهرامانى دابوو، كوليى مهزگه، كيسهيهك پيشه خوشه، بريىك تووم كوولهكه و
ده پازده دانه ناوساجى كه تيكرا بونه كوليى قورس:

نوسا رهشه ههرچننه چى كولييه وارد، ياخوا نوشو گيانهكهيت بو، بهلام گيانهكهو ويى كوچيو
چى مهزگه و پيشهوهشا ياونه دهسو سايبيرى و كاكه خهفارىم. بهلام يازت نهشو واچيشا پهنه
كه، ئينه سوقاتو خهرامانىن پهبش كيانايىدى...

بويه رهشه رووى كردهوه حهمهخان و به نارامى وتى نا كه گيان، من نهبيت بهر له گشت
كارىكيتر نهه نهمانته بگهيهنمه دهست كورمهكى لالو نهلماس و ديده خهرامان. قهولم داوه.
نهبشيت له بهرا نهمانتهكهى نهوان بگهيهنم جيگا و نهونجا سوخاخى خهسرهوى برام بگرم.
نهمانته نهمانته... مالى تو ناوهدان بيت، ئيسه كه فرهمان نهماوه بگهيهننه كهركووك، دنيايم
فريچمان نهماوه بگهيهننه لاي خهسرهو... قهيناكات ئيمشهويش تاقت نهگرم خو دنيا ئيمشهو
تهواو نابيت...

حهمهخان وتى خوت نهزانى نوسا گيان، من ههر لهم دهور و بهرهه و نهگهه گهبيشتمه جى،
شههرت بيت له پيشدا بچم و به شهمالى برات بيژم كه تو هاتوويت به دوايدا و به زووترين

کاتیش ئەیهینم بۆ لای ئیوه. خۆ منیچ ئۆسا غەفار و سابیر ئەناسم و دواى تۆزیک حەسانهوه دیم بۆ ئەوی.

کاتیک کاروان گهیشته دەروازهی کەرکووک، ئیوارمیهکی درهنگ بوو. رهشه خواحافیزی له دانه- دانهی هاوریانی کرد و ئامانهتی دان که هەرکامهیان ههوالیکى له خهسرهوی برای زانی ئاگاداری بکهن. رحیم کهوته پیشی رهشه و به کۆلانیکی تهنگ و تاریکدا روو به شوینی ئۆسا خهفار و سابیری کوری میرزا ئەلماس کهوته ریگا. به چهند کۆلان و کووچهی لار و ویردا تیپهپین، له پردیک پهپینهوه و دواى سهروکوویهکی کورت بهلام سینهکیش، گهیشته بهر دەروازهی گهوره. رحیم به دنگی بهرز بانگی سابیری کرد و به پشتی دهستی تهقی له دەرگا گهوره که دا. دنگیک له دووره وهلامی دایهوه و دواى چهند خولهک، کوریکى گهنجی قژ فر هات و دەرگاکی له رحیم و رهشه کردهوه.

رحیم دواى سلام و مهرهبايهکی سهپییی، به لای کوره گهنجه کهدا تیپهپری و له حالیکدا دهستی رهشهی توند گرتبوو، راست چوو بۆ دیوهکی خوی و سابیر. کۆلهکیان له گۆشهیهکهوه دانا و به پلیکانهکاندا چوون بۆ دیوی ئۆسا خهفار که له قاتی سهروهه بوو. رحیم که دەرگاکی کردهوه، له دوورهه سلویکی کرد و وتی ها ئۆسا خهفار، ها ئینه ئەمانهتهکهه یاوناهست. ئۆسا غهفار که له شیوهی سلوکردن، وهژوورکهوتن و قسهکردنی رحیم سهری سوور مابوو وتی:

ئینه شیند بیهنی لالۆ رحیم؟ کام ئەمانهت؟ بئ ئەوه لهگهڵ رحیم دریزهی بدات، لهگهڵ سابیر پیکهوه ههستانه سهر پی، سلوو و به خیرهاتنی گهرمی رهشهیان کرد و فهرموویان لئی کرد له تهنیشتیان دانیشی.

رهشه به شهرمهوه، بهلام ئارام و له سهرمخۆ وتی:

نۆسا گیان من نامیم رهشهن، ههفتیوی تهمام جه دهرهولان میمانو لالو ئەلماسی بیهنا و پهی کاریه سهخت و زهمهتی ئامانا پهی ئیگهی خزمهتو شمه.

رهحیم دیسان بی پهرهوا هاته ناو قسهکانی رهشه و پروو له نۆسا خهفار وتی:

نۆسا گیان لالو ئەلماس فهرمووی من پیته بیژم که کاک ههمه رهشید نۆسایهکی عهجایه به و کورپیکی دهرجه یهکه. وتی خووم ئەم پیغامهت پی بگهیهنم و بیژم داوای لی کردیت که وهک سابیری خوشکهزات ئاگات لهم پیاگهیج بیته.

رهشه که له شهرمان عارهقهی کردبوو و به زهمهت ئەیتوانی قسه بکات، وتی:

یانهو لالو ئەلماسی هههمیشه ئاودان بو. من خزمهتکارو شمهنا. بهلی لالو ئەلماس فهرماواش که شمه هامکاریم کهردی بهشکهم براکهیم بیژوونیوه. خهسرهوی برام نزیکه و یهری مانگین گم بیهن و پاسه که سؤراخه ما گهرتهن، ماچا ئامان پهی ئی دهورو بهریه.

نۆسا غهفار به وردی ناونیشانی خهسرهوی له رهشه پرسی و دوای توژیک، به تهواوی دنیا بوو که ههر ئەو کورپه دهنگخوش و جوانخاسهیه که ماوهیه که له کهرکووک بووته ویردی زمانی ههموان و مهجلیسی ئیوارانی کریکارهکانی گهرم کردوو، بویه رهشهی دنیا کرد که بهیانی پیکهوه ئەپرۆن و خهسرهوی برای ئەبیننهوه:

خهه مهوهره کاکه رهشه، ئی کورپه تو باسش کهری، ههفتهی ویهرده چا کولانی لای قاریماوه کۆرو گۆرانیاش جهه بی و تا نیمهشه و ناسما ههناسه دهو. خهه مهوهره، حهتههه سهوای ئی عانه ههن لاه ویماره. هههی هه، ئاکورپه جوانخاس و دهنگهشه ئاشناو ویمه بو، ئیتر چیئما گهرهکهن...

رهشه له خوشیان خهریک بوو بال بگریتهوه و نهیهزانی چی بکات. له لایهک پرووی نهبوو به نۆسا غهفار بیژی ههلهسه با ئیسته، ههر ئیسته بچین و نهیخهینه بهیانی، له لایهکی دیکهش ئەبیوت عهیهه، من هیشتا پییم گهرم نهبوونهتهوه، با به قسهی ئەوان بکهه و نزیک به سی مانگه

خەسرەوم نەبىنىيە، با ئەم شەوھىش نەبىنىم خۇ دىنيا ويران نايىت... پاشان وتى كاگە سابىر،
دېدە خەرامانە كوچى چىوش كياناتا پەيتا. پەي جەنابىت و ئوسا خەفارى. ئەگەر ئىجازەتتا بۇ،
با من بلوو بارووش ئىگە، يا وىت فەرماوى با ھەر جە ئۇتاقەكەو وىتانه بۇ؟
سابىر كە باسى سۇقاتى دايكى بىست، وتى، نا، نا تۆ زەحمەت مەكىشە، ھۆرىزە رەھىم،
ھۆرىزە بۇ چەنىم بزانونو. بە توندى پەلى رەھىمى گرت، بە پەلە راى كرده دەرەوہ و چوون بۇ
لاى كۆل و سۇقاتەكە.

لەگەل رەھىم كۆلەكەپان ھىنايە ديۈەكەي ئوسا غەفار و لە ناوەرەستى ھۆدەكەدا بلاويان
كردەوہ. كيسەيەكى پر لە كاگەگۆيز، كيسەيەك تووى وشكى ھەورامان، كيسەيەك پىشەخوشە،
كيسەيەك مەويژ و برىك تۆى برژاوى جۇراوجۆر. ھەر چواريان بە تاسەو و تاسۇخەوہ نشتە
سەرى و دەستيان كرد بە خواردنى بەرھەمە ناياب و دەگمەنەكانى ھەورامان...
تاكوو شەفەقى بەيانى رەشە لە ناو وتو ويرەدا بوو. بىرى ئەو سات و سەعاتەي ئەكردەوہ
خەسرەو ئەبىنى. وشە و رستەي رىك ئەخستەن كە چى و چۆنى پى بىژى كە ھاتوۋە و بى ئەو
ئامادە نىە بگەرىتەوہ ناودۆلان... خۇ تۆ قەولت دابى بە ... ئىجارە ئانە دوور بلى تاكوو يايوى
شارەزور، خۇ ئىگە ئەولواو شارەزوررەچەن. ديسان ھاتەوہ بىرى و لە بەر خۇيەوہ وتى: نا، نا،
ئەمە نايىت بدركىنم. چوونكە خۇى و دايكى قەوليان دا بوو بەو كورەي رەھىقى خەسرەو كە
نەلین ئەو شوينى رويشتەن و رىرەوى سەفەرەكەي خەسرەوى بۇ باس كردوون. ئاخر ئەو بەو
شەرەتە مەقسەدى سەفەرى خەسرەوى بۇ مەتى بەفرى ئاشكرا كردبوو كە كەسيان بۇ
خەسرەوى نەگىرىتەوہ...

رەشە ديسان لە بەر خۇيە چەندىن جار يەكەم رستەي ديدار و چاوپىكەوتنى سازكرد وھەم
تىكى دايەوہ و سەرەنجام گەبىشتە ئەو ئاكامەي كە يەكەم رستە بەيلىتەوہ بۇ خەسرەو، چوونكە
ئەو بىگومان خوشحال ئەبىت براگەرەكەي، لەم غەرىبىيەدا بىنى و ھەتمەنىش تاسە و وەرەزى

پایدۆلانی کردووه. تاسه‌ی دایکی، میم به‌فراو که قسه‌ی شه‌که‌ر و بزهی سه‌ر لیوه‌کانی نه‌باتی لی ئەتکا.

له‌گه‌ل شه‌فه‌قی به‌یانیدا ئۆسا غه‌فار هه‌ستا و به‌ ره‌حیم و سابیری وت ئیوه‌ پرۆنه سه‌ر هه‌رمان و شته‌کان ئاماده‌ بکه‌ن تا من و کاک هه‌مه‌ ره‌شید پرۆین سو‌راخیکی براکه‌ی بزانی. روی کرده‌ سابیر و وتی، من بو دنیایی ئیژم ئیوه‌ ده‌سته‌کار بن، وای حیساب بکه‌ن که من ئیمرۆ له‌گه‌لتان نیم، به‌لام ئەگه‌ر براکه‌ی ئۆسا ره‌شه‌مان زوو دۆزییه‌وه، من ئەگه‌ریمه‌وه لای ئیوه‌ و ئەوان به‌ ته‌نیا له‌ مال به‌ چی دێلم تا به‌ دلێ خویان قسه‌ بکه‌ن و ئیواره‌ گشته‌مان دینه‌وه بو لایان.

ره‌حیم دیسان هاته‌ ناو قسه‌کانی ئۆسا خه‌فار و وتی ئۆسا گیان، میرزا ئەلماس قه‌ولیوی ته‌ریش دان که من هیشتا باسم نه‌که‌رده‌ن. قه‌ولش دان ئەگه‌ر ئۆسا ره‌شه‌ و براکه‌ش پێوه‌ره‌ گیلاره‌ ده‌ره‌ولان، حه‌یوانیو که‌رۆ نه‌زره‌ و گوشته‌که‌ش قه‌لاکه‌رۆ دلێ ده‌گه‌یره‌. راسی ئۆسا گیان چی تویج که‌ره‌شیلیه‌ مه‌سانی په‌ی من؟

ئۆسا غه‌فار قاقا پئی که‌نی و وتی ئای ره‌حیمه‌، تویج دنیا فرۆ هه‌ر هه‌نی فکر و له‌میته‌نه‌... ئۆسا غه‌فار و ره‌شه‌ پیکه‌وه‌ به‌رپی که‌وتن بو شوینی ئەو کابرا خانه‌قینییه‌ که‌ له‌وپه‌ری شاره‌وه‌ بوو. ئیواره‌ی رابوردوو که‌ کاروانه‌که‌ هاته‌ ناو که‌رکووک، تاریک بوو، بویه‌ ره‌شه‌ له‌ به‌ر فکران زۆر و سه‌رقالبوونی به‌ ریگاکه‌وه‌ نه‌په‌رژایه‌ سه‌ر ئەوه‌ به‌ وردی سه‌یری ده‌وروپه‌ر بکات، به‌لام کاتی که‌ به‌یانی له‌ مال هاتنه‌ده‌ر و له‌ به‌رزایی خوار ماله‌که‌ی ئۆسا غه‌فار هه‌ سه‌یری ناو شاری کرد، سه‌ری له‌ گێژه‌وه‌ ئەچوو. ئەمه‌ یه‌که‌م جار بوو ئەو شار و شوینیکی به‌م شیوه‌ گه‌وره‌ ببینی. پێشتر چه‌ند جار میرزا ئەمین قه‌ولی دابوو له‌گه‌ل خویدا بیبا بو سنه‌، به‌لام له‌ به‌ر ئەوه‌ خه‌سه‌ره‌ خوینده‌واریی هه‌بوو، هه‌رده‌م ئەوی له‌ بری ره‌شه‌ ئەبرد و هیچکات ریک نه‌که‌وت قه‌وله‌که‌ی بباته‌ سه‌ر. ره‌شه‌ که‌ سه‌یری ریزی ماله‌کانی که‌رکووکي ئەکرد، له‌ دلێ خویدا ئەیوت،

باشه ئەم گشتە مال و کۆلانی پێچاوپێچە، راستی خەلک چۆن گوم نابن؟ چۆن مائی خۆیان لە ناو ئەم گشت مالانەدا ئەدۆزنەوه؟ نازانم، سەرم سوور ماوه که چۆن ئەزانن بگەرێنەوه شوینی خۆیان؟ بەلام ئەم واقورمانەمی خۆی لە ئۆسا غەفار ئەشاردەوه و تەنیا هەولی ئەدا لێی دوور نەکەوێتەوه و لێک هەلنەبرین.

ئۆسا غەفار بە دەم پێگاوه قسەمی بۆ رەشە ئەکرد و ئەیوت:

ئەم شارە بریک لە سلیمانی، سنە و تەنانەت لە هەولێریش جیاوازترە. هەواکەمی لەوان گەرمتەرە، خەلکەکەیشی بریک جیاوازان. عەشیرەتی عەرەب لەم نزیکانە هەن و بۆ فرۆشتنی بەرھەم و کپینی پێداویستی خۆیان دینە ناو شار. بریکیشیان لەیرە مال و بینای گەورەیان ساز کردووه. بۆ نمونە ئەمە چوارەمین بینایە من سازی ئەکەم و هەمووشیان بۆ شیخ و دەولەمەنی عەرەبە که پێشتر لەیرە نەبوون. ئەو قەلایەش، ئەو شوینە بەرزە ئەیبینی، ئەو قەلای شارە. ئەوی پڕە لە خەلکی تورکەمەن. حاکی شار لەویبە و لەویو حوکمی سولتان بە سەر خەلکدا ئەسەپینی. دیارە تورکەمەنەکان هیچ لە زوانی خەلکی شار تیناگەن و خەلکیش بە زحمەت لەوان تی ئەگات. ئەوان لە شوینی فرە دوورەوه هاتوون، هیندیکیان لە ئەسەموولەوه و هیندیکیان لەویش دوورتر.

رەشە هیچ شتیەک لەم چیرۆکەمی ئۆسا غەفار حالی نەدەبوو، عەرەب، عەشیرەت، تورکەمەن، ئەسەموول و لەویش دوورتر... ئەمانە وەک خەون و خیالیەک دەهاتن و بە قەدپالی بی گەردی میشکی رەشەوه ئەنشتن و ئەویان لە گێژاویکی قوولتردا نوقوم ئەکرد. لە راستیدا فکری ئەو لەم ساتە وختەدا فرەتر لە دەوری دوو شت دا ئەخولایەوه، یەکەم خەسەرە و ئەو ساتەمی بالای بەرز و قەدی شەنگ و شیرینی ئەبینی و دووھەم ئەوھیکە لە ئۆسا غەفار هەلنەبری، چونکە سەرپرای ئەو قسەمی بۆ رەشە ئەکرد، وەک کەو بە سەر بەرد و پلەکانەکاندا هەل ئەفپری و رەشە بە زحمەت ئەگەیبیشتە هەنگاوەکانی.

دوای سه‌عاتیک ریگابرین، نؤسا غه‌فار و ره‌شه گه‌یشتته شوینی کابرای خانه‌قینی و نؤسا غه‌فار له بهر دهره‌زه‌یه‌ک پراوه‌ستا، سلاوی له پیاویک، که دهرکه‌وانی مال‌که‌بوو کرد و وتی من نام غه‌فاره، خالۆ برزوو خۆی له نزیکه‌وه نه‌مناسی، بی زحمه‌ت پی بیژه بو کاریکی تایه‌ت هاتوو و گهره‌کیه بیته خزمه‌ت.

کابرای دهرکه‌وان دوای نه‌وه قاپیک ناوی ساردی دا به هردووکیان و شوینیکی پی نیشان‌دان که چاوه‌روان بن و لئی دانیشن، وتی: نه‌زانم که برزوو خان خۆی له‌یره نیه، به‌لام با بچم پرسیار له هاوکاریکی بکه‌م و بزنام که‌ی نه‌گه‌ریتته‌وه. دوای نه‌مه دهرکه‌وان به په‌له رویشته سه‌ر و گه‌رایه‌وه. وتی برزوو خان چوو نه‌پرا به‌غدا، دوو تا سی حه‌فته‌یتر نه‌گه‌ریتته‌وه، به‌لام کاک سدیق له‌یره‌س و نه‌گه‌ر کاریک تا‌عجیل‌تان هه‌س توانن بچنه لای نه‌و بو‌تان جی به جی بکات. نؤسا غه‌فار وتی زور باشه فه‌رق ناکات، کاره‌که‌مان هه‌ر نه‌وه‌یه به دوای یارۆ کوره دهنگ‌خوشکه‌دا نه‌گه‌رین، نه‌و کوره‌ی له‌و دیوه‌وه هاتوو و برزوو خان له لای خۆی دایمه‌رزاندوو. نؤسا غه‌فار دوای نه‌م قسانه ده‌ستیکی بو لای ره‌شه پراکیشا و روو به کاورای دهرکه‌وان وتی، دیاره نه‌م هاورییه‌شم نؤسا ره‌شه‌یه، برای نه‌و کوره‌یه و تازه له‌ودیوه‌وه هاتوو بو نه‌م ناوه.

پیاوه دهرکه‌وانه‌که وتی ناها، کاک شه‌مال نؤوشی، وه خوا برزوو خان نه‌ویچی وه‌گه‌رد خۆیا بردگه‌سن، نه‌یوت من بی شه‌مال و دهنگه خوشه‌گه‌ی ناتوانم بژیم. تازه نه‌و روژه نه‌یوت نه‌گه‌ر بچم نه‌پرا که‌ربه‌لایچ، هه‌ر نه‌یوه‌م ته‌ک خوما. نیوه دو‌عای خه‌یر بکه‌ن برزوو خان ئی جاره زیاره‌ت که‌ربه‌لا نه‌کات...

ره‌شه که گوی له قسه‌ی کابرای دهرکه‌وان بوو، خه‌ریک بوو ببوریته‌وه. چاوی پرپوون له نه‌سرین و هه‌ر له بهر خۆیه‌وه نه‌یوت خه‌سره‌و، ئای خه‌سره‌و... به‌غدا، که‌ربه‌لا... زیاره‌ت... شه‌مال...

لهو رۆژمهوه رهشه چووبوووه لای ئاسنگه رهکان و لهوی کاری دهست پیی کردبوو، گشت کریکارهکانی لای ئوسا غهفار ههستیان به نهبوونی ئەکرد و بیتاقهتی بوون. فهره ج ئەیوت من وههزانم چتیکم گوم گردوووه، ههر تاونا تاویک بیر ئەکه مهوه و، ئەزانم ئوسا رهشه له لمان نهماوه. ههلبهت ئوسا غهفار تا بوی بکرایا ههولی ئەدا رهشه ببینی و نههیللی دلتهنگ و تهنیا بیت. جاری وابوو به تهنیا و جاری وایش بوو لهگهڵ سابیری خوشکهزایدا ئەچوون سهردانیان ئەکرد. بهلام رهشه زوو لهو شوینه تازیهشدا جیگای خوی له دلی ئاسنگه رهکاندا کردبوویهوه و گشتیان خوشیان گهرهک بوو. ئەو ئاسنگه ریکی توانا و خاوهن ئەزموون بوو. له تهمهنی پینج، شهش سالییهوه له کوورهخانهکهی میرزا ئەمینی باوکیدا خهریکی "پازهمدمان" و کوتانهوهی ئاسنهسوورهکانی بهردهستی ئوساکان بوو. ئەو سهردهمههی خان له شارهوه گشت ئاسنگه رهکانی هورامانی راکیشی سنه کردن تا شمشیر و نیزه بو سپاکههی ساز بکهن، رهشه له بهر خوشهویستی ریحان خوی دزیهوه دهنا یهکیک لهو ئوسایانه بوو به شویندا ئەگه پران و دهستیان نهدهکوت.

بهلام لهم گهرما و غهریبایهتییهی کهرکووکدا دهردی ئەو نهبوون یان کهمبوونی دوست و هاوپی نهبوو. گرفتگی ئەو گه پرانهوهی خهسره و دیسان گه پرانهوهی ههر دووکیان بو پایدولان، بو لای میم بهفراو، ریحان و گشت یادگاریهکانی تهمهنی بوو. سی مانگی رهبهق بوو ئەو گه بیشتبووه کهرکووک و خهسرهو هیشا نهگه پرابوووه. برزوو خانیچ دیاری نهبوو، حهفتهیهک جاریک سهردانی شوینی کارهکهی و لای کاواری دهرکهوانی ئەکرد، بهلام جگه لهو وهلامه که جاری "هووچ خهوهریک له لییان نهیرم"، هیچی دیکههی دهست نهدهکوت.

ههواهی کهرکووک گهرم و کاری کوورهخانهی ئاسنگه ریش پیاوی ئەبرژان، بویه ئاسنگه راکان به شهو کاریان ئەکرد و به رۆژ ئەخهوتن. سهرهتاکان رهشه ههم کاری شهوی پی ناخوش و ههم

خهوتنی پۆژی پئی زهممهت بوو. بهلام کهم - کهم عادهتی کرد و جاری وابوو له حهوتی بهیانیهوه تا دووی دوانیوهپۆ نهخهوت. پۆژیکیان به دهم خهوهوه گوئی له قالمهقالیکی نائاسایی بوو. چهن کهس له هاوکارهکانی و کهسیکی دیکه قسهیان نهکرد و دهنگی کهسهکهی دیکه له کابرای دهرکهوانی برزوو خان نهچوو. به پهله له جیگاکهی راپهپی، دهستیکی به چاوهکانیدا هیئا و دیتی بهئی کابرای دریژ و قولباریکه که ههردهم نهیوت " جاری هووچ خهوهریک له لییان نهیرم". گورج ههستایه سههر پئی، سلوو و به خهیرهاتتی کابرای کرد و وتی نهوه خهیره بهم گهرمایهدا تهشریفت هیئاوه بو نهیره؟

کابرا وتی جاری مزگانیهک خاس به پیم، دواتر نهرات قسی کهم. رهشه که فره حهزی له شیوهی قسهکردنی کابرا نههات و زاراوکهی پئی تاییهتی بوو، وتی مزگانی له سههر سههرم، زوو بیژه بزانه خهوهری خهسهرو، یان وهک خوتان نیژن کاکه شهمال چهس.

کابرا که گهرهکی بوو فرهتر سههر بنیته سههر رهشه وتی: نا، وهی جووره نیهویدن خالوو، خوم خاس زانم ههورامی فرهزانن. نهوهل مزگانیهکهت، دواتر خهوهرهکهی من...

کریکارهکان گشتیان دایانه قاقای پیکهنین و یهکیکیان دیتی رهشه فره حالی شوخیکردنی نیه، وتی ئوسا گیان خهمت نهبیته، نیشه لا نهه نیواریه کاک شهمال نهگاتهوه کهرکووک و به یهکتر شاد نهبنهوه. حاجی کهریم گهرهکیه توژیک عهزیهتت بکات، دهنا سهرقافلهی کاروانهکهی برزوو خان بهیانی زوو گهیشتوووه و، وتوویه ههم برزوو خان خوئی و ههم کاک شهمال نیمشهوه، رهنگه بهر له نیوهشهوه بگهنه جی.

رهشه که نهه یهکهمین جاری بوو له ژیانیدا کهسیک ببینی خهک پئی بیژن حاجی، به وردی سهیریکی کابرای دهرکهوانی کرد و له حالیکدا چاوی پر ببوون له فرمیسکی شادی، پیکهنین و

گریانی تیکه‌ل ببوون و بی ئیراده دهستی کرد به گۆرانییه‌کی به سۆز و وتی:

دلّه مزگانی، ئامان کۆچی یار

شای شادیم سهردان، خه‌مان که‌رد فیرار

کریکاره‌کان نیتر وازیان لیی نه‌هینا و به دهم چه‌پله و هه‌ل، هه‌له‌وه داویان کرد ره‌شه
گۆرانییه‌که‌یان بو ته‌واو بکات و ئه‌ویش دلّی ئه‌وانی نه‌شکاند و کولی دلّی خویشی خالی
کرده‌وه.

نیوه‌شه‌ویکی دره‌نگ بوو، ره‌شه و حاجی که‌ریم له به‌ر ده‌روازه‌ی ئه‌نباره‌که‌ی برزوو خاندان
دانشتبوون و سات و چرکه‌یان بو گه‌بیشتنی قافلّه و گه‌رانه‌وه‌ی خه‌سره‌و، که لای برزوو خان
و پیاوه‌کانی ببووه کاک شه‌مال ئه‌ژمارد. سه‌ره‌نجام یه‌که‌م ئه‌سپ و بارگینه باره‌لگره‌کان
گه‌بیشتن و برزوو خانیس به‌ چه‌ند که‌سه‌وه به‌ ده‌رگایه‌کی دیکه‌دا هاتنه‌ ناو هه‌وش و ره‌شه و
حاجی که‌ریمیان بینی له که‌ناری هه‌وزه‌که‌ چاوه‌رێ گه‌بیشتیان ئه‌کردن.
برزوو خان وتی ئافه‌ریم حاجی، هه‌لای نه‌خه‌فتیه؟ ئی پیا کیس وه‌گه‌ردت؟ ره‌شه که‌ چاوی
کرده‌بونه جوار تا له ناو پیاوه‌کانی برزوو خاندان قه‌لافه‌تی جوانی خه‌سره‌وه ده‌رکه‌وتی، به
باشتری زانی بیده‌نگ بی‌ت تا حاجی که‌ریم بیناسینی به‌ برزوو خان. حاجی که‌ریم وتی ئیه‌چ
میوانیکه‌ قوروان، میوان فره‌ خاسیک. برای کاک شه‌ماله، راسی ئه‌وه کوا کاک شه‌مال ئه‌پرا
نیه‌وینمه‌ی؟

برزوو خان که‌ له تاو گه‌رمای ریگا، هه‌ردوو ده‌ستی خه‌ستبوونه ناو ئاوی هه‌وزه‌که‌ و خه‌ریکی
فیئک‌کردنه‌وه‌ی دهموچاوی بوو، وتی ئاها، ئه‌بوا له قیافه و هه‌یکه‌لی بزانه‌ستام یه‌ خه‌لک
هه‌ورامانه. خوسه‌ نه‌خوه، خوسه‌ نه‌خوه براکه‌م، شه‌مال، یان هه‌مان خه‌سره‌وه‌که‌ی خۆتان چی
ئه‌پرا لای ره‌فیقه‌کانی، چی... ئه‌رائی ... وت بی‌تاقه‌تیانم چم تا کورپه‌له‌که‌ نه‌خه‌فتنه‌ سه‌ریک له
لییان بده‌م.

پهشه که له خوشیان خهریک بوو بال بگریتهوه، دواى سلام و به خیرهینانهوهى برزوو خان
وتى، قوربان منیچ هه رچهن ئامادهم له خزمهت ئیوه و حاجیدا بمینمهوه، به لام فره بیتاقهتى
براکههم، نهگه بکری لوتف بکهن و بفرموون بو لای کام له رفیقهکانی چوو تا منیش بچم بو
ئهوی؟

خهسرهو خان توژیک بیری کردهوه وتی ئاها، حاجی کهریم، ئهری یارو کوره ههورامیهکه، نهوه
هات ئی ههوزه ئه پرامان خاس کرد، ناوی چه بی؟

حاجی کهریمیش هه رچیکی نه کرد ناوی کهسی نهئه هاتهوه بیر و هه ر ئه یوت ئاها، یاروو، یاروو
کوره قژ لوولهکه، ئاها ناوهکهی ها سه ر زوانم.. ئاها

پهشه وتی نهو کورهی له تهک منا هات ناوی ئوسا خهفاره، خو نهو نیه.. یان نا ئاها نه زانم قژ
لوول.. ئوسا سابیر..

برزوو خان وتی دهم خوش سابیر ناوی بی، زهریفکار و فره درووسکار بی، ئهری خهسرو چی
ئهرا لای سابیر.

پهشه ئیتر خهریک بوو بال بگریتهوه، به گهرمی ههردووک دهستی برزوو خانى ماچ کردن،
مالاوی بی کرد و له دهرگای ههوشه ی برزوو خان چوو ه دهرهوه تا به هه لاتن و پراکردن خو ی
بگهیه نیتهوه لای ئوسا غهفار و سابیری کوری دیده خهرامان.

له پلهکانی بهر ماله کهی ئوسا غهفاردا، پهشه تووشی فهره ج هات و په پله ئه هاته خوار.
سهریان به یه کدا تهقی و به حاله تیکی نیوه په شوکا و سهیریکی یه کتریان کرد. پهشه گهرهکی
بوو بپرسی له فهره ج که، داخوا خهسرهو گهیشتهوه ته لای ئهوان، به لام فهره ج مووله تی نه دا و
وتی ماشه لا له پهحم و کهرهمی خوا، نهوه من نه هاتم بو لای تو که چی تو له بهر دهرگایت..

هه رچهن فهرقیکی نیه چوونکه تازه هه ر هه واله که نه زانیت، به لام ناتوانیت له دهستم دهرچیت،
زوو به داده ی، مزگینیم گهره که چوونکه بهم هه له داوانه هاتووم مزگینی هاتنه وه ی کاک شه مالت

پي بدهم.

رهشه فهرهجي كرده باوش و له خوشيان جورېك به خويدا گووشى، ههردووك لاقى فهره ج له زهمين بريان و خهريك بوو به سهershانى خويدا بيخاته نهوديو. فهره ج كه ههناسه سوار ببوو وتى ياواش نوسا، ياواش، بهخوا خهريك بوو پهراسوهكانم بشكيئى. نهى ماشه لا لهو هيژ و قوته.

رهشه دوو ماچى توندى فهرهجي كرد و به يهكهوه پلهكانهكانيان كرده دوو ههنگاو و گهبيشته بهردرگاي مالهكهه نوسا غهفار.

فهره ج وتى نوسا رهشه تو نهبيت توژيك راهستى، كاك شهمال هيشتا نهيزانيوه تو لهيرهيت و من پيم باشه توژيك نامادهى بينينى توى بكم. بهر لهوه بيم نوسا خهفار وتى من بيم له پيشدا تو ناگادار كهه و نيمه نهشى جورېك بچينهى مال كه كاك شهمال له درگاوه بتبينى. رهشه له خوشيان نهيهزاني چون جوابى فهره ج بداتهوه، برېك مينگه مينگى كرد و دواتر وتى ناها.. فره باشه بهلام بيم وايه باشتره تو له بهروه بچيت و بيژيت به خهسرهو نيسه كهسيكى ناشنات تيت بو نهيره بو لات. راس نهكهيت كاك فهره ج، با توژيك ناماده بيت نهكا كوتوپر بمبينى و... چووزانم خوا نهكهرده ...

فهره ج درگاكهه كردهوه، جهماعهت به ريز له دهورى خهسرهو دانشتوبون. مانگهشهو ناو ههوش و دهورى ههوزهكهه نوسا رهشهى پرووناك كردبوو. كاتيك فهره ج چوه ناو جهمهكه، خهسرهوه ههستايه سهريپى و به پيرى فهرهجهوه هات و كاتيك ناسيهوه وتى خو كاك فهره ج تهنيايه، بهلام نوسا خهفار نهيهيشت فهره ج جواب بداتهوه و به دهنگيكي نهرم وتى سهبرت بو باوكم سهبر، راسا نيمه واتهنا ناشنايه نزيك، بهلام خو هه ر پاسه ناسان نيشانهت مهزيمي. بنيشه ره و جارئ پهله مهكهره..

رهشه له دم درگاوه گوئى له قسهكان بوو، له خوشيان دلئى وهك چولهكه لئى نهدا و خهريك

بوو له سینهیدا بفری.

نؤسا خهفار به ئیشاره فهرهجی حالی کرد که بگهریتهوه و رهشه لهگهڵ خویا بینیتته ناو. فهرهج گهپراوه دهم دهرگا و له چرکهیهکدا لهگهڵ نؤسا رهشهدا به یهکهوه گهپرانوه ناو کۆپهکه. خهسرهوه له دوورهوه رهشهی ناسیهوه و به راکردن به پیریهوه چوو. ههردوووک برای دل پر له تاسه، به کامی دل یهکتریان ماچ کرد و له حالیکدا فرمیسکی شادییان ئهپرزاندن، باوشیان به یهکتریندا ئهکرد و بی ئهوه شتیکی بیژن، دیسا ماچی یهکتریان ئهکردهوه.

نؤسا غهفار وتی:

فهرمابه نؤسا رهشه، فهرمابه بو لاه من بنیشهره. نهواتم خوا گهورهن و پهله مهکهره. فهرمابه بنیشهره و ئیسه ئیتر خهمیه نهمههن ویت دلتنگ نیشانه دهی. ئادهی ئاویه سارده وهردیوه، نان و واردهی ئامادهن، سابیر ئامادهش کهردن نانیه سهپایی وهردی و ئیتر ئیمه مازمیتا جیا تا پیوهره تاسهتا جه ئهنترینی مهپیونه، بهلام سهوای ویرهگا، یوترینی وینمی و به دریزی قسی کهرمی. ئاها سابیر گیان، وهلینه دیمهکهو منشا نیشانه ده، نؤسا رهشه ویت زانی تو لاه ئیمهوه میمان نیهنی، دماو نانهکهی لویدی دیمهکهو من، من ملوونه لاه سابیری و تو چهنی شهمالی به مهیلو ویتا قسی کهردی و وهختیهچ مانیایدی، ههر چاگه بووزدی.

رهشه گهرهکی بوو بیژی نا، مزاحیمی تو نابین.. نؤسا غهفار قسهکای پی بری و وتی وهختو شهرمو چیوی نیا برا. تهمام، ئیمه لوایمی... خواتا چهنی تا سهوای ویرهگا.

رهشه و خهسرهوه دوای نانخواردن دهستیان کرد به قسه و گهپرانوهی باسی تاییهتی خویان. رهشه باسی پایدولانی دوای دهرچوونی خهسرهو، ریگای هاتن بو شارهزور و میوانداری مالی میرزا ئهلماس، واتا باوکی سابیر و زاوای نؤسا غهفاری بو شهمال گهپرایهوه.

شهمالیش باسی ریگا، هاتن بو کهرکووک، چوون بو بهغدا، کهربهلا و نهجف و زیارهت و

تهجارهتی برزوو خانى گيڙايهوه بۆ رهشه و سه رهنجام بهدم قسهوه، له سه ر جيگاكهى نؤسا
...غهفاروه خهويان لى كهوت و كاتيک و خه بهر هاتن نيوه پړويهكى درهنگ بوو

زياتر له دهمانگ به سه ر رويشتنى رهشه دا تيدده پى و هيشتا هيچ هه واليكي بۆ دايكى و
خه لكى پايدۆلان نه نارديبوو كه داخوا خه سه ر هوى دۆزيوه ته وه يان نا. خزم و كهس تيگرا نيگه ران
و به په رۆشه وه چه مه پراى هه واليک بوون، به لام حالى مه تي به فراو له هه موان خراوتر بوو.
هيشتا جله ره شه كانى، كه بۆ تازيه ي ميرزا ئەميين كردبوونيه به ري دانه كهنديبوو رووداوى توران
و رويشتنى خه سه ر هويچى هاتبووه سه ر، بي هه والى و نه گه پرانه وه ي ره شه يش نيتر كووستى
سه ر كووسته كانى بوو. مه تي به فرى رۆژانه به بهر چاوى هه موانه وه دؤعا و نزاى ئەكرد و
شه وانesh وهك ره شماریكى بريندار پيچى له خوى ئەدا و نه يئه توانى بخه وي
خه لكى ناوايى به دهسته دهه اتن و سه ردانيان ئەكردن، له هه والى كورمه كانى و، وه زعى
ماله وه يان ئەپرسى، به لام دهردى مه تي به فراو له وه كاريبتر بوو كه بهم كارانه نارام بيته وه.
نؤسا زؤراب، براى ميرزا ئەميين دواى رويشتنى ره شه گشت نيوارميهك سه ريكي مالى كاكه ي
ئەدا. له براژنى، ريحان و كه نيشكه برازاكانى، به يان و هه راله ي ئەپرسى و ته نانته نيوارميهك
تاييه تي چوو، له گوندى سه رده رانه وه ئافتاوى خوشكى مه تي به فراوى له گه ل خوى هيئا و
حه فته يهك له پايدۆلان له لايان مايه وه. له گه پرانه وه دا ئافتاوى ريحانى كچى له گه ل خوى برده وه
بۆ سه رده ران و دواى ده رۆژ، به سواری ئەسپيک نارديه وه بۆ پايدۆلان. جگه له ئەو ئەسپه ي
ريحان سواری ببوو، ميم ئافتاوى بارى هيستريكيش خواردن و سوؤقاتى خستبووه تهك ريحان
و وتبووى با دادام پيوانه بي ته نياس. ئەشى بزاني كه نيمه ئەم جاره گشتمان به يه كه وه ئەم

کۆله ههلهنگرين، دلنيام ئەم نارمحهتي و خهमे بهري دريژ نيه و ئيشه لا رهشه و خهسرهو به
سلامهتيي ئەگهريينهوه ناومان و ئەو ومخته له " هانهوهزان "، ناوهراسي ههردووک ئاوايي
پايدۆلان و سهردهراندا جهژهنیکی گهormيان بۆ ئەگرين

لهم ناوهدا مه لا سامان له لايهک خوشحال بوو که کوري ميرزا کهريمي ئاسنگهرووويشتوووه و
له کۆلي که نيشکه کهي بووتهوه، له لايه کيش ئەترسا که ئەگهرو ئەم کورانه تووشي به لايهک بن و
به سلامهتي نهگهريينهوه، خيلى ئاسنگهروان ههروا دهستي لي ههلهنگرين. راسته بهشي فرهي
هۆزي ئاسنگهروان چوونهته سنه و خهريکی تفهنگ و شمشير خاسکردن بۆ سپاي خان، به لام
بيت و ئەم کورانهي مه تي بهفراو نهگهريينهوه، حهتمهنيهکيان له فرسهتيکدا تيتهوه و به
گولهيهک ساردي ئەکاتهوه. مه لا باش ئەيزاني که هۆزي ئاسنگهروان لهوانه نين له حهق و خويئي
خويان خوش بن

روژيک مه لا سامان له باخهکاني " سهيراندهر " خهريکی ئاوديران و کاري ناو باخ بوو. لهپير
دهنگيک که له بني ههنجيريک، توژيک لهواترهوه دههات سهرنجي راکيشا. دهنگهکه بهناوي
:خوي بانگي مه لاي ئەکرد

..بي مه لا سامان، بي بۆ ئەيره... بي مهترسه بي بهرهو

مه لا سامان بيلاهه کهي دهستي بهپال ههناوه کهي لاي دهسيهوه ههلسپارد و به ترس و
دلارهو کيهوه چوو بۆ لاي دنگهکه. دوو کهسي سهروچاو داپوشراو، ههركامهيان خنجهريک به
:دهستهوه و يهکيان به دهنگيکی دلير گوراندي

بيره بهرهو! بي مهترسه، بيره بهرهوه بزانه ئەمناسيهوه ماموسا؟

مه لا سامان له دلي خويدا ههستي ئەکرد که ئەم دهنگه فره له دهنگي خهسرهو ئەچي، نهرم و
دلير، بهسام و دلنشين پيکهوه. ديسان له بهر خويهوه ئەيوت، نا، نا، هيچکات کاري لهم چهشنه
له خهسرهو ناوهشيتتهوه. خهسرهو نهجيپ و ئارامه. نا، ئەو قهت حازر نيه له گه ل باوکی که ژالدا

بەم شىۋەيە بىجۈۋىتەۋە. ئەو حازرە بىمى، بەلام لە ھىچ ھالەتتەدا حازر نىە دلى كەژال،
خوشەۋىستىرىن كەسى ژيانى بشكىنى. كەس ئەمە نەزانى من خاس ئەزانم، چۈنكە خۆم
... دەيان سالە بەم دەردەۋە ئەتلىمەۋە

دەنگەكە ديسان گوراندى و بە يەكجارى مەلا سامانى لە خەو و خەيال ۋاچلەكاند. كابرا
:سەروىنەكەى سەرى لادا، دەموچاۋى خۆى دەرخت، نىشانى مەلا سامانى دا و وتى
تەۋاشا كە مامۇستا، خاس تەۋاشام بىكە بزانه ئەمناسى؟ نەخىر نامناسى، چۈنكە فرە
ترسىاگى و ئەترشت پەرىگە... قەى ناكات، لىت ھالى ئەوم، خۆم باش ئەزانم كە گشت پىياگە
دلچەپەلكان ترسنۆكىچن. ئەزانم كەسانى ۋەك تۆ بە ئاسانى ئەتوانن دلى خەلك بشكىن،
گرفت بۆ خەلك ساز بىكەن، بەلام ۋەختىك كەفتنە ناو تەلە، ئىتر ۋەك پىۋى خۆيان بووچك
... ئەكەنەۋە و زوان و تۋانىان قوفل ئەكات

فرە باشە، ئىسە كەۋاسە با من خۆمت پى بناسىنم. من پۇسەم، پۇسەمى كۆرى فرەھادى
ئاسنگەر... مېمكەزى خەسرەو و پەشە، كە تۆ دەر بەدەرت كەردن... ئىسە ھالى بوويت
كەفتگىتەسە چنگ كى؟ ھا.. ھالىت بوو مەلا سامان؟

مەلا سامان ۋەك "مەلبوۋچك" كەفتىتە ناو تۆرى ۋاچىيەكەۋە، لە ناو پەنجە بەھىزەكانى
:پۇسەمدا ئەلەرزى و بە دەنگى بەرز ئەپارايەۋە

پۇسەم گيان، ئىمە قەومىن. خۆت ئەزانىت كە من و باوكت، زەمانىك ھاۋفەقى بووين و بە
... يەكەۋە لە لای مەلا سادقى خالوت ئەمانخوئند

پۇسەم قسەكەى بە مەلا سامان بىرى و وتى ئىسە ۋەختى ئەم قسە گەلە نىە مامۇسا. من ئەم
چتانه ئەزانم. ئەزانم كە تۆ سەد جار لە مالى ئىمە خەفتگىت و ئەزانم كە دۆسى فرە نىكى
باوكىچمى. بەلى ئەزانم... ئاخر بۆيە وتم من كىم و راست خۆم ناساند تا بزانىت بۆچە
ھاتگم بۆ ئەم باخە بۆ لای تۆ

رۆسەم خنجرەمکەى لە سەر دلى مەلا سامان ڤاگرت و وتى ئەمە دوايىن ئىختارە ئىمە پىت ئەدەين. خاس چاوهکانت بکەرەوه ڤروانە، ئەم کەسەى تەکىشم نەناسياگ نيه بو تو. ئەويچ ناسياگىكى خۆتە، ناسياگىكى فرە نزيک. بەلام جارى بەم ئاسانيه ئاشکراى ناکەم. جارى با ڤۆژى خوى بىت. حەز ئەکەم لەم بارەوه دلىابىت کە تەنيا يەک حەفتەت وەخت هەس ئەگەر گەرەکتە زىنگ بمىنى و جارىکىتر بتوانىت بە سەر ئەم زەمىنەدا بگەپىت. بۆيه ئەشى هەر ئىسە، دواى ئەم قسانەى من کە گەرايتەوه ئاوايى، ڤاس ئەڤۆيتە لای ميم بەفراوم، قەولى پى ئەدەيت کە ئەگەر خەسرو بگەڤىتەوه پايدۆلان، تو حازرى، خوت کەژالى کەنىشکتى لى مارە بکەيت وەر خۆيچت لەتەک ميم بەفراودا سەرچۆپى زەماوەنەکەيان بگرن. ئەمە دوايىن قسەى ئىمەس. ئىتر خواحافىز

رۆسەم دواى ئەم قسانە بەرۆکى مەلا سامانى بەردا، خنجرەمکەى خستەوه ناو کالان و لەگەل ھاوڤىيەکەيدا وەک بالڤگرنەوه، لە کەلەک و تەلانەکان ڤەڤىنەخوارەوه و لە چاوى مەلا سامان ون بوون...

ڤەحمانە ڤەق حەفتەيهک بوو لە ڤىگادا بوو. هيز و تواناى جارانى نەمايوو و لە بنارى شاخ و لە پای هەر سەرۆکۆيهکدا دادەنشست و هەناسەى کالى بو دەورانى جوانى هەلئەکيشا. کاتىک گەييشتە شارەزور، لە ڤىگاوه ڤىياريدا يەکەمجار بچىتە سەرچاوهى زەلم و لەويوه سۆراخى خەسرو و ڤەشە بکات. سەرچاوهى زەلم لەم فەسلەدا سەيرانگەى خەلک و شوينى ڤىکگەييشتنى ئەويندارانە. بۆيه ڤەحمانە ڤەق ئەويى هەلڤژارد تا بە جى بينينى خەلکى يەک ئاوايى، خەلکى چەندىن گوند بينى و هەوالى کورەکانى مەتى بەفراو بزانى.

ئىوارەيهکى درەنگ بوو گەييشتە جى و بى ڤەروا خوى بە مالى کۆنە ناسياويکدا کرد. ڤەحمان وەک چۆن لە پايدۆلان و ژاوەرۆ خەلک ئەيانناسى، لە شارەزوريش شارەزا و ناسراوى ناو

خەلك بوو. خۆيشى له بىرى نەمابوو كە ئەمە جارى چەندەمنىەتى دىتە ئەم ناو، بەلام دۇنيا بوو ئەم سەفەرەى جياوازە. هيندە جياواز كە ئەگەر بە دەستى خالى بگەریتتەو، ئاوايى پایدۆلان و خەلكەكەى نابنەو خەلك و ئاوهيەكەى جاران. رحمان له ريگادا چەندىن جار ئەم قسانەى مەلا سامان و مەتى بەفراوى له كوچكەدا زرينگابوونەو كە دوايىن شەو پييان وتبوو: رحمان گيان... من خۆم له نامەكەيچا نووساگمە، خەسرەو خۆى خونگەوارە و ئەگەر نامەكە بگاتە دەستى ئەيخوینتتەو. بەلام پەرشە قسەى توى وك نايەتى قورعان قبوولە. گویت لى ئەگرى و هەرچيک بيژيت بروات پى ئەكات. بۆيه داوات لى ئەكەم هەرکە بينيت، پيى بيژە، مەلا سامان خۆى ئامانەتى داوم بە زوانىچ پيتان بيژم... قەولى داوہ خۆى بە خەرجى خۆيهو زەماوہن ئەكات بۆ خەسرەو و كەژال. خۆى سەرچۆپى زەماوہنەكە ئەگرى و هەرخۆيچى داوا له خەلكى پایدۆلان و سەردەران ئەكات بين بۆ ئەم زەماوہنە تايبەتە هەلپەرن...

رحمان گيان، دەسمە داوينت پۆلە، خۆت ئەم قسانە بۆ خەسرەو بگە.. بيژە دايكت شەو و پۆژى لى بوونەسە يەك و خەو و خۆراكى نەماگە. بيژە هەرچيک زووە بيتتەو و گشت ئاوايى لەم خەمە و دلتنەگيە دەربيرى و..

له بىرت نەچى كاكە رحمان بە پەرشە بيژى ناوى كەنیشكەيمان نياگە "ولى" خۆى بە ريحانى وتبوو ئەگەر كناچى بيه، ناميش بنيه ولهەنار و كوريج بى ...

رحمان دواى سلام و هەوالپرسی لەتەك خاوەنمالدا وتى:

بۆ كاريكى تايبەت هاتووم لالۆ ئيقبال. هاتووم سۆراخى دوو كورپى باشى ئاوهيەكەمان بگرم و بيانبەمەو بۆ پایدۆلان. خەسرەو و پەرشەى كورپى ميرزا ئەمىنى ئاسنگەر.

ئيقبال كە هەوئەلنجار بوو رحمان بەم شيوهيه بينى، وتى بۆ چتتيكى تايبەت پرووى داوہ بەو شيوهيه شلەژاوى خالۆ رحمان؟ تۆ پياگيكي دنيايدەيت و ئەزانيت كە مانگ نيه چەند كەسيكى ئەوديو نەيهنە شارەزور و دواى كار و هەرمان، ئەگەر پينەو ناو مال و خەلكى خويان،

جا ئەو دلتەنگیەى بۆ چیه؟

پرحمان وتى نا لالۆ، ئەم دوو كۆرە تايبەتین و هاتنەكەيشیان تايبەتە. خەسەرەو دەنگخۆش و شۆرە لاوى ئاوايى بوو. قەت گەرەكى نەبوو پایدۆلان بە جى بىلى. رەشەيچ هەرەتر. ئەو هات بە دواى خەسەرەودا و ئەو خەريکە ئەبیتە دە مانگ و هیشتا نەگەرپراونەتەو. ئاوايى دواى ئەوان شيوياگە، بۆى ویرانەى لى دیت و ئەگەر ئەوان نەگەرپینەو خا ئەزانى چى روو ئەدات.

تا درەنگانىكى شەو قسەى ئىقبال و پرحمانە رەق دريژەى كيشا و قەول و قەرارياندا بەيانى بە يەكەو بەچنە سەر چەمەى زەلم و لەوى كە خەلكى گشت گوندەكانى شارەزور دنن، لىيان بپرسن بزنان كەسيك هەوالى ئەم دوو كۆرە ئەزانيت يان نا.

پۆژى دوايى پرحمان و خانەخۆيەكەى، دواى چەند سەعات گەران بە ناو خەلك و پرسيار لەم و لەو، گەيشتنە كۆنە ناسراويكى پرحمان كە خەلكى هانەدەران بوو. كابرا كە پرحمانە رەقى بينى لە دوورەو بە پيريانەو هات و وتى سلام لالۆ پرحمان، ئانە كەى ئامانى پيديمەرە و ویت جە ئیمە شارانوه؟

پرحمان وەك ئەو بەرايەكى خۆى بينيبيتەو بە ديتنى ئەم كەسە خوشحال بوو، بە گەرمى دەستيان كرده ملی يەكتر و وتى:

نا كەمال گيان، ویم نەشارنەو، ئيشەو ميمانو لاۆ ئىقبالى بيەنا. بە قەستى بىگەم ديارى كەرد، پەى هەرمانیە تاووتى ئامانا و حەتمەن ئەحتياجيشم بە تۆ گنۆ.

دواى ئەمە هەر سيكيان لە گوشەيەكى ئاوهكەو دانشتن و پرحمان دەستى بە گيرانەو هى چيروكى روويشتنى خەسەرەو كەرد.

كەمال تۆزيك بیری كردهو و دواتر وتى خەفەت مەخۆ، من ئەزانم ئەو كۆرانه لەكوین.

سەرەتای بەهار بوو كۆريك هاتە هانەولان و حەفتەيەك ميوانى مالى ميرزا ئەلماس بوو. خۆت ميرزا ئەلماس ئەناسى، خەلكى لای خۆتانه. پرحمان كە لە خوشيان دەنگى كەوتە لەرزین وتى

دهی، ئه‌ری من میرزا ئه‌لماس خاس ئه‌ناسم، ئه‌سلایان خه‌لکی ناوکه‌لانه، به‌لام منال بووه
هاتووته شاره‌زوور. دهی زووکه قسه‌ی ئه‌و کورهم بۆ بکه، ناوی چی بوو، چۆن کوریک بوو؟
ئه‌ری، کوریکی بالابه‌رزی جوانخاس بوو، ناوی حه‌مه ره‌شید بوو به‌لام خه‌لکی پێیان ئه‌وت
ئوسا ره‌شه.

ره‌حمان له خوشیان، پیکه‌نین و ئه‌سرینی تیکه‌ل به‌یه‌کتر ببوون و په‌له‌ی بوو دوایین قسه‌ی
که‌مال له‌م باره‌وه بزانی.

که‌مال بی گۆیدانه په‌له‌کردنی ره‌حمان وتی:

کاکه گیان په‌له‌مه‌که، ئه‌و کورهم ئه‌یوت هاتوو به‌ شوین برایه‌کی خۆیدا که له مال توراوه و
وتوو به‌چم بۆ شاره‌زوور. من ئه‌م قسانه‌م دواتر له میرزا ئه‌لماس بیستوون، خۆم نه‌مدیوه و
تاریفی جوانخاسی و بالابه‌رز ئوسا ره‌شه‌یچم له خه‌لکی ئاوی بیستوووه ده‌نا ئه‌و رۆژانه من
له هه‌له‌بجه بووم. دواتر ره‌شه هه‌والی زانیوه که براکه‌ی، راسی ناویکی سه‌یری بوو له بیرم
نیه.. ره‌حمان هاته ناو قسه‌کانی که‌مال و وتی خه‌سره‌و، براکه‌ی ناوی خه‌سره‌وه... که‌مال
وتی دهمت خوش، ئه‌ری خه‌سره‌و، گویا چوووه بۆ لای که‌رکووک و میرزا ئه‌لماسیچ ئوسا
ره‌شه‌ی له‌گه‌ل کاروانیکدا ناردوووه بۆ که‌رکووک تا له‌وی براکه‌ی بدۆزیته‌وه.

ره‌حمان وه‌ک ئه‌وه بیخه‌نه ناو هه‌وزیکی سارد، شه‌وق و زه‌وقی نشته‌وه و له به‌ر خۆیه‌وه وتی:
ئاپاسه، ئاها، خه‌سره‌وه شیت ئیسه یاوانه‌ره که‌رکووک. که‌رکووک که یه‌ک مانگ راو لوی و
ئه‌وه‌گیلاینه په‌ی که‌سیه پێسه‌و من!

ئێقبال و که‌مال بریاراندا له‌ته‌ک ره‌حماندا بچن بۆ هانه‌ولان و له نزیکه‌وه دوایین هه‌وال له
میرزا ئه‌لماس و خزمانی ئه‌وی بپرسن و رینگایه‌ک بۆ گه‌یشتنی ره‌حمان، یان نامه‌که‌ی مه‌لا
سامان به‌ کورهمکانی میرزا ئه‌مینی ئاسنگه‌ر بدۆزنه‌وه. میرزا ئه‌لماس و ره‌حمان دۆستی کۆن
و قه‌دیمی یه‌کتر بوون.

میرزا ئەلماس له دوورەوه پەرحمانە رەقی ناسییەوه و یەكجار خوشحال بوو بە هاتنی. بە دەنگی بەرز بانگی خیزانی کرد و وتی:

خەرامان سەماوەرەکی وەزنە میمانیما ئامای. میمانی تایبەت و فرە عالی.

پەرحمان و میرزا ئەلماس بە گەرمی دەستیان کردە ملی یەكتر و میرزا ئەلماس بە بزە و پرووخوشییەکی تایبەتەوه خیرھاتنی پەرحمانی کرد:

یاخو خیر بەی لالۆ پەرحمان، تۆ هەمیشە بۆهه ژاوەرۆیت چەنە مە. فەرماوه، دەی فەرماوه بلمی یانە، شەرمش گەرەك نیەن برا، خو تۆ هەمیشە یانەو ئیمەنە ساحیو یانەن بیەنی.

پەرحمان دوای سلām هەوالپرس گەرم، دەسی دیدە خەرامانی ماچ کرد و چوو له لای سەرەوه دانشت. هاوریەکانیشی هەرکامە له گۆشەیهکەوه دانشتن و میرزا ئەلماس که له خوشی

بینینی پەرحماندا بزەه له لیوان نەدەبرا وتی، دەی لالۆ پەرحمان، گیلنەموه پەه ماوهیه فرەن مەپیویەه و تەرکو شارەزوریت کەردەن، یا مەکریۆ بی دزیوه ئامابی و من نەزانام...

پەرحمان وتی نا میرزا گیان، من هیچ وەخت نامانا پیذیمەرە و سەرداو تۆم نەکەردەبو، تەنانەت ئەگەر پەه یەکشەویچ بیەبو. بەلام ئیجارە جیاوازەن. من مەنتیەن سەفەرەم نەکەردەن، تواناو

گل و گوێزیم نەمەنەن، ئیجاریچە کاریه زەروروی بی و خەلکو پایدۆلانی ناچار کەردا..

میرزا ئەلماس بەپەله هاتە ناو قسەکانی پەرحمان و وتی:

خوا نەکەرۆ چیش قۆمیان؟ خو خوانەخواسه نەتۆرنانیشا؟

ناوەلا لالۆ گیان نا، خەبەرم هەن که تۆ ئاگادارو تۆریای کوریه لاو ئیمەنی، خەسەرە، کورو میرزا ئەمینی ئاسنگەری.

بەلی، بەلی، براکەش، ئوسا رەشە ئامابی شۆنیشره و حەفتیه چیگە بی.

بەلی، گەرکەمەن باسو ئاکورپتە پەه کەروو. دماو بیخەبەری ئیدیشا، دەگا شیویایینە پیوهره و پایدۆلانهکەو جارانی نەمەنەن. ئاخەرکەش بابەو کناچەکەهێ که خەسەرە عاشقش بی، جه "

ههرو شهيتانى " وهسهره و رازى بى. تهنانهت به دسو وئيش ناميهش نووسيهن و داواشا
كهرده من بهو سوڤراخه و كوردهكاشا بزانو بهشكهه گيلاوه و وهزهو دهگايچ گيلووه ياگي
جارانى.

ميرزا ئهلماس وتى جارنى نان و چايهكى باشى لى بخوهين. خهرامان دهسى خوش بيت
كوليره چهورهى ناماده كردووه، نهزانم تو گلهمى ناكهيت و ميوان نيت، دواتر من به وردى
باسى كوردهكانى ميرزا نهمينت بو نهكهه و توئىچ باسى ژاوهرؤ بو من بگيرهوه. راسى رحمان
ئاخرين جار كهى بوو سهردانى ناوكه لانت كرد، خوت نهزانيت تو قهولت به من داوه ههركات
بيت بو نهه ناوه، له پيشدا سهردانى ناوكه لان بكهيت و هال وههوالى تازهم بو بيري.
دواى نانخواردن رحمان به تيروتهسهلى باسى گشت ئاوايهكانى ژاوهرؤى بو ميرزا نهلماس
گيرايهوه كاتيك گهبيشته سهر باسى ناوكه لان وتى:

ميرزا گيان! راسيت گهرهكهه زياتهر جه ساليهن تهمامو ئوساياو لاو ئيمه، به تاييهتى ئاسنگهه
و گردو دهگايهكاو ههورامانى و ژاوهرؤى لواينى پهى ستهى و ماچا خان كورهخانهيش پهى
مهزناينيره تا تفهنگ و تفاقو جهنگيش پهى وهشكهرانى. ناوكه لان ئيسه ئاسنگههش چهه
نهمههن، نه تهنيا ناوكه لان، جه داگا و تهواربهزهيوه گيرهش تا مياوينه شادولان، ههشهدهه،
دولهئاو كه ههن جه پاو ههردو عهدالانى. ديارهن ميرزا نهمينشا پهوكى جه پايدولان ئاسهبي
بمانؤ، تاكوو شاگردى پهروهده كهرو و كه شاگردهكاش بيى به ئوسايه قابل، ئاؤىچ بلا پهى
خزمهتو خانى و كارش پهى كهرا بهلام ميرزا نهمين دهرديه كوتوپرهش پوره پيچيا و بى
سهذهقهو جهنابيت.

ميرزا نهلماس كه به وردى گوچكهى دابووه قسهكانى رحمانه رهق پرسى:
باشهن كاكه رحمان تفهنگو جبهخانهش پهى چيشين خان؟ خو ئيشه لا شهروشهپريهش نيهن
دهسوه؟

نمەزانو لالۆ، پراسیەكەش كەس سەرە جەكارو ئى خانىە بەرنمارۆ. چاۋ بەرزەن ماچانى خان بەرنامەش ھەن شارىە گەرە درووس كەرۆ و قەلایە بەرزەش پەى بنیۆرە تا ئیتر ھیچ دژمەن و زۆردارىە نەتاۆۆ بى زۆرش پەنە واچۆ... بەلى قەرارەن سەنە بۆ بە گەرە شار و پایتەختو دەسەلاتو ھەلۆ خانى... لاومرە برا با باسەكەىما وارمى، خەرىكەن شەوكىما بۆ بە شەومو من و تۆ گۆشگىر مەنى. دادەىئىسە نۆبەو تۆن باسو كۆرەكاو مىرزا ئەمىنىم پەى گىلنۆو.

مىرزا ئەلماس وتى كاكە رحمان! كۆرىە بەلخەى تازە جە كەركووك گىلانۆو و راوہ ئاما ئىگە لاو من و خەرامانى. ھەوال و سابىرى و براكەو خەرامانىش ئاوردەبى و منىچ بە گىانو براىەتىما، ھەلى سابىرى كۆرىم و خەفارى ژەنبراىم، ھەوال و ئۆسا رەشەىم پەرسا ۋەنە.

بە قسى ئاكۆرىە بۆ، ئۆسا رەشە و خەسەرەوى براش يۆترىنشان ئىستەنەو و ئىسە پىۆەرە جە كەركووك خەرىكو ئاسنگەرىنى. من نەزانانىم ئۆسا رەشە ئاسنگرىچەن، لاو ئىمەوہ ئۆساو دىوارى و ھەوز ۋەشكەردەى بى، بەلام گوايا جە ئاسنگەرچەنە ئۆساىە عەجایبەن. ھەلبەز ئا كۆرە بەلخەىبە قەرارەن جومعەى ئایەندە بەیوہ ئىگە و چىگەوہ ئىتر گىلۆوہ پەى كەركووكى. ئىمە پەىغام و سوقاتما پەى سابىرى و لالویش ئامادە كەردەن و ئەگەر تۆىچ بە قسى من كەرى، نامەكەو تۆىچ ھەر پا كۆرىرە كىانمى پەى ئۆسا رەشەى و دلنىانا ئەگەر ئى ھەوالیە بژنەوا، دوئى ھەفتىتەرى ھەنى چىگە و ئاومختە ھەر يەرىتا پىۆەرە، گىلدیۆو پەى ژاۋەرۆى.

رحمان وتى لالۆ ئەلماس، بە قورحانى عەزىم پەنەم ۋەشەن وىم بە دەسو وىم نامەكەىشا ياونوونى دەس، بەلام زەنگۆلم نەىم چەنى و توانامەنە نىەن. پەوكى ناچارەنا بە فەرماىشتو جەنابىت كەروونى و بنىشمى ديارو رەحموو خاویوہ و بزانىمى چەنى بۆ.

ئىوارەى جومعە ئىبراھىم لە بەلخەوہ گەبىشتە ھانەولان و لە دەرگای مالى مىرزا ئەلماسى دا. رحمان و مىرزا ئەلماس بە گەرمى پىشوازییان لى كرد، مىرزا ئەلماس رحمانى بە ئىبراھىم ناساند و وتى ئەمە قەومى دوو كۆرە جوانخاس و دەنگخوشەكەىە.

سەرسەختانە ئەبوت:

من واتەنم، قەوڵ و قەزارم دان كە جارىتەرى نەگىلوو زاورۆ. نا، من هېچ وەخت، بە هېچ شىويە پروو نەكەروو بە دەگاو پايدۆلانىەرە.

رەشە " گىرى مووسايىك" ى كەردبوو، لە لايەك لە تاى دوورى ئازىزانيا، خەرىك بوو بداتە شەقەى بال و پروو بە پايدۆلان هەلفرى، لە لايەكى دىكەو نەيەدەتوانى بى خەسرو بگەرىتەو.

خەرىك بوو سالىك بە سەر ئەو رۆژوودا تىدەپەرى كە ئەو پوووزوانەكانى هەلكيشان، بۆ دواھەمىنچار دەستى خستە ناو پەلكە شۆرەكانى رىحان و بە سكىكى پىر و دووگيان بە جى هىشت. شەوانە سەدان بىر و خەيالى بۆ ئەهاتن، جارىك خەوى ئەبىنى كە رىحان منالىكى شىرىنى بوو، بۆ خوى لە گۆشەى جەوزەكەى سەرباخ دانشتوو و گۆرانى بە بالادا ئىژى.

جارىكىتر بىرى بۆ شوينى ناخوش، بۆ نەخوشكەوتن و مردنى رىحان، بۆ مەرگ و لە سەر منالەكەو مردن ئەرويشت و لە ترسان وەك شىت لە جىگای خوى رانەپەرى. خەسرو لەم چەند هەفتەىەى دوايدا چەند جار ئەمەى بىنى بوو كە رەشە لە خەو رانەچلەكى و بە دەم هاوارەو خەبەر ئەبىتەو:

چىش بى كاكە گيان؟ ديسان وەرمى خراوت وينا؟

بەو حالەيش لە سەر قسە و قەوڵى خوى سوور بوو كە مل نەدا و حازر نەبىت بگەرىتەو.

ئىوارەك كە بىر بار بوو بەيانىيەكەى ئوسا غەفار و سابىر، بگەرىنەو بۆ هەورامان و سابىر زەماو نەكەى بكات، رەشە بە دلپىيەو جارىكى دىكە لە خەسرو پارايەو:

برا شىرىنەكەم، خۆ تۆ دەردەو من عال مەزانى، تۆ ئاگادارەنى كە من بۆنەو تۆو وەيلانو ئى غەرىبستانى بىنا، بۆ براكەم بۆ. خەسرو گيان لەعنەتە كەرە.... بۆ با چەنى ئى كورە خاسانە گىلمىو، حەفتىە مېمانى مىرزا ئەلماسى بىمى و دما تەر گىلمىو لاو كەسەكاما.

خەسرو پروات بۆ ئەدام ئىسە شىتەىچ نەويى بۆ، حەتمەن كۆرە بىنە و دماو ئىمەرە...

خەسەرەو دواى ئەو ھەرسەکانى لە چاوى سەپىنەو، وتى کاکە رەشە، تۆ داواو گيانىم چەنە
کەرى، ویت ئاگادارەنى دريغەم چەنەت نینە. بەلام ئى کارە نا، نا برا گەرەمەم نا. من قەولم
دان و قەسەم واردەن، جارىتەرى نەگىلوو پایدۆلان.

لە پرتەقەى دەرگا و ھاتنەژوورەو ھى کەسىک سەرنجى ھەردووکیانى پراکیشا و کاتیک دیتیان
ئىبراھیمە، ھەردووکیان بە پىریەو چوون و خەسەرەو بە پیکەننەو وتى:

یاخو خیر بەیو لالۆ ئىبراھیم، بەخو بۆو ریواوات چەنە مەى.

ئىبراھیم وتى نا، ریواوى نا، بەلام بۆو مێخە کام چەنە مەى، ئادیچ کام مێخە کى! دەستى کردە
باخەلیدا، یەکیک لەو ئامانەتانەى دەرھینا کە رحمانە رەق پیدابوو و وتى بە دەستى خۆت بیدە
دەست خەسەرەو.

ئىبراھیم ئامانەتە کەى دایە دەست خەسەرەو و وتى:

فەرماو کاک شەمال گیان فەرماو. بەلام ھۆشت نەشو ئینە دیاریە گەرەن و ھەتمەن مزگانىە
گەرەش ھەن شۆنیەو.

خەسەرەو بە بینینى مێخە کەکان و بۆنکردنیان گىژ و تووشى سەرسوورمان بوو. رەشە بە پەلە
دەستى خەسەرەو کردەو و وتى:

ئەى، خۆ ئانە مێخە کەنە کى بەفراو خانمى ئەزایتەنى!

خەسەرەو توند ھەردووک دەستى خستە سەر شانى ئىبراھیم و وتى زوو بیژە زوو، بیژە بزەم
ئەم مێخە کەنەت لە کوئ بوو؟

ئىبراھیم بە ئارامى و وردە پیکەننیکەو وتى:

پەلە مەکەرە، پەلە مەکەرە بڕام. دیسان دەستى کردەو باخەلیدا، نامە کەى رحمانى دەرھاورد
و وتى فەرماو ئوسا رەشە، ئینە ییچ ئامانەتە تەرین قەولمان یاونووش دەسو جەنابیت. بەلام با

فەرەتەر تووش و نگەرانیتا نەکەرەو. کەسیە قەومو ویتا، کاک رحمان، ھانولان یانەو میرزا

ئەلماسىنە چەمەراتانەن و ئى دۆە ئامانەتەشە داى من بىاونووتا پەنە. كاكە رەحمان واچى
نامەكەنە چىوئى عالئى نوووسىيائىنى بەلام خۆ من خونەوارىم نىا و مەزانوو چىشش چەنەن.
رەشە نامەكەى دا بە خەسرەو و وتى زوو، دەى زوو بوانەشوو بزانوو چىش نووسىيان.
خەسرەو دواى كردنەوو و تۆزىك لئى وردبوونەوو لە دىرەكان، بەم شىوئە دەستى كرد بە
خوئندنەووئەى نامەكە:

حەمە رەشىد گيان، مىرزا خەسرەو... سلامىە گەرمتا وەنە بو
دماو شەمە دەگا بىئە چۆلەوانى و بوو ژىوايش چەنە نەمەئىنە....
قەول بو قەولو پىايا، من وئىم كەژالەى كناچىم، مارە بروو پەى مىرزا خەسرەوى و دىسان قەول
بو وئىم چۆپى زەماونەكىتا گىروو...
قەول بو كە گردوو خەلكوو سەردەرانى و پايدۆلانى دەعەوتى بانئى و بە شايى و چەپلەرىزان،
"هانەوزان" ى وزمئى لەرزە...
قەولەن و دانم پەوكى تكام هەن چەنەتا بە پەلە و زووتەرىن وەخت گىلدىو و دەگاكىما ئاوەزان
كەردىو. من و گرد و دەگای چەمەراو ئەوگىلای شەمەن
..... مەلا سامان، پايدۆلان / ۱۱۴۰ ى

رەشە بە بىستنى ئەم قسانە، خەرىك بوو بال بگىتەوو، وئىراى پىكەنىن، وەك منال لە جىگای
خۆيدا هەلەبەزىبەوو و بە دەنگى بەرز ئەبوت:
ئەى خوا بەشت نەبرىو، ئەىخوا.... ئەى خوا شوکور... ئىنە من بىئى... ئىنە من.....
خەسرەو لە كاتىكدا مېخەكەندەكەى داىكى خستبوو ناو هەردووك دەستىو، بىنى پىو دەنا
و بوئى پىو ئەكرد، لە كانگەى دلپەو دەستى بە گریان كرد. رەشەىچ لە عەزەتدا باوشى بە
ملى براكەيدا كرد و وتى سەرنەجام... ئەرى براكەم سەرنەجام ئاواتەكىت ئاما ياگى... ئەى

خوا بهشت نه بریو... .

نؤسا غهفار و سابیر هاتبوون تا بو ئاخیرین جار داوایهکی دیکه له خهسرهو بکهن به لکوو
رازی بیته گه لیان بگه پیتتهوه، له پر به سهه نه م گریان و پیکه نینه دا کهوتن و تینه ده گه بیشتن که
چه شتیکه رووی داوه. ئیبراهیم که نهوانی بینی له دهرگاوه هاتن و به سهه سوورمانهوه
سهیری وهزه که بیان نه کرد، وتی سلام نؤسا غهفار، گه ره کم بی راوه بهوونی خزمهتتا، به لام
پیغامی موهییم پهی کاک شه مالی په نه بی و ئیسه وینیش خه ریکا وهشیینه گرهوای گرهوؤ
نؤسا غهفار که له ناوهرۆکی په یام و نامه که گه بیشت، وهک ره شه دهستی به خوشحالی کرد و
وتی سابیر ئیتر خه مو گورانیاچات نه من. زهماونه کیته به بیه و نؤسا ره شهی و کاک
شه مالی ئیتر عه بیشت مه مه نو.

خهسرهو ههستایه سهه ری، دهستی کرده ملی نؤسا غهفار و وتی به گه ورهیی ویت عه فووم
که ره. تو یاگی برایه گه وره و مامؤسایه عالینی پهی من نؤسا غهفار... دواتر چوو دهستی
کرده ملی ره شه و وتی تو ته نیا برا گه وره و من نیه نی کاکه ره شه، تو گه وره و یانه که یچمانی. تو
خه موهر و پشتیوانو من بیه نی، هه نی و تا قیامه تیچ مه نیوه. خهسرو له حالیکدا چاوه کانی پر
ببون له نه سرینی گهش، میخه که نه کهی ناودهستی نیشانی نؤسا غهفار و سابیر دا و وتی:
فه رموون نازیزانی من، فه رماودی ویندی ئینه میخه که نه وه نه ذایمه نه. به لی میخه که نه کهی
دایکه که وهختی خوی به دهزگیرانداری میرزا نه مینی بام بوی کرپوه، ئیمه به زارۆلهیی
گشتمان هه زار جار بونمان پیوه کردوو و ئیسته مه تی به فراوی دایکم ناردوویه تی هه م بو
... ناوینیشان که من دنیا بم و هه میچ واته نهش، ئینه سوقاتو منهن پهی زهماونه و که ژالی
خهسرهو له ته که گیرانه وهی نه م قسانه دا به خوړ نه سرینی گهش له چاوه جوان و شینه کانیدا
دههاتنه خوار و به کولی دلی ئایرینی، کوچک و ته وهنی هه ردانی نه توانه دهوه.

ئۆسا غەفار لە حالیکدا بە تەواوی کەوتبوو ژێر کاریگەری ئەم قسانەیی خەسروو، ڕوو بە ئۆسا ڕەشە وتی، ئیمە سەفەرە کەمان ڕۆژیک ئەخەینە دواوە تا کاک خەسروویش بە ئارامی و ئاسوودە بتوانیت خواحافیزی لەگەڵ گشت ھاوڕێ و دوستانەکانیدا بکات، ئیشە لا دووسبێ، ... ھەرچوارمان بەیەکەو ئەکەوینە ڕیگا و ھانولان گیرما و ئامایمی

خەسروو بە نیشانەیی ڕەزایەت لە قسەکانی ئۆسا غەفار، سەریکی ڕاوەشان و دیسان بە دلی پڕ و چاوی فرمیساکاوییەو ھاوشی بە ملی ڕەشەدا کرد و کۆلی دلی خالی کردووە. دە ڕۆژ دواتر، کاتیک ئۆسا غەفار و ھاوسەفەرەکانی گەییشتنە بەرئاوایی ھانەولان، خەلک لە سەر بانەکانەو ھەستابوون و میرزا ئەلماس و دیدە خەرامان لە بەر دەرگای خۆیان چاوەڕوانی گەییشتنەو ھێ نازیزانیان ئەکرد. ڕەحمانە ڕەق لە بەر دەرگای مزگەوت قسەیی لەگەڵ خەلکا ئەکرد و کاتیک بیستی چەند پیاگ خەریکن تێن بەرھو مائی میرزا ئەلماس، بە پەلە خۆی گەیاندووە و لە دوورھو قیافە و بالەیی بەرزی خەسرووی ناسیووە و بە لارە، لارە بە پیریانەو چوو و بە دەنگی بەرز ئەم شیعرەیی خویندووە:

نازیزان ئیمشەو کۆچی لەیل یاوان
چەمەیی چەم ڕۆشن، یانەیی دل ئاوان
ھەردی دل ھۆردان، خەیمەیی گۆرالان
مسایقەش دان، چەنی کۆسالان
شادیم شادیشەن، ھەشیم ھەشالەن
مەزانوو ڕاسەن، یان خۆ خەیاڵەن؟

ڕەحمان لە دوورھو ھاوشی کردووە، ڕەشە ھات خۆی ئاویزانی بالایی لاواز و کەمھیزی پیاگە دلسۆز، بەلام ھەمیشە بی کەسەکەیی پایدۆلان کرد و وتی خوا جەزاد بدۆووە کاکە ڕەحمان. تۆ

قهومیه دلسۆز و برایه بهوهفانی پهی من. شهرتهن تا مهردهی ئینهه هۆش نهشو. خهسرهو دواى
رهشه هات و به دم گریانهوه دهستی کرده ملی رحمان، دواتر ههردووکیان دهستی میرزا
ئهلماس و دیده خهرامانیان ماچ کرد و تیکرا چوونه ناو ههوش و هساری ئهوان.
هفتهی دوايي زهماوههکهی سابیر دهستی پیکرد و دوو پوژ و دوو شهوی تهواى برد.
خهسرهو و رهشه گۆرانویژی زهماوهن و وهک جووتیک بولبول، زهوق و شادییهکی فراوانیان به
ههلهپهركی و دانشتنهکانیش دابوو. رحمانه رهق که له خوشی گهپانهوهی کورهکانی میم
بهفراودا شاد و سهرحالتر ئههاته بهرچاو، ببوه شواشکهری ناو شادی و تا ئاخیرین سات و
سهعاتی ههلهپهركی، سههرای ئیشی زهنگۆل و لاقی، دانهدهنش و ههرا و هاواری لهو ناوهدا
بهرز بوو. خهسرهو و رهشه، جگه له گۆرانپوتن، به قسهی خوش و ههلسوکهوتی جوانیشیان
سهرنجی گشت خهلهکهکیان بو لای خویان راکیشا بوو. گهنجهکان چیرۆکی تۆران و
ناشتبونهوهی خهسرهویان بو یهکتر ئهگیرایهوه و کهنیشکهکانیش له یهکتریان ئهپرسی که
ئهشی ئهوه کهژالهی دلای ئهه نهنهمامهی رفاندوه چون شوخه کناچهیهک بیته؟
میرزا ئهلماس دواى زهماوههکهی سابیر، قسهکهی خوی بردهسههه. ئهوه کاورهی که قهولی
دابوو بیکری، سهندی و کردیه خهیر و دای به رهشه، سابیر و خهسرهوه به سهه مالهکاندا
دابهشیان کرد و وهختیکیش میوانهکانی خهریکی مالاوایی و کهوتنهپریگا بوون تا بگهپینهوه بو
ژاوهرو، چوهه پیشهوه و روو له ههردووکیان وتی:
ئسته ناتوانم، ههه دهسم گیریاگه و ههه بریکیش ئاماده نیم، بهلام پاییز، ههتهن منیچ پاییز
تیم بو ژاوهرو. ئهه هاتنهی ئیوه، زامی دووری دهیانسالهی له خزمهکانم لای منیچ تازه
کردهوه، بیتاقهت و به تهواوی کهفتگهسه کهلهم که بیم و سهردانیکی مالهباوانی باوکم بکهه.
بهلام ئهشی ئیوهیچ قهول بدن که ههردووکتان لهتهکما بین بو ناوکهلان و من لهگهه
خزمهکاندا ئاشت کهنهوه.

رەشە وتى لالۇ ئەلماس، ئەگەر جەنابت تەشرىف بارى، نەك ھەر من و خەسرەو، بەلكو نىمەو قەوماما گنمىت چەنى و گيانما ھەن راتەنە. تۆئى جارە كارىوھت نەكەردەن كە نەك من و خەسرەو، تەننەت گرد و بنەمالەيما يانماوہ بشۆ.

رەحمانە رەق لە بەر نىشى زرانى و زەنگۆلى، نەيتوانى لەگەل رەشە و خەسرەو دا بگەرپىتەوہ. رەشە فرەى پىناخوش بوو كە ئەو بەجى بەيلىن بەلام ئەينزانى رەحمان پەلەى گەرانەوہى نىە و بە ئاسانىش ناتوانىت بە پى ئەوان ھەوراز و بەرزى شاخەكانى ھەورامان بېرى. بۆيە بە گەرمى سپاسى ھاتن و خەمخوييان كرد، دەستيان كرده مى و مالواييان لى خواست.

رەحمان دللى تەنگ و چاوى پېرپوون لە فرمىسك و بە دەستتەكاندان، خىر و سلاّمەتى بۆ كورەكانى مىم بەفرى و مىرزا ئەمىنى ئاسنگەر خواست و لە بەر خۆيەوہ ئەيوت:

من پەلەم نىە، گرەنگ ئەوہسە كە ئەوان بچنەوہ، كەژال، رىحان و خەلكى پايدۆلان شاد و ئاشت بگەنەوہ. من نەيشگەرئىمەوہ، رەنگە كەس بۆى موھىم نەبىت، يان ھەر لە بىريشيان نەبىت كە رەحمانە رەقىك ھەبوو، روويشت و نەگەرپايەوہ. كى خەمى بوون و نەبوونى منيەتى؟ من دواتر و لە سەر خۆم، رىگاي چەمى ھەورامان و سىروان ئەگرم و كەى توانىم ئەگەرئىمەوہ مال..

رەشە و خەسرەوہ دواى ئەوہ لە ھانەولان دەرکەوتن، بە جىگاي رىگاي سىروان و چەمى ھەورامان، لە كەلى "تاتان" ورپگاي ھەردى "كويساران" ھوہ رىگاي گەرانەوہ بۆ ژاوەرۆيان گرتە بەر.

خەسرەو پىش لە كاكى گەبىشتە سەر لووتكە و لە تاو ماندوويەتى لە يەكەم دەرڤەتدا خۆى گەيەندە بنى بەردىك و پالى پىوہدا. رەشە چارەكىك دواتر، لە حالىكدا ھەموو لەشى ببوہ

عارهقه، گهیبشته لای خسرهو، له تهنیشت ئهوهوه پالی به سووچیکی دیکهی کوچکهکهوه دا و لاقی دریژ کردنهوه. خسرهو که له یهکهه ساتهوه خهریکی سهیرکردنی چواردهوری خوی بوو، وتی بروانه کاکه، جوان سهیریکه راست ئهوینی ئهیره ئهوه شوینهیه کاتی خوی میرزا ئهمینی باوکم، به منالی باسی بومان ئهکرد. بهئی ئهیره لووتکهی بهناوبانگی کورهی مریههه کاکه رهشه. له بیرته مهرحوومی باوکم ئهیوت پیانگ له دۆلهکهی پشت پایکه لانهوه سهرکهفیت، بهرترین لووتکه ناوی کورهی مریههه؟ له هۆشت ماگه میرزا کهریم ئهیوت کورهی مریههه تهنیا شوینیکی ژاوهرویه که چهند شار و چهندین ئاویی دوور و نزیکی لیوه دیاره؟ ئهری، میرزا ئهمینی ئاسنگه ئهیوت ماریوان و پینجوین له باکووری پوژاوا، کرماشان و قهسری شیرین له باشوور و بهرزاییهکانی سنهیش له پوژههلاتی ئهه بهرزاییه دهگمهنهوه دهبینرین. ورد سهیری چواردهوری خوت بکه کاکه رهشه... سهیریکه و بروانه ئهوه شاخانهی رووبهروومان که دهیانینی، ژالانه و کهلی تاتان، ئهوه شوینهی که حهفتهی پیشوو له شارهزوروه هاتین، به زحمهت لیانهوه سهرکهوتین و خهریک بوو له سهرمان رهقههآین. ئهوه لووتکه تهماویی و بهفرینهی ئهوبههیش که له ناو تههکهده ئهبینرئ شاهویه. له بیرت ماوه که باوکم ئهیوت شاهو به ناوبانگترین ههردی ئهه ناوهیه؟ ئهوهی دیکه، ئاها، ها، ها به حال لووتکهکهی دیاره و له ناو تهه و مژدا خوی حهشار داوه، ئهوه ئیتر ئهبیتههوه لآن بیته. ئهوبهه، ئهوه رژد و ههلدیره حهتمهه کیوی زریه و ئهه تیرهشانهش ئهشی شاخی شانشین بیته. من ئیستا گشت قسهکانی باوکم لهبیره. له بیرمه ئهیوت گوندهکانی چواردهوری کوری مریههه ناوی وهک یهک، یان نزیک له یهکیان هیه. ئهوه ئاویهی شهو لی خهوتین "پای کهلان" بوو. ئهوهی خوارهوهمان به لالیژهکهوه پای وهزان و ئهوهی له دۆلهکهی دیکهده دهبینرئ پای رهزانه. چهند گوندی تریش لهه ناوهده ههه. ژان، ژنن و ژوانان، "پای نساوان" ییش ئهبیتههه رهترین دهگای ئهه ناوه بیته که به قسهی میرزا ئهمین له کورهی مریههوه نابینرئ.

رهشه که توزیک حسابوویه و خهریک بوو وهک خهسرهو، به جوانی دیمه‌نی دلرفینی ئەم لووتکه سیحراوییه مهس و سه‌رخوش بیټ وتی:

خهسرهو نیمه بو پایدۆلان، واتا ئاواپی خۆمان ئەچین. به لامهوه سهیره که تو گشت شار و شوینه‌کانی دیکهت له بیرن، بیجگه له پایدۆلان. ئەهی به راسی پای دۆلان له کوئییه؟ ئەو به‌ههشتهی میرزا ئەمین قهت ناوی نه‌ده‌هینا و باسی نه‌ئکرد، به لام که لی دوور ئەکهوتهوه، خهریک بوو له تاو دوورییدا سوئی بیتهوه و له حالی خۆی بچیت له کوئییه؟ خهسرهو وتی تو جارێ راوهسته و پهله مهکه، توزیکتر... ها، ها ئیسه نیشانت ئەدهم... بیسه... بیسه برا گیان، بیسه. به پی قسهی میرزا ئەمینی باوکت بیټ، پایدۆلانیش له کوری مریه‌مهوه نابینری. ئەم دهشته جوان و سهوزهی به‌رده‌ممان ئەبینی؟ جوان سهیری که و بیر له قسه‌کانی باوکت بکه‌روه. ئەیوت ئەو دهشته میرگه‌واره. کانی و میرگ و سه‌راوه‌کانی به ناوبانگن. به قسهی میرزا ئەمین بیټ ئەشی دواي ئەم دهشته، تافکه و تاشی گه‌وره‌باخ و دواتر دۆلی گه‌وره‌جۆ بیټ. ئاواپی پایده‌رانیش له ناو قوولایی ئەو دۆلهی سه‌روهیه و لهو شوینه‌هه‌ردووک دۆل یهک ئەگرن، ده‌گای پایدۆلان، واتا گوندی کوره ویله‌کانی دیده به‌فراوه.

ئاها، جوان چاو لیکه کاکه، ئەو ئاواپییه‌ش که له بناری زریه‌وه ده‌بینی، ئەوه گوندی پای شاخانه. پایدۆلان له نیوان پای شاخان و پایده‌ران دایه. نیمه ئەگه‌ر گرفتیک تاییه‌تمان نه‌یه‌ته سه‌ر ری، ئیمشه‌و میوانی مالی میرزا ئەمینی باوکت و لای مه‌تی به‌فراوی دایکم ئەیکه‌ین به شادی و هه‌لپه‌رکی.

خهسرهو له خوشی ئەوه به سلامهت وبی دهردیسهر گه‌راپوونه‌وه ناوچهی خۆیان، حاله‌تیکي شاعیرانهی سهیری په‌یدا کردبوو. خهریک بوو وهک نه‌شاره‌زایه‌کی ده‌قه‌ره‌که، نه‌خشه و تابلوی ئەم دیمه‌نه نایابانهی ناوچه بکیشی و به‌م قسانه‌ی دلی برا دلسۆز و فیداکاره‌کی شاد بکات، به‌لام رهشه فکری له شوینیکی دیکه بوو، بیری لهو سات و کاته ده‌کرده‌وه که بگاته‌وه به‌رمال و

رېحان به منالېكى كۆرپهوه ببينى. بېرى له خوشى و ههلهپهرينى خوشكهكانى و شادى و
زهوقى داىكى ئەكردهوه. بۆيه به بزهيهكى شيرينهوه رووى كرده خهسرهو و وتى برا تو ئى
دهنگه وهشەت پەى كەى هۆرگرتەن؟ راسى گەرەكت نيهن چى قوله بهرز و دلنشينهوه چريكيه
گەرم پيشكەش و من، ميگرهوارى و ئى گر ديمهنه رهنگينا كەرى؟
خهسرهوه ئيتەر درهنگى نهكرد، ههردووك دهستى خستنه سهه گوچكەى و تا هيژ و سوژى

تيدابوو چريكاندى

قهترەى بۆى زولفت، كهفتهن نه بهرزان
بۆى گولان كەردەن، جه بهرزان ههرزان
شای دیده مهستان، شای دیده مهستان
شای چه مسياوان ئەبرۆ پهيوهستان
مهپهرسى حالو بيماران خهستان
دلبرينداران، دەرورن په رههستان...
ئەر ئازيز وهى تهور، ليم كهرو ستهم
...خه لاسيم نيهن، ئيجار خاترجهم
شهمال گيان، تو به، به زوانو من

لوهنه لاو لهيليم، سووى چه مانو من، واچ من قاست، جه لای دهردهاريوهم، كيانای دلەى
بيقهراريوهم، پەى تو بى ئارام، بيزار و ليوهن، چه ند زامى نشتهر، ئەبرۆى توش پيوهن، پەى تو
سهيلي هوون، مهيو نه چاوش، دوور جه گيانو تو، دوور كهوتهن خاوش...

رهشه مهستى چريكهى بلاوينى خهسرهو و خيالى سهرشيتى خو، هه موو جهستهى ببوه
گوئى و له چريكهى بولبولئاساى خهسرهوى براى رامابوو. خهسرهوه چريكاندى تا كول و كوى

دهروونی دامرکا و دوايه وتی ئیسه خاسهن کاکه گیان؟

به تیره شاننه که هی بهرده میاندا شوږبوونه وه و دواي سه عاتیک گه بیشتنه سهر ئاوه زولال و خوږه که هی سه رچه مه. دهموچاویکیان شوږد و به دللی خویمان ئاوی سارد و گوارایان نوشی گیان کرد. کوږه که هیان کرده وه و نان و کهږمیهک، که ناسراویکیان له پایکه لان بوی پیچا بوونه وه به دهم قسه و باسه وه خوارد. ره شه لاقی خستبووه سهر بهردیک و پالی دابووه که له کی دهوری کانیه که. خه سره و جاریکی دیکه مشتی پر کرده وه له ئاوی کانیه که و دهموچاوی فینک کرده وه، ره شه به ئارامی وتی خه سرو قهوله که ت له بیره؟

-کام قهول کاکه گیان؟

-ئا قهوله که پیوهره داما به رحمانه رهقی.

-ئاها، ئاماوه یانم. راسی گهره که تن ویما ئاشکرا نه که رمی جه که سی و، هر پاسه بیدهنگ بلمی به ره ره؟

-ئه ری، پاسه خاسهن چوونکه، رحمانیچ پاسه ش په نه خاس بی. هوش ت نیهن و اچی نه گهر خه لک بوینووتا، گردو دهگای مهی پیرایتاوه و تا نیمه شه و نمیاودیوه یانه؟

من په له مهن برا گیان، په له وینای کناچه کیم، زارو شیرینهن خه سره و، باور که ره خه ریکه ن بالی گیرووه تا وله کالی بوینوو و گیرووش باوشیوه.

-ئه ری، پاسه په نه باشه ن، باره، با کوږه کاما که رمیوه و جاریوتهر ته ماشایه دیارییه کاما که رمی.

ئه ری، ئینه شا پهی به فراو خانمی نه ذات... ئینه چه کواپانتوله که و مامویم.

ئینه دیاریه که و ریحانی و ئینه یچ هینه و به یانی و هه راله ی.

ئاها، ئاها ئینه شیچ پهی ولی، وله هه ناره، گوږه شیرینه کی با بهیش.

زارو شیرینه ن، جگهره ن، گیان و ژیاویه ن خه سره و...

نُورِی راسی چیشهن، ماچی خهریکو خواینی، بمدره، بمدره با ئیشه لا زه ماوه نه که ییت ته مامیو،
مدره با بوینووت بیبه ساحیبو زارو لیه و ئاو هخته مهوینووت چهنی مهی دهورشهره. مدره...
لاوه دیره، بزانونو کوله کهو تو، که رهشوه بزانونو چیشش چهنهن.
-هره عینو کوله کهو تون، دیاری پهی ئەدایم، مامویم، کناچله کا، کناچی مه لای و ته مام...
-نا، نا مه خه له تنه م، هه و دانه... باره بزانونو ئانه شا هینه و کین؟
-دهی واتم، پهی مه لایم ئەسهن، مه لا سامان تازه هه سووره مهن و مه جبوور هئا چپویهش پهی
بسانونو. خو ئیشه لا دهسی هالی نمه کیانیم پهی یانه ییشا.
- شوخیم کهرد، منیچ چپوم پهی ویش نا، به لام پهی مه لا زهنیم ئەسهن. ها، ئانه، ئانه ییچ دیاری
منهن پهی مه لا زهن چه لاوی، وچه کاکهیم ئەسان و هیوادار هئا به دلش بو...
دوای هه سانه وه، کردنه وه و دیسان به ستنه وهی کوله کانیا، رهشه و خه سره وه له سهر
کانیبه کهی سه رچه مه دوور کهوتنه وه و له ناو ته وه نه رژه کانی "شی مه چه" دا خو یان چه شار
دا تنکوو ریپوار و شوانه کانیه نه یان بین و دوای تاریکدا هاتنی هه و، به بیدهنگی برونه ناو
ئاوایی و خو یان به دهرگای مالی خو یاندا بکه ن.
رهشه له خه یالی خویدا ریحانی ئەبینی به کور په یه کی شیرینی چا و کاله وه دانشتو وه و زلفه
شور و په ریشانه کانی هامیتهی سین و بهرۆکی بوون و که نیشکه کهی، "وله هه نار" خه ریکه به
زلفه کانی گه مه دهکات. خه سره و بیری دابه شی چهنده شوین بیوون. له لایه ک بیری له و سات و
کاته ئەکرده وه که مه تی به فرا و هه ست به گه رانه وهی جووته کور ه کهی ئەکات و هاوقه ی قه د و
بالایان ئەبیته. له لایه کی دیکه وه، بیری له لای یار، له لای که نیشکه بالا عه ر، عه ره که ی مه لا
سامان و چاوه مه سته کانی بوو که شیخیان شیته و، شیتیان دیوانه ی هه ردان ئەکرد.
به م بیر و هوشه په ریشانه وه رژیان کرده نیواره و به که ناری ریگا، به سهر یه کی که له جوگه
میرگینه کانی میرگه واردا کهوتنه ریگا، دوای نیو سه عات گه بیشتنه سه رقه لوه ز و به رزاییه

دانشینه‌کە‌ی لای قە‌لای وردی.

له‌ویوه ئاگری ماله‌کانی پایدۆ‌لان ئە‌ببیرا، به‌لام دەنگ و هه‌رای خه‌لك نه‌ده‌گه‌بببشت. خه‌سره‌و وتی کاکه تۆخوا با تۆزیک له‌م شوینه‌ دانیشین و سه‌یری ئە‌م چه‌مودۆ‌له‌ی ده‌وربه‌ری ئاواپی بکه‌ین. دیاره‌ خه‌سره‌و به‌م کاره‌ی گه‌ره‌کی بوو سه‌ر بنیته‌ سه‌ر ره‌شه‌ و تۆزیک تووره‌ی کات چونکه‌ ئە‌یزانی چه‌نده‌ په‌له‌ی گه‌بببشته‌ مالی هه‌یه‌. ره‌شه‌ لایه‌کی کرده‌وه‌ و به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ وتی خه‌ریکه‌نی حاله‌م گیری پاسه‌ نیه‌ن؟

له‌ پر نرکه‌یه‌کی سه‌یر و دوا‌ی ئە‌وه‌ش به‌رزبوونه‌وه‌ی ئاگریکی یه‌کجار گه‌وره‌، له‌ " چه‌مه‌ی کاوانه‌وه‌" هه‌ردووکیانی به‌ توندی راچله‌کان. نرکه‌ و ناله‌ هه‌موو ئە‌وه‌ چه‌مودۆ‌له‌ی پرکرد و له‌ ترۆپکی گه‌نمدۆ‌له‌وه‌ بۆ به‌رزاییه‌کانی قه‌لای گه‌وره‌، بوو به‌ ئاگریکی سوور و ئە‌وه‌ که‌ژوکیوه‌ به‌ یه‌کجاری گری گرت.

ره‌شه‌ و خه‌سره‌و وه‌ک شیتانیان لیهاتبوو نه‌یانئه‌زانی ئە‌وه‌ی پروئه‌دات چیه‌. ده‌نگی ته‌قینه‌وه‌ و گلپه‌ی ئاگر، ئاسمانی ئە‌وه‌ ناوه‌یان وه‌ک رۆژ پرووناک کردبوو، به‌لام ده‌رودۆ‌ل ته‌پوتۆزیک سه‌یری لی نشتبوو. سه‌ره‌تا ره‌شه‌ هه‌ستی کرد که‌ خه‌ریکه‌ ده‌موچاوی جوړیک تۆزی گه‌رمی لی ئە‌نیشی، به‌لام گه‌ره‌کی نه‌بوو بۆ خه‌سره‌وی باس بکات، سه‌سه‌رنجام خه‌سره‌ویش هه‌ستی به‌ جوړیک بۆنی ناخۆش و دژواری هه‌ناسه‌کیشانی خۆی کرد و هه‌ردووکیان له‌ حالیکدا وه‌ک شیت به‌ ده‌وری خۆیانده‌ ئە‌سوورانه‌وه‌، بی ئە‌وه‌ هیچ وه‌لامیکیان بۆ دروستبوونی ئە‌م قیامه‌ته‌ هه‌بی، له‌ شوینی خۆیان دانشتن، گوپیان له‌ نرکه‌ی ته‌قینه‌وه‌ و ته‌واشای ئاگرگرتنی هه‌رد و به‌ردی پایدۆ‌لان ئە‌گردد.

سه‌ره‌تا ره‌شه‌ پی وابوو باشتر وایه‌ که‌ هه‌رچیک زووه‌ بچنه‌ خوار بۆ ناو ئاواپی، به‌لام فشاری تۆز و گه‌رمای ئاگرکه‌ برستی لی برین و ناچار له‌ ژیر پزگه‌ی ئاوه‌ پرفشاره‌که‌ی تافه‌هۆرشانه‌دا دانشتن و به‌ هۆی ته‌ورژمی ئاوه‌که‌وه‌ تینی گه‌رما و کاریگه‌ری تۆزه‌که‌یش له‌

سەریان کەمتر بوویەو. بۆیە بریارین دا، تا ولات بریک ئارام و ئاگرکە کەمتر ئەبیتەو. لە پەنای تافەھۆرشانەدا بمیننەو. لە بەرخۆیانەو ئەیانوت ئیسە خەلکی ئاواپیش بەم تەق و تۆقە لە مالا هاتوونەدر و رەنگە لە بەرزاییەکانی وەرئەنەو، سەیری ئەم جەھەندەمە بکەن کە خەریکە داروبەردی ولات ئەسووتینن.

تەقینەو و بەرزبوونەو، تا دەمەو بەیان دریزەوی کیشا و بارینی تۆز و خۆلێش هەردەم لە زیادبووندا بوو. رەشە و خەسەرە دەست بە دەست، دەموچاویان بە ئاوی تافەھۆرشانە فینک و پاک ئەکردەو، بەلام ئەگەر تۆزیک لە تافەکە دوور دەکەوتنەو خەریک بوو بە تەواوی بە تۆز و گەرمای گەرکە بخنکین. خەسەرە بە تەواوی دەنگی گیرابوو و بە ئیشارەتی دەست قسەیی لەگەڵ رەشەدا ئەکرد. ناچار تا بە تەواوی روونکابوونی هەوا لە شوینی خۆیاندا مانەو و کە هەوا رووناک بوو، کاتیک سەیری دار و درمختی گەورەباخیان کرد، گەلایەکیان نەدەبینی کە لە داوی تۆزیک چلکن سەری دەرکردی و بۆنی مردنی لێ نەنشتی.

بە دلیکی خەمگین و روخساریکی ماتەمینەو کەوتنە داوی چەمی گەورەجۆ و بە قەلۆز و تافەکاندا هاتنە خوار. دەنگی هیچ گیانلەبەرێک نەدەبیسترا، جووڵیەک لە هیچ شتیکیەو نەدەهات. ئاسمانی "چەمە کاون" تاریک و دووکەلێکی تار و تال، لە پۆپەیی گەندۆلەو بەرز ئەبوویەو و هەوریکی چلکنی لێ ساز ئەبوو. هەوریکی کە رەنگی مەرگ و بۆنی کوتایی ژیانی لێ ئەهات.

خەسەرە لاقکانی ئەلەرزین، خیالی سەرگەردان و بیری پەریشان بوو. بە لالیژی باخەکانی "زیدەوەرەتاو" دا بەرو کوچکەکانی تەخاتان، کەوتنە رێ تا بەلکوو لەویو بەشتر بتوانن وێرانییەکانی ئەم قیامەتە بینن. چەند سەعاتیک لە رۆژ تێپەریبوو، بەلام هەواکە لە رۆژ نەدەچوو. نە لە رۆژ و نە لە شەو! دیمەنیکی سەیر و تاییەتی بوو. ئاسمان تار و ولات تۆزای بوو. بەردەکان رەنگیان گۆرا بوو. بوول و خولەمیش نشتبوو سەریان و دارەکانیش وەک

مردگ، گه لاکانیان تۆزای، لار هزار و له پۆپهوه تا کوو دهگه بیشته ریشه، خه م و گریانان لی دهباری.

پیشتر له سه بهرزایه کهی تهختانهوه، پایدۆلان جوان ئه بینرا، پیاگ ئه توانی مالهکانی دانه دانه بژمیژی و ته نانهت خه لکه کیشی به هاسانی ببینی. به لام ئیسه نا. نه مال، نه خه لک و نه ئاوه دانی ده بینران. لووتکهی "تهوه نه قنج"، هیشتا ئاگراوی سووری پیدا ده هاته خوار و باخهکانی "ملهگا" گریان لی هه لئه ستا. خه سه ره وهک کهر و لال، بی ئه وه هیچ شتیگ بیژی، ته نیا به دست له چۆکی خۆی ئه دا و به دهوری خۆیدا ئه سوورایه وه. ئۆسا ره شه یج گیج و سر، نه یه زانی چۆن له م رووداوه و کاولکاریهکانی حالی بیت. تاویک گهرهکی بوو به خه سه ره وهی برای بیژی با بچین بو سهردهران، رهنگه خه لک به دم ته قینه وه که وه رایان کرد بیت بو ئه وی. مالی مهتی ئا فتاوم له وی. بیت و نه بیت دایکم و منالهکان ئیسا له وی، به لام که چاوی له حه ره کهت و جموجوولی خه سه ره وهی برای ئه کرد، نه یه دهویرا هیچ بیژی و بی دهنگ ئه بوو.

زیاتر له سه عاتیگ له تهختانهوه سهیری ئه م ولاته ئاگرینه بیان کرد. تهواوی ههرد و بهردی چه مهی کاوان ببوو له فاویکی ئاگرین و پایدۆلانی کرد بووه ژیره وه. هیشتا گر و ئاگر له هیندیگ شوین مابوون و باخ و دارهکانی نزیک ئاوا بیهیچیان به دروه نه بوون. هه ره سی ئاگریکی سووتینه، ئه وهی که تبوو سه ره ریگی دایمالی بوو و زینده وهی له گونده جوان و شیرینه کهی ئه م دوو لاهه دووره ولات و دلپر له ئاواته نه هیشتبوو. ره شه و خه سه ره وه دواي ئه وه له بینینی جووله و جمه ی گیانداریک له پایدۆلان ناهومید بوون و له بهر گر و گه رمایش نه یان توانی نزیکي ئاوا یی ببنه وه، به نیازی رویشتن بو ئاوا یی سهردهران روو به باخهکانی شیردۆلان کهوتنه ری و له چه مهی سهیراندهردا تووشی چند که سیکی خه لکی سهردهران بوون که ئه وانیش، مات و حهیران، بو زانینی ههوالی پایدۆلان هاتبوون،

به لام له بهر توز و گهرمای گر هکه، گه پرابوونه وه و لهم شوینه خوین هشار دابوو. خهسره و توانای قسه و هیزی گیرانه وهی هیچی نه مابوو. به بینینی ئەم خه لکه هیندهی دیکه له هیز و هه ره کهت کهوت و له سهه کانیه که دریز بوویه وه. ره شه خوئی بو خه لکه کهی گیراویه وه که ئەوان کورهکانی میرزا ئەمین و میم به فراون و له شاره زور وهه گه رونه ته وه. پیاوهکان که پیشتر چیرۆکی تۆرانی خهسره، به دواچوونی ره شه و رازیوونی مه لا سامانیان بیستبو که کچه کهی بدات به کوری میرزا ئەمین، به گهرمی ههردوکیانیان له نامیز کرتن و به گریان وهه چۆنیهتی ناگادار بوونی خوین له رووداوه کهی دوینی شهو، ههولانیان بو نزیکبوونه وه له پایدۆلان و به هاوار هه چوونی خه لکه کهی، ترسیان له خنکانی خوین به خول و تۆزی ئەم ناگره ویرانکاره و سهه نهجام بی خهوه رییان له وهی به سهه خه لکی پایدۆلانا هاتوه بو خهسره و ره شه گیراویه وه.

ره شه له حالیکدا دهنگ و دهمی ئەله رزین له پیاوهکانی پرسه، یانی ئیوه هیچ کهسیکی خه لکی پایدۆلانتان به زیندوویی، یان مردوویی نه بینینی؟ ته نانهت یه که کهسیچ؟ یه کیک له پیاوهکان وتی، نا، ئیمه تا نزیک هانه وهزان چووین و له وهولا نیتر گهرما نه هیشت. دلنیا به ئەگه ره فره تر برویشتاین، هه تمه ن که سمان زینگ نه ئەگه راینه وه. دیاره ته نیا ئیمه نین، گشت پیاگه کان ناوایی سهه ره ران هاتگن و ئیمه نازانین ئەوانیچ چه یان به سهه هاتگه. خهسره وه دوا بیستنی ئەم قسانه، نیتر هیزی رویشتن و جوولهی لی پرا و وهک کوچکیک له جموجوول کهوت. تاساو و وهک مهییتیکی بی جووله، له سهه کانیه کهی سهه رچه مه، دریز بوویه وه و خه لکه کهیش به نگرانیه وه سهه ریان ئە کرد.

یه کیک له پیاوهکان بو زانینی هه وائیک و بیستنی جوولهیه که رویشتبوه خوار بو ناو چه مه که. له دووره وه گوئی له دنگی چه ند کهسیک ببوو و که لییان نزیک ببوو وهه، بینیبوو چه ند پیاویکن، له بنی ته وهنی ولان و سهه رجوگه کهی وهروه زاندا، کسکۆله یان کردوه و به کۆمه ل

"وناریان" گرتووه و لهویوهوه سهیری چه می کاوان، ترۆپکی گهنمدۆل و گرکانی پشتی زریوار ئەکەن. کابرا لەم بەرهوه بانگی کردبوون و کاتیک چووێهوه خوار، ئەوسا زانیبووی که گشت پیاوهکانی سهردهرانن لەم شوینە کۆبوونەتەوه و چاوه‌ڕوانن بزائن چۆن ئەتوانن فرەتر نزیکی پایدۆلان ببهوه و هه‌والیک بزائن که خه‌لکه‌که‌ی چییان به سه‌ر هاتووه.

کابرا دواى زانینی ئەم هه‌واله به هه‌له‌داوان گه‌پرایه‌وه لای ره‌شه و پیاوه‌کانی دیکه و له دووره‌وه قاوی کرد:

هه‌لسن، هه‌لسن بینه خوار گشت ئاوی له‌و خوارهن.. هه‌لسن بینه خوار...

ره‌شه چوو له‌ی سه‌ری خه‌سه‌ره‌و و به ئارامی وتی:

هۆریزه براكه‌م، هۆریزه با بلمیره‌ واری. ویت گوشت چه‌نه‌نه‌بی که خه‌لك هه‌ن ده‌رهنه و بۆ ئیمه‌یج با بلمی بزانی ئایشا چی هه‌والیه‌شا هه‌ن. هۆریزه‌ خه‌سه‌ره‌و گیان، هۆریزه‌.. خه‌سه‌ره‌وه هیزی قسه و ولامدانه‌وه نه‌مابوو، به ئارامی ده‌ستی خسته‌ ناو ده‌ستی کاکه‌ی و به ئیشاره‌ت وتی:

شمه‌ لویدی، شمه‌، من تواناو لوائیم نیه‌ن، نا من چیگه‌، سه‌رو ئی هانه‌یوه‌ بازدی جیای و ئەگه‌ر هه‌والیه‌ وه‌شت زانا گیله‌وه‌ به‌لام...

پیاوه‌کان و ره‌شه به‌ زۆر خه‌سه‌ره‌ویان هه‌لساندوه‌وه و به‌ کۆلی یه‌کیکیان که له‌ گشتیان گه‌نجتر بوو، هه‌لیان گرت، بردیانه‌ خوار و له‌ گوشه‌ی چه‌مه‌که‌ دایان نا.

پیاوه‌کانی ئەوبه‌ری چه‌میش هاتن و به‌ نۆبه‌ ده‌ستیان کرده‌ ملی کورپه‌کانی میرزا ئەمین و به‌ ئاخه‌له‌کیسه‌نه‌وه‌ سه‌یری روخساری په‌ریشانیان ئەکردن.

هه‌وا تۆزیک رووناکتر ببوو. ته‌پوتۆزی که‌متر و گر و گه‌رمایش وه‌ک پێشنيوه‌رۆ نه‌مابوو.

خه‌لکه‌که‌ بوونه‌ سی‌ ده‌سه‌، چه‌ند که‌سیکیان له‌گه‌ل ره‌شه‌دا له‌ لای خه‌سه‌ره‌و مانه‌وه‌.

ده‌سه‌یه‌کیان به‌ ده‌ستی سه‌یراندەر و ده‌سته‌که‌ی تریان به‌ به‌ری خورمه‌تاودا، رووبه‌ پایدۆلان

کهوتنه ری. پایدۆلان لهم چه مهوه نه ده بینرا، چونکه مالهکان له نیوان ههردووک چه می سهردهران و گهوره باخدا هه لکه وتبوون، به لام گر و لافاوی ناگر گشت چتیکی تیک دابوو. هیچ شتیکی وهک خوی نه مابوو. به ترس و دله خوربه وه تا نزیکی کوچکه که می سهرئاساو چوونه پیش و لهویوه نیتر به باشی گشت شوینیکیان لی نه بینرا. پایدۆلان دیار نه بوو. گشت تل و تهوه می بهرزاییهکان توابوونه وه، ببوونه گر و پایدۆلانیان کردبووه ژیره وه. چه ند پیاویک، که له ناو گوێزه بهرزهکانی لای " هانه شیته " دا نه سوورانه وه، به هه له داوان هاتنه وه بو لای خه لکه که می دیکه و وتیان بین، له ناو قرۆلی گوێزیکیا چه ند که سمان تۆزیونه ته وه. خه لکه که تیکرا له سه ر تهوه می سهرئاساو هاتنه خوار و روو به گوێزهکانی هانه شیته رایان کرد.

ژنیک به کۆرپه یه کی ساواو به باوشه وه، له ناو قرۆلی گوێزیکی که ونارادا خوی شار دبوویه وه و له کاتیکی تۆزیکی خه مناک سه رو چاوی دا پۆشی بوو، به دهنگیک که زیاتر له نووزه می گیانله به ریکی بی زوان نه چوو داوای هاوکاری نه کرد. به شیکی له خه لکه که به په له ژنه که و کۆرپه که میان هه لگرت، به ره وه نه شوینه می خه سره میان لی دانا بوو گه رانه وه و نهوانی تریان به هیوای تۆزینه وه می خه لکی دیکه به ناو گوێز و دارهکاندا نه سوورانه وه و بانگی خه لکیان نه کرد..

خه سره وه حالی به تهواوی روو به خراوی نه چوو. چاوی قووچاند بوون و به زحمهت هه ناسه می نه دا. ره شه خه می وی رانبوونی پایدۆلان، نهمانی خزم و کهسی، به تهواوی له بیر چوو بوو و له لای سه ری برا شیرین و نازیه که می دانشتبوو. به دهنگی بهرز و به زارییه وه نه پارایه وه له خوا و خاسانی خوا که نه هیلن نه م تاقه هومیده شی لی بستینی، به لام دیار نه بوو که داخوا دهنگی پر له نازاری به هیچ لایهک دهگات یان نا؟

پیاوهکان ژن و مناله ساواکه میان هی نایه سه ر کانیه که می هانه وهزان. ده م و سه ر و چاویان

کابرا که چاوی پر ببون له فرمیسک و دلی وهک قازان نهکولا، وتی:
نهری کاکه رهشه گیان، توژیک سهبرت بی. نیسه خه لکه که تین و که سیکیان دوزیوه ته وه
نهیترن بو نهیره، من دنلیام و نهزانم که حتمه ن بینینی نه م کهسه باری خه مکه کانت که م
نهکات...

حه مه لاه که خه ریک بوو به مشت ناوی نه دا به مناله که، رووی کرده چه ماعت و وتی:
خه لکینه سهیری نه موعجیزه یه که ن! نه م که نیشکه له ناو نه م جه هنده ما نه جاتی بووه، به لام
که یف و سه رحال، نیژی تازه له مال هاتگه سه دهر و نه سلن نه م کاره ساته ی نه دیوه.
ریحان که به حال هیژی قسه کردنی تیدا مابوو و دهنگی به زحمه ت نه بیسرا وتی، خالو
حه مه لاه نه مهیشته نازاری پی بگات، من گشت نه و مخته له ناو قرولی گویره که دا بووین،
خسته زیر سینهم، مه مکه کانه خسته ده می و نه مهیشته توژ و دوو که له که ی پی بگات. خوتان
نه زانن منال ناسکه... چاوه کانی دیسان پر بوونه وه له نه سرین و به دم خلور کردنه وه ی
فرمیسکه وه وتی... خوا بمکاته قوروانتان با لهیره دووری خهینه وه، با بچین حتمه ن نیسه
دایکم خه ریکه به ته وای شیت نه ویت، با بچین بو سه رده ران...
دوایین وشه ی ریحان به حال گهیشته لای حه مه لاه، به لام زوو له جیگی خوی هه لسا و وتی
داده ی جه ماعت.. هه لسن با بچین، با بکه فیینه ریگا.

رؤسه م و یه کیکی تر له کوره جه حیلله کانی ناوایی سه رده ران، هیشتا له بنی گویره کانی پشت
ناساو به دواي خه لک و خه وهریکدا نه گه ران و نه یانزانیوو ریحان و که نیشکه که ی
دوژراونه ته وه. چوونکه دوله که قوول، دارستانه که یچ چر و پر بوو و که س نه یده زانی له کوین.
به لام کاتیک رؤسته م و هاوړییانی له دووره وه بینیان خه لکه که له دهوری هانه وه زان
کو بوونه ته وه و خه ریکی کاریکن، به په له گه رانه وه بو نه وئ. کاتیک نزیکتر بوونه وه، ژنیک و
منالیکیان بینی خه لکه که ناویان پی نه دن، نان نه که نه ده میانه وه و ده موچاویان نه شورن، وهک

شیت داوآیانه سهر خه لکه کهدا و رۆسته م به دهنگی بهرز هاواری کرد: خویه شوکور، خویا شوکور...

رېحان به دهنگی دلیر، به لام پر له خه می رۆسته م راجله کی، هه ولی دا له جیگای خوی هه لسی و دست بکاته ملی برا نازیزه کی، به لام هیز و توانای هه لسانه وی نه بوو. رۆسته م نارام و له سهره خو هات له لای خوشکه مات، خه مبار و تۆزاوییه کهی دانشت، دستی کرده ملی، ماچی زولفه تۆزینه کانی کرد و وتی خویه شوکور خویشکه، شوکور بۆ ئه وه تۆ ماگی، تۆ و وله هه نار ماگن. ئه ری، ته نیا ئیوه ماگن بۆ قه ره... بۆ قه ره... بۆ قه ره... ئه ری خویشکه ئیوه دوو نه فهر، له ناو ئاوایه کهدا ماگن بۆ قه ره...

ئه وه که سه ی چوو بوو ره شه له هه والی دۆزینه وه ی رېحان و که چه که ی ئاگادار بکات، هیشتا نه گه رابوو یه وه و خه لکه که بیچ نه یان ئه زانی داخوا باشتره رېحان ببه ن بۆ لای ره شه، یان ره شه بیرن بۆ سهر کانیه که بۆ لای ژن و مناله که ی؟

حه مه لاه به دهنگی کی نزم، فره تر بۆ ئه وه رېحان گوئی لی نه بیته وتی ئه ری برا خاس بۆ نه هاته وه؟ خو قه رار بوو بچیت هه وال بدات به ئۆسا ره شه و زوو بگه ریته وه. رۆسته م که گوئی له ناوی ئۆسا ره شه بوو، به په له هاته لای حه مه لاه و پرسى: وتت چه کا حه مه لاه؟ کام ئۆسا ره شه؟ بیژه، کی؟ کام ره شه؟ له کوئی؟

حه مه لاه که هیشتا نه یزانیوو رۆسته م ئاگاداری گه رنه وه ی ره شه و خه سره و نیه، په لی رۆسته می گرت، کیشایه ئه ولاره و وتی رۆسته م گیان نه مزانیوو تۆ هیشتا ئاگادار نیت. بموه خشه. ئه ری ئه وان بیچ دویشه و گه ری اگنه سه و. ئه وان ئیسه هه ردوو کیان هانه پای دۆله که ی سه یرانده را. ومختیک من به جیم هیشتن خه سره تۆزیک حالی باش نه و. بویه من و خالو تایر نه مان هیشت بیته خوار و ئیسه بیچ وتمان با ره شه بیته ئه یره و له یره به چاوی خوی ژن و مناله که ی بووینیت خاستره.

حهمه لائو بئى ئەوۋە گۆيى بىداتە كاردانەوۋەي رۆستەم دريژەي دا وموت:
چووزانم وتم بەشكەم ئەمە بویتە مەلھەمىكىچ بۆ ئەم زامە سەختە. نا، نا زام نا، دەردەكە كارى و
گەر مەرە. مالویرانى، بەلى مالویرانى و كارەسات...
رۆستەم كە بىستنى ئەم ھەوالە ئیتر بە تەواوى گىچ و سېرى كىرەبوو، وتى:
خالق ھەمە لائو تو پياگىكى دەنيا دیدەيت، ھەزار جار ئافەرىم. بەلى راس ئەفەرموويت. ھەتمەن
وا باشترە تو ئیتر، بەلام من ئیترم ئیوۋە ریحان ھەلگرن و بىبەن بۆ سەر جۆگەكەي ئاسیاو.
دايكم و گشت ژناگانی تری سەردەرانىچ لەوین. بەلام زەحمەت بكیثە لە بەرا كەسېك بنیره
دايكم لە نەجاتبوون ریحان و كەنىشكەكەي ئاگادار بكات. ئیترم با تۆزېك ئامادە بیئ، نەكا
چاوی بە ریحان بكەفئ و دلى كوتوپر بیسى...
ھەمە لائو ھاتە ناو قسەكانى رۆستەم و وتى پياگم نارگە بۆ لای ميم ئافتاو... وتگمە پى بیژن
ریحان و كەنىشكەي ساقن و ئوسا رەشەيچ ھا لە ریگا... وتگمە ئیمشەو، یا سوفا ئەوانىچ
ئەگەیتەو ئەیرە.
رۆسەم وتى مالت ھەمیشە ئاوەدان، ئەگەر واسە، ئیتر من چەن كەسېك ئەوم و ئەچم بۆ لای
كۆرەكان ميمم و لەوئوۋە تۆزېك دواي ئیوۋە، ئیمەيچ ئەگەبىنەوۋە سەردەران.
ھەمە لائو و چەند كەسېك بە نۆبە ریحانیاں كرده كۆل و بە گوشەي چەمدا بۆ سەردەران كەوتنە
ریگا. رۆسەم و دەستەبەك لە كۆرە گەنجەكانیش بەم دەستى چەمدا كەوتنە رى بۆ لای ئوسا
رەشە و ئەو جیگایە ئەوانى لى دانشتبوون.
براخاس ھیشتا بە رەشەي نەوتبوو كە كى لە ئازیزانى، لە ویرانبوونى پايدۆلاندا دۆزراوئەتەو.
رەشە ھیشتا دەستى لە ناو دەستە بئى گیانەكانى خەسرەودا بوون و بە سۆز ئەیلواندەو.
كاتېك رۆستەمى ژنبرا و ميمكەزای گەبیشتە شوینەكە و بە سەر شیوہنى رەشە و تەرمى
خەسرەودا كەوت، ھەك كەر و لال نەبئەزانی چى بكات. ھىچى بۆ وتن و كاریكى بۆ ئەنجامدان

له دهست نهدههات. له دوورهوه خوی خسته باوشی رهشهی زاوای و به دهنگی بهرز هاواری کرد:

برام رۆ....، برای شیرین، جوانخاس و دهنگخوشم رۆ. برای نازیز، فامیده و سهنگینم رۆ...
برام رۆ کاکه رهشه برای نازیزمان رۆ...

خه لکه که به کول له گه ل رهشه و رۆسته مدا نه گریان و نه یان نه زانی چی بکن تا تو زیک سوکنایی بدن بهم دوو که سه، که گشت چتیکیان له ناو ناگراویکی سته مکارانه دا سووتا بوو. کوسته که گران و هه رکه کاتیش تیده پهری، دیسان قورستر و کاری تر نه بوو. براخاس وتی کاکه رهشه، نیسه کاکه رۆسه میچ هاتگه، نیتر نهشی ساق بینه وه. من پیم باشه تو و کاکه رۆسته م، له تهک چهن که سیکا برۆن بو لای کاکه همه لاهو... رۆسته م وتی نا کاکه براخاس، من نا.. به لام تو هه لسه کاکه رهشه م بوه بو سه ر ناسیاو. دایکم و نهوانیچ له وی چاوه پروانن.. حه تمن نیسه خالو همه لاهو، ریحان و وله هه نارچی گه یان دگه سه نه وی و باشتره ومختیک دایکم و ریحان یه کتر نهوینن، کاکه رهشه م له وی بیته...

رهشه به بیستنی ناوی ریحان و ولی، له جیگای خوی هه لسا و وهک شیته به دهوری خویدا نه سوورایه وه. چاویکی برییه رۆسته می میزای، سهیریکی پر له نازاری تهرمه که ی خه سره و کرد و دیسان بی دهنگ له جیگای خوی دانشته وه. هه ردووک دهستی لیک گریدان، خستیه ناو دهسته کانی رۆسته م و وتی تو بیتره میمه که زا من چه بکه م؟

تو بی و پیم بیتره من نیسه تهرمی شیره که ی برام به جی بیلم، یا ریحان و ولی به ته نیا؟
تو بیتره برا عه زیزه که م، تو بیتره کاکه رۆسه م تو بیتره...

ناخر توته نیا میمه که زای من نیت رۆسه م، تو برای ریحان و هه میشه پشتیوانیکی گه وره و که سیکی عه زیزی منیچ بووگی.

دهی فهرموو، تو بیتره له م سات و سه عاته دا رهشهی میرزا نه مین کام کار و ریگا هه لبرتری؟

رۆستهم وتی له دهرد و نازارت ئەگهه كاكه رهشه. من له جیگای تۆ، وهك براههك له لای
تهرمهكهی خهسرهو ئەمینهوه. به هاوكاری ئەم خهلكه ئەیهینهوه ئاواپی و تویج لهتهك كاك
براخاسا برۆن بۆ لای ریحان و ولی. دواى ئەوه ئەوانت بینى، خالۆ حهمله لاو كهسى ناردوه بۆ
...سهه زیارهتان، گشتمان لهوی، له سهه قهوران یهك ئەوینین

ده رۆژ به سهه ویرانبوونی پایدۆلان، قركرانى خهلكهكهی و مههركى چههركبى خهسرهو دا
تیدهپهپى. رهشه هیشتا وهك مار پیچی له خۆى ئەدا و شهو و رۆژ نهیهتوانى بسرهویت.
بهیانیان زوو ئەرویشته سهه گۆرهكهی خهسرهو، به كۆلى دل ئەیلواندهوه و به دهم گریان و
چاوى پر له ئەسرینهوه ئەهاتهوه بۆ مالى رۆسهه
رۆسهه ژن و منالهكهی خۆى ناردبوونه لای دایكى و بۆ خویشى له رهشه دوور نهتههوتهوه.
ئەویش لهو رۆژهوه ئەم كارهساته خولقابوو نهیتوانیبوو ساتیک ئارام بگرى. له لایهك وهك
میمكهزا، ژنبرا و رهفیقى ههههه نزیكى رهشه و، له لاکهه دیکهوه بۆ له دهستدانى ئەو گشته
خزم و ئاشنایهه لهم كارهساته دا له دهستی چووبوون. خهسرهو جگه لهوه مهتیهزای رۆسهه
بوو، هاوپی و هاوتهمه نیشى بوو، بۆیه كههتر له رهشه به مههركى خهسرهویش نهتاسابوو. به لام
دیسانیس ئەبوا دیان به خویا بگرى و ههول بدات ئەو پشتیوانه گهوریه بیته كه رهشه لهم
رۆژانه دا پیویستی پى بوو

ریحان به گهیهشتنهوه به سههدهران و لای باوك دایكى، تۆزیک ئارامتر ئەهاته بهرچاو. شیر و
خواردنى ئەدا به ولی و ههولێ ئەدا ئەوهی دایكێك پیویسته بیكات بۆ تاقه یادگاره به

جیماو مکهی پایدۆلان، ئەویش بیکات. هەردەم لە بەر خۆیەووە ئەیوت هەر ئەم لە ناو گشت خەلکی پایدۆلاندا ماگە، هەر ئەم ماگە بۆ "قەرە" .... ئەری، ئەو رۆژە کاکە رۆسەمیچم ئەیوت. هەر تۆ و ولی ماگن بۆ قەرە

بەلام من نەماگم، من تەنیا بە جەستە ماگم، ئەینا لە یەکەم گرمە و گلپەیی ئاگردا، منیچ لەتەک خەلکی پایدۆلاندا مردم، لەتەک ژنەفتن قیژە و زریکانەکەیی میم بەفراومدا منیچ مردم. ئەوہی ئیسە لەیرەسە و شیر ئەدات بە ولی، ریحانەکەیی جارن نیە. نا من تەنیا جەستەییەکم و هیچی تر. ئەوہی لەم ناو ئاگرەدا دەرچووگە و ماگە بۆ قەرە، ریحان نیە بەلکوو "ولەهەنارە".
ولەهەنار لەم ناو جەهەندەما دەرچووگە و ماگە تاکوو نەهیللی بنەچەقەیی مائی میرزا ئەمین ئاسنگەر، کە حەفتا پشتیان لە پایدۆلان بووگن بھۆتئی و زوانم لال، دووربا ئۆچاخیان کویر. بێتەوہ

میم ئافتاو لەم ناوہدا گیری کردبوو. لەلایەک شینی لە دەستچوونی خوشک و خوشکەزاکانی ئەگپرا و لە دلەوہ وەک کوورپەیی ئاور ئەسووتا، لە لایەکی ترەوہ ئەبوا کۆلەکەیی مالەکە بێت و خوی گز و لاواز نیشان نەدات. دلخوشی ریحانی ئەدایەوہ و ئەیوت تۆ شوکور پیاگەکەت هاتەگەسەو رۆلە. کەنیشکەکەت دەرچووگە. رۆسەم و باوکت هانە پشتتەو و منیچ گیانم ئەکەمە قوربانەت. بەسە، واز لەم قسەگەلە بیڕە و کەم بیژە من تەنیا جەسەییەکی بیگیانم. یاخو تۆ لە بەلا و وەیی بە دوور بێت کەنیشکە شیرینەکەم. تۆ بۆچە فکریک لە من ناکەیتەوہ کە خەریکە لە دەروونەوہ بە تەواوی ئەسووتیم؟ بۆ نازانی دادام تەنیا خویشکیکی باش و رەحمین نەو بۆ من. ئەو دایک و پشت و پەنایچم بوو. کەس نەزانی، تۆ خوت باش ئەمە ئەزانی کە من دادە بەفریم.... لە چاوہکانیچم خوشتر گەرەک بوو

رەشە جاروبار ئەچوو بۆ ناو باخەکانی سەرئاساو و لەویوہ تەواشای ئەو جیگیایەیی رۆژیک ناوی پایدۆلان بوو ئەکرد. رۆسەمیش لە تەکیا ئەچوو، بەلام تەنیا بۆ ئەوہ ئاگای لە رەشە بێت و

هەر بۆ ئەو ئەچوو رەشه تووشی بەلایەك نەبیت. رۆژیک رەشه له بنی هەنارەکانی
سەرئاساودا دانشتبوو و شوینی مالهەکانی پایدۆلانی له دوورەوه دەستنیشان ئەکرد، له پر
:رووی کردە رۆسەم و بە ئارامی پرسى

.رۆسەم من هەرچیک ئەكەم سەرم له چتیک دەرناییت

رۆسەم وتی له كام چت كاكە رەشه؟

له مەلا سامان، ئەرى دوو رۆژە بىر ئەكەمەوه و حالى ناوم كه چه چتیک ئەم پياگە بەدجىسەى
رازى كرد بىتە سەر ئەو باوەرىكە، ئەو نامە عەلاجەويیە بنووسى بۆ من و خەسرهو. ئەرى ئەو
نامە كه دويشەو نيشانم دای و خوت خوئنتەو

رۆسەم وتی كاكە رەشه! من تا ئىستا نەمگەرەك بووه ئەو داستانە بگيرمەوه... لام وابوو
هيشتا ومختى نەهاتگە باسى كەم، چوونكە خۆت ئەزانى هيشتا ئيمە له ناو تازيە و خەماين..
ئەموت جارى، جارى با تۆزىك تۆ ئارام بىتەوه و ئەو ومختە رۆژىك تيم و بە وردى بۆت باس
:بكەم. بەلام ئيسە كه باسەكەى هاتە بەر، گوئى بگرە با منىچ بە وردى بۆتى بگيرمەوه
رۆژىك من فرە بىتاقەتى تۆ و خەسرهوى جوانەمەرگ بووم. پەپوولە و منالەكەمانم له
سەردەرانەوه هەلگرتن و چووین بۆ پایدۆلان بۆ مالى ميم بەفریم. هەر كه چاوم بە چۆلى مالهەكه
كەفت و كەفتە بىرى جاران، ئيتتر دلّم پر بوو و وتم ميمى چه بكەم؟ باور بكە خەرىكە بال
بگرمەوه بۆ خەسره و كاكە رەشه. ئيتزم با پەپوولە و نەزەر له لای تۆ بە جى بيلم و خۆم بچمە
...شوینيانا بۆ ئەودىو. وەرەم نەماگە، نازانم ئيتزم ئەى، بەشكەم سۆراخىكيان بكەم
هەرکه من ئەمەم وت، ميم بەفریم ئاگرى گرت و وتى نا رۆسەم، نا كورە شيرينهكم. نا، ئەم
....كارە نەكەيت

.وتى بيسە، خۆم فكريك ئەكەمەوه و هەر ئيمشەو ئاگادارت ئەكەم چه بكەيت باشترە

:م زەفریم تۆزىك هاتە بەرەوه، مەحكەم بەخەى كراسەكەى گرتم و وتى

من ئیسه ژنیک و (دوور له گیانه‌که‌ی حه‌مه ره‌شید) منائیکی بی باوک هانه ملمه‌وه و خهریکه
تویج ئه‌چی بیانکه‌یته دوان. نا کورکه‌م، تۆزیکتر دانیشه، خۆم پیت ئیژم چه بکه‌یت باشتره
شه‌و میمیم چوو ده‌رو، درنگانیکی شه‌و گه‌رایه‌وه مال و وتی رۆسه‌م هه‌لسه‌ بی بۆ
ئوتاقه‌که‌ی خه‌سره‌و

اوختیک من چوو مه‌ئوئی، دیم ژنیکتر دانشتگه و که به باشی سه‌یرم کرد دیم که‌ژاله
ره‌شه هاته ناو قسه‌کانی رۆسه‌م و به سه‌رسورمانه‌وه وتی
که‌ژال

یانی که‌ژالی که‌نیشک مه‌لا سامان هاتبووه مال ئیمه؟ راسی تو شیت بیه‌نی رۆسه‌م؟
ئه‌ری کاکه ره‌شه ئه‌ری، شوخیت ته‌کا ناکه‌م. به‌لام بیسه تا قسه‌که‌م ته‌واو بیت
ئه‌مه رازیکه، جگه له میمیم، ریحان، که‌ژال، من و خوا، که‌سیترا نایزانی
...تو بیسه با من بۆت بگێرمه‌وه

به‌لئ، میم به‌فری وتی رۆسه‌م گیان خاس گوچکه شل که بزانه که‌ژال چه ئیژی. دواتر وتی من
ئه‌چمه‌وه لای په‌پوله و مناله‌کان، ئیوه قسه‌ی خۆتان بکه‌ن و ژیرانه بریار به‌ن که که‌س شکتان
پیی نه‌خات

من خهریک بوو شیت بم، حالیم نه‌و میمیم و که‌ژال گه‌ره‌کیانه چه‌م پی بیژن. ئه‌وه‌له‌که‌ی فکرم
بۆ ئه‌وه ئه‌چوو که که‌ژال بریاری داگه بپروت بۆ لای خه‌سره‌و و گه‌ره‌کیانه من ته‌کیا بچم. به‌لام
که‌ژال پرووی له من کرد و وتی کاکه رۆسه‌م، تو له جیگه‌ی هه‌رتگ براهه‌می. من به‌رنامه‌یه‌کم
دانیاگه بۆ مه‌لا سامان باوکم. به‌لام باش گوچکه بگه‌ره تا من قسه‌کانم ته‌واو ئه‌که‌م و ئیتر
ئه‌شی برۆمه‌وه تا نه‌یانزانیگه هاتگه‌م ده‌ر، بچمه‌وه سه‌ر جیگا‌که‌ی خۆم. تو له سه‌ر خۆت
فکری لی بکه‌ره‌وه و سو‌حا مه‌تی به‌فراو ئاگادار بکه ئاماده‌یت یان نا

که‌ژال به په‌له‌په‌ل پلانه‌که‌ی خۆی به‌م شیوه‌یه بۆ من باس کرد

من رۆژیک لیباس پیاگانهم کرده‌بهر، سه‌روچاوی خۆم به دەسماڵیک داپۆشی، ئەم خنجەرەم
هەلگرت و وتم ئەچم له سه‌رباخ هەره‌شه له باوكم ئەكهم و ئیژم من رەفییقی خەسره‌وم. ئەگەر
تا حەفته‌یه‌كیتر نه‌نیڕی خەسره‌و و ئۆسا ره‌شه له شارەزور بگه‌رینه‌وه و قه‌ول بده‌یت حازری
...كه‌نیشكه‌كه‌ت بده‌یت به‌ خەسره‌و، به‌م خنجەرە دلت هەلئەدرم و

دواتر بیرم کرده‌وه باوكم ئەگەر قیافه‌یچم نه‌ناسیته‌وه، حەتمەن به‌ ده‌نگه‌كه‌ما ئەمناسیته‌وه و ئەو
ومخته به‌رنامه‌كهم ئەویته‌وه بلقى سه‌رئاو. به‌لام ئیسه‌ ئیژم تۆ بیت به‌یه‌كه‌وه ئەم كارە
بكه‌ین.... سو‌حا باوكم ئەچیت بۆ باخی سه‌یراندر. من و تویچ هەردووكمان ئەچین، به‌لام تۆ
هەره‌شه‌ی لی ئەكه‌یت و منیچ له‌ پشتته‌وه ئەویسم.... میم به‌فراو دای له‌ ده‌رگا و وتی هەلسه
....كه‌ژئ گیان. هەلسه‌ دره‌نگه، ده‌ی زوو كه‌ تا زالمه‌كه‌ نه‌یزانیگه، با بتومه‌وه مال
من تا به‌یانی بیرم لی کرده‌وه، هاوردم و بردم و سه‌ره‌نجام به‌یانی خنجەرەكهم هەلگرت و له
سه‌ر قه‌ولیک كه‌ میم به‌فرئ له‌ كه‌ژالی سه‌ندبوو، له‌ ناو گوێزه‌كانی هانه‌ شیتته‌یه‌كمان گرت.
كه‌ژال چۆخه‌وپرانكه‌كه‌ی خەسره‌وی كرده‌بوو به‌ری، سه‌روینیکی دابوو ده‌وری سه‌ری و
خنجەریکی له‌ به‌ر شالی خەسبوو، راست ئەتوت كۆنه‌ چەته‌ و تەه‌نچیه‌کی پڕئەزموونی ی
جوانرۆیه

ومختیک رۆسه‌م تیكرای چیرۆكه‌كه‌ی بۆ ره‌شه‌ گێرایه‌وه، ره‌شه‌ گێژ و وړ، ده‌می دادپریوو و به
سه‌رسوورمانه‌وه سه‌یری ده‌می رۆسه‌می ئەكرد و له‌ به‌ر خۆیه‌وه ئەیوت ئەی ئیشق چنه‌ ئاویریه
به‌تینه‌نی، ئەی ئەذالی تۆ چنه‌ ده‌روونیه‌ گه‌ره‌ت بی و ئیمه‌ په‌نه‌ما نه‌زانای... ئەی مه‌لا سامان
تۆ چنه‌ دلپیس و ناحەساب بیشی كه‌ ئی كارهیچت چیرۆ خنجەرەکی كه‌ژالی و جه‌ ته‌رسه‌و
مه‌رگینه‌، نه‌ك جه‌ ره‌حم و به‌زه‌بینه‌ كهرده‌ن... ئەی رۆزگار تۆ چنه‌ چەفت و چه‌ویله‌نی. ئەی
...رۆزگار

باسی ویرانبون و له ناو ئاگراودا خنکانی پایدۆلان دەم بە دەم و دی بە دی گەییشتبوو
دوورەولاتان. خەلکی شیردۆلان بە تیکرا، سەرەرای تێپەرینی چەندین مانگیش هیشتا له ناو
شۆکیکی درێژماویدا دەرژیان و ترسیکی سەیر گەرە و بووچکیانی داگرتبوو. هەر له یەکەم
هەفتەدا "خان" دوو پیاوی دنیا دیدەمی خەسبوونە تەک مەلا سادیق تا برۆنەو بە شیردۆلان و
هەواڵکی وردی بۆ بێننەو. مەلا سادیق خۆی له سەردەرمان مابوو یەو بە لام له نامەیهکی دوور
و درێژدا، ڕووداو هەکی بۆ خان نووسیوو و داوای لێ کردبوو کە ئەگەر "پیری پیرانیش" لەم
وەزە ئاگادار بێت خراب نیە.

کاتیکی ڕاپۆرتی ڕووداو هەکی و حالی پەڕیشانی خەلکی شیردۆلان گەییشتەو خان، بە پەله
سەرمیرزای دیوێخانی چری و، ئەمری پیکرد نامەیک بە مەتن و مەزمونێکی شیاو بنووسی بۆ
پیری پیران و له زمانی خانەو داوای لێ بکات چەند کەسیکی تاییەت، بۆ ماوێهەکی بنیڕی بۆ
شیردۆلان تا کوو دڵنەوایی ئەو خەلکە بدەنەو و ژێانی ئاساییان بۆ بگێرنەو.

سەرمیرزا بە پەله هاتە خەمەت، کەنۆشی برد بۆ خان، بی ڕاوەستان چوو بۆ دەرێخانی و
دەستی کرد بە دەرێشتنی نووسینەکی:

جەنابی پیری پیران!

سڵام و ئیحترامی تاییەت

هەوآل و جە ئایرەنە سۆتەمی و کارەسات و پایدۆلانی جە جەنابیت ئاشکران، چوونکە وەلتەر بە
نامە نووسینەم خەمەت.

هال و هەوآلی تازە کە ڕوانە یاڤۆ دیوێخان، یاگی ئیشای دلی و گرانی جەستەینە. پێسەو من
ئاگدارەنا، خەلک هیشتای پەڕیشان و ژیاوی ئاسایی پەمی فرەتەرینیشا دوورە دەسەن.

پەوکی من داوام جە جەنابیتەن کە، هەرچیە زووتەر چەنە کەسی شارەزای و ژیرلی لاو ویت،

کیانه پهی شیردۆلانی تا وهزعهو خه لکی گیلناوه حاله تو جارا.

سلام و ئیحترامی دۆباره - ... خان

سهرمیرزا دواى تهواوبوون له نووسین، چهندجار خویندنهوه و پاکنووسکردن، سه رهنجام نامه کهى برد و به ئارام بو خانى خویندنهوه. خانیش دواى بیرلیکردنهوه و پهسه نکردنى دهقی نووسراو، مؤرى خانانهى له ژیر نامه که دا و به ئه سپسواریکى پرتاودا ناردى بو خزمهتى پیر.

حهفتهیهک دواتر چوار کهسى تایبته به سواری ئه سپ و ماین گهیشته شیردۆلان و دواى قسه و تهگیر له تهک خه لک و مه لا سادیقدا، هر کامه یان شوینیکى بو مانه وهى خوی هه لبارد تا لهویوه ههرد و بهردى شیردۆلان بخه نه ژیر چاوه دیری و له ئه گه رى قهومانى به لایه کی تازهدا، خه لکه کهى ئاگادار که نه وه و له به لا به دووریان بگرن.

سه رگه وهى ئه م چوار کهسه نیردراوهى پیر، پیاگخاسیک بوو به ناوی بابا وهلى که له یه کهم تیروانیندا دیار بوو که کهسیکی خاوهن ئه زموون، ژیر و له دهروون و ئازارى دلای خه لک شاره زایه.

بابا وهلى دواى سهیر و تهواشای کهش و کیو و دهر و دۆلی چوارده وری ئاواى پایدۆلان، " هانه هه ساری" کرده نشینگه و لهویوه چه مه ی کاوان، گهنمدۆل و به رزه قه لای خسته ژیر چاوه دیری.

کهسى دووه مه ی ئه م ديله گاسیونه، پیر زهیتوون، هاوسه رى بابا وهلى بوو که له بنى بهردى سه رئا ساو، رووبه رووی پایدۆلان مالیکى ساز کرد و شهو و روژ چاوه دیری هانه شیتته، هانه وهزان و ویرانگای پایدۆلانی گرتته ئه ستۆ.

کهسى سیه هم بابای ره مززانى ناو بوو که به رزایى پشت ئاواى سه رده رانى کرده مال و، لهویوه چاوه دیری دهر و دۆلی ئه وه دهقه رهی، له ههردى هه ورانه وه تا لووتکه ی عه ودالانى ئه کرد.

بابای رهمزان گشت رهمز و رازیکی ناسمانی دهخویندهوه و ههور و نهستی رهمکانی نهژماردن. بهر لهوه باران بیاری، ههورهکانی نهناسین و له نهگهري چهخماخه و برووسکهدا، ناگریکی گهورهی له پوپهیی کوچکی پیرهژنهوه نهکردهوه و خهلکی له مهترسی ناگادار نهکردن کهمسی چوارهم خان پهری خان، هاوژینی بابای رهمزان بوو که ترۆپکهی رووبهرووی گوندی پایشاخانی پی سپیدرا و لهویوه چهموو و دۆلی بهیامان و دۆلی میران بخاته بهر سهرنج و چاوهدیری.

به هاتنی نههم خاسانه له لای پیری پیرانهوه، خهلکی نارامتر بوونهوه، ژیانی ناسایان ورده ورده دهستی پی کردهوه و سهرهنجام رهشه و ریحانیش بریاریان دا برۆن له سه هانهوهزان، لهو شوینهی که مهلا سامان قهولی دابوو کهژال و خهسرمو لیک ماره بکات و گشت خهلکی سهردهران و پایدۆلان دهعهوتی شادییهکیان بکات، بناغهی ژیان و ناوهدانیهکی تازه دامهزنین.

رۆستههم و پهپوولهیش له سهردهران باریان کرد، کهوتنه تهک رهشه و ریحان و له تنهیشته نهوانهوه دهستیان به دانانی بنهپهتی مالیک بو خویان کرد. رۆستههم پیشتر چندین جار وتبووی، دوی نههم کارهساته نیتر تنیا چتیک من له رهشهی میمکهزام جیا بکاتهوه مهرگه، دهنه نهگهه نهو پروات بو جهههندهمیچ، منیچ به مال و منالهوه لهگهلی نهپروم. خهلکی سهردهرانیش به گهل و ههرهوهز هاتن و له سازکردنی مال و ناوهدانی گوندی تازهدا بوونه هاوکار.

سهرهتا ناوی نههم گونده تازهیه دیار نهبوو. بهلام کاتیک مالهکانی رهشه و رۆسههم سازبوون و ناوهدانیهان تیکهوت، له ناو خویاندا پیان نهوت هانهوهزان، نهویش تنیا له بهر نهوه مالهکان له پهنا و بنی کانیهکدا ههلهکوتبوون ناوی هانهوهزان بوو.

دوورکه و تنه وهی په پووله له خزم و کهسی سهرهتا بریک زحمهت بوو، به لام نهویش هیندهی
علاقه ی روسته م به ره شه، نوگری ریحان بوو چوونکه، جگه له وهی هاوری منالی یه کتر بوون،
ناموزای یه کترینیش بوون و وهک نیژن به نیسک و پرووسکه وه تیکه لی یه کترین بوون. بو
نه زه ریش فره به زحمهت نه بوو، چوونکه تازه کهوتبووه سهر پی و بوونی وله هه ناریش جوړیک
هاوده می سهرگرمی بوو بو نهو.

هه لبت هه رچیک کات تیده پهری، نهوانیش زیاتر نوگری یه کتر نه بوون و پیکه وه گه مه و کایه یان
نه کرد. کاتی خوی مه تی به فراو وه سیه تی کرد بوو خیلی ناسنگه ران، نه گهر ته واو زه روو
نه بیت، شیر به منالی یه کتر نه دن بو نه وه دواتر نه بیته گرفت و کوسپ له بهر شوو کردن و
ژنهوردنیا ندا، بویه په پووله و ریحانیش بی نه وه شتیک له م باره وه باس بکن، به ته واوی نه م
خاله یان له بهر چاو نه گرت و قهت مه کمی کهسیان نه ده که وه ته ده می منالی نه وی دیکه.
روژیک مه لا سادیق که بو جاری دووه م گه را بوویه وه سهر دهران، گشت خه لکه که ی کوکردنه وه
و به دنگی به رز نامه که ی مه لا سامان، که بو ره شه و خه سره وی نووسی بوو خوینده وه. جگه
له ره شه و روسته م گشت نهوانی دیکه به شداری نه م کو بوونه وه یه بوون. کاتیک مه لا سادیق
گه بیشته سهر باسی هانه وه ران، زه ماوه نی که ژال و خه سره و سهر چوپی گرتنی مه لا سامان
له گه ل به فراودا، خه لکه که به تیکرا ده ستیان کرده گریان و مه لا سادیق بو خویشی دلای به
ته واوی پر ببوو. هه ولی نه دا خه لکه که هه ست به دلته نگیه که ی نه کن به لام وهختیک گه ره کی
بوو دنگ هه لبری، به ناشکرا دنگی نه له رزی و خه ریک بوو بگری. هه رچونیک بیت، بی
گویدان به گریان خه لک و دلپری خوی، هه ر بهو دنگه خه مباره وه وتی خه لکینه:

بین با گشتمان هیمهت بکهین و نه م قه وله ی مه لا سامان بینینه دی. راسه نیسه نهوان نه ماگن،
نه مه لا سامان، نه به فراوی خویشکم، نه خه سره وی خویشکه زام و نه که ژال، له یله به وه فاکه ی
خه سره و. به لام نیمه ماگین. نیمه گشت خه لکی سهر دهران ماگین و چه ندین مانگیشه شین و

شیوهنی نه‌مانی ئەوان ئەگیرین.

من پیم وایه شیوهن بهسه، خه‌م و خه‌فه‌ت هه‌ج دهر‌دیک دهرمان ناکات. به‌لام کرداری خاس بۆچه نا. بێن با ئیمه جاریکتر ریحان و ره‌شه‌ی خویشکه‌زام بکه‌ینه‌وه " وه‌وی و زاوا ". ئەری بێن با هه‌ر به‌و جوهری قه‌ول و قهراری مه‌لا سامان و به‌فراوی خویشکم بوو، زهماوه‌نیکی گه‌وره‌یان بۆ ساز که‌ین.

خه‌لکه‌که به بیستنی ئەم قسانه‌ی مه‌لا سادیق شادی که‌وته‌وه دلایان و له خوشیان کردیان به چه‌پلا ریزان.

مه‌لا سادیق کاتیک زانی پیشیاره‌که‌ی جی پسه‌ندی هه‌موانه، دیسان وتی به‌لئێ خزمینه چتیکتر:

راسی ئیمه که‌ی ئەم کاره بکه‌ین؟

ئەیزه‌ن بئێ ئەوه له سه‌ر قسه‌ی خه‌لکه‌که راوه‌ستی وتی:

هه‌ر ئەم جومعه، ئەری خه‌لکینه هه‌ر ئەم جومعه ئه‌یکه‌ینه زهماوه‌ن له هانه‌وه‌زان.

کاتیک ره‌شه گه‌رايه‌وه و باسی قسه و پیشیاره‌که‌ی مامۆستای بیست، سه‌ره‌تا بریک نارازی بوو، به‌لام کاتیک بینی گه‌وره و بچووکى دئێ به‌م کاره رازین، ئه‌ویش ملی هاورده راسا و خۆی بۆ روژی جومعه و زهماوه‌نی پاش کارسات ئاماده‌کرد.

پاشنیوه‌رۆی جومعه، تیکرای ژن، پیاگ، منال و گه‌وره‌ی ئاواپی سه‌رده‌ران خۆیان رازنده‌وه و نزیک به بیست کورمه‌خاسه‌ی گوندی پایکه‌ژانیچ هاتبوون. جه‌ماوه‌ر به چه‌پله‌ریزان ریحانیا‌ن سواری هه‌یسریکی شه‌نگ کرد و رو‌سه‌م و ره‌شه‌یج له‌م شان و له‌و شانی خه‌لکه‌که‌وه به سواری دوو ئەسپ به ئارامی ئەرویشتن.

بووک گه‌ییشه‌ جئێ و له سارا‌ییه‌که‌ی پشت هانه‌وه‌زان ریزی زهماوه‌ن گیرا. مه‌لا سادیق خۆی، سه‌رچۆپی گرت و ئافتاوی خوشکی له جئێ مه‌تی به‌فراو چووه لای ده‌ستی کاکه‌یه‌وه و

دهوریکى نهرم و نارام پیکهوه هه لپه رین و به دهم هه لگرتتى پییه کانیا نه وه، تل، تل نه سرینی
گهشیان به سهر گۆلمه کانیا ندا خلور ته کردنه وه....

ماوهیه کی نه فره دريژ دواى ئەم پرووداوه، ناوی چه می نیوان سهردهران و پايدۆلانیان گۆرا بۆ
" دهرمو وهیولئ" و لهو کاتهوه تا رۆژگاری ئەمپرو ئەو ناوهی له سهره، هه لبت بئ ئەوه فره
کهسی ئەم سهردهم و کاته، چیرۆک و پرووداوهکه و هوی هه لپژاردنی ئەم ناوه بزانی...

پیرزهیتوون ئەو رۆژه خوی نه هاته ناو زهماونهکه، به لام له دوورهوه چاوه دیری جموجوولی
خه لکه کهه ی ئەکرد و دهنگی له چریکه ی گۆرانی و هه رای گه نجهکانی ئاواپیه وه بوو. پیر زهیتوون
له دلی خۆیدا ههستی به شادی و خوشحالییه کی گه وه ئەکرد چونکه هه لپه رکی و شادی
نیشانه یه کی زهقی وهرسوورانی وهرعه که، به باری خاسدا بوو، بۆیه ئیواره بۆ گه یاندنی
هه والی گه رانه وهی خه لک بۆ ژیا نی ئاسایی، چوو بۆ هانه هه سار بۆ لای بابا وهلی و به دريژی
چیرۆکی زهماونه ی دواى کاره ساتی بۆ گپراپیه وه...

پیر زهیتوون رۆژی دوا یی گه راپیه وه بۆ شوینی خوی و به دهم ریگاوه هات سه ریکی له ماله
تازه سازکراوه که ی ره شه و ریحان، رۆسه م و په پوله ش کرد. پیرزهیتوون کاتیک گه بیشته بهر
دهرگا، به ئەسپایی له سهر ئەو حهوزه جوانه ی که ئۆسا ره شه له ئاوی فراوانی هانه وهزان
سازی کردبوو و پلووسکه که ی به خور ئەپه ریه ناو باوه ره که ی بهر ماله کان، دانشت و به نارامی
دهستی به قسه کرد:

شمه چوار کهسی گه وره ته رین هه نگامه تا هۆرگرتینه.

ئاوه دانی و رهنج گه وره ته رین هه رمانه نه ئینسان بتاؤ که رۆش پیشه په ی ویش.

من دنیایه که دیر یا زوو، خه لکی ته ری، جه دوور و نزیکه وه میانئ و چی دهگایه بانئ
هه میار تا. دیارهن ئەگه ر حه زتا وه نه بۆ، جه ئیسه وه منیچ به نۆیار و، یۆ جه خه لکوو ئی دهگای
بژماردئ.

قهولّ بۆ قهولّ و خاسا كه، من پهی هه‌میشه‌ی یارو شمه مه‌نوو و تا ئاخیرین سات و کات و
عه‌مریم ئی ده‌گای چۆل نه‌که‌روو. ئەلبه‌ته ئینه قسئ من نیه‌نه، قسئ بابا وه‌لینه و هیزی شه‌وی
سپه‌رده‌نش من به‌و جه‌ نزیکه‌ په‌نه‌تا و اچوو.

پۆژی دوایی ره‌شه و پۆسه‌م پیکه‌وه له‌ سه‌ر هانه‌وه‌زان دانشت‌بوون و باسی قسه‌کانی
پیرزه‌یتوونیان ئە‌کرد. پۆسه‌م که به‌ ته‌واوی که‌وتبووه ژیر کاریگه‌ری ئە‌م خاسخاتوونه‌ی
نێردراوی میر، وتی:

قسه‌کیش فره‌ تاییه‌تی بی‌نی لاو منه‌وه کاکه ره‌شه. په‌ی نموونه‌ی و اچی چیولای منیچ به‌ نۆیار
بژماردی. نۆیار!

پراسی کاکه ره‌شه بۆ ناوی ئە‌م ئاوییه‌ تازهمان نه‌نین "نۆیار"؟
ره‌شه به‌ پیکه‌نینه‌وه وتی:

پراسی لاو منه‌وه نۆیار هه‌م وه‌شهن و هه‌م په‌رمانان. ئە‌ری پۆسه‌م گیان پاسه‌ که‌رمی، جه
ئارووه‌لای ئیگه‌ نامیش نۆیارهن و به‌ پایدۆلانیچ ماچمی ده‌گا کۆنی. ئە‌ری تازه‌ نمه‌کریو
واچمی ده‌گا، چوونکه ده‌گایه‌ نه‌مه‌نینه و چیولای مه‌شۆم و اچمی ده‌گا کۆنی. ده‌گا کۆنی...
...ده‌گا کۆنی

له‌ ماوه‌یه‌کی کورتدا ژماره‌ی دانشتوانی نۆیار گه‌ییشه‌ بیست مال و گشت مانگیکیچ یاریکی
تازه‌ ئە‌هات و جوگه‌یه‌کی له‌ هانه‌ فراوانه‌کانی هه‌لئه‌به‌ست، باخیکی ئاوه‌دان ئە‌کرده‌وه و له
گۆشه‌یه‌کی ئاوایشه‌وه مالیکی نوی بۆ خووی و بنه‌ماله‌که‌ی به‌رپا ئە‌کرد.

وله‌هه‌نار و نه‌زه‌ر گه‌وره‌ ببوون، هینده‌ گه‌وره‌ که‌ نابه‌له‌د پی و ابوو که‌میکیش به‌ سه‌ر شووکردن

و ژنهوردنیا نانا تیپه ریوه. رۆسته م و رهشه له دلهوه چهزیان نه کرد جاریکی دیکه
 خزمایه تیپه که بیان تازه بکه نهوه و ولی، که له گرکان و سووتمانی پایدولاندا " بو قهره "
 دەرچووبوو، له گه ل نه زهر بکه نه هاوسهر و ژن و میرد. به لام ههر کامیان به باهانه یه ک خویان له
 باسکردنی نه بوارد و کهسیان نه یگهره ک بوو دهست بخاته بهر بو خوازینی کردن.
 گشت قهوم و خزمان نه مهیان نه زانی و چاوهروانی دهره تیکیان نه کرد تا که سیک ههنگای
 یه کهم هه لگری و نهوانیش خویان بو زهماوهن ناماده بکه ن. سه ره نجام رۆژیک میم خالخالس
 باسه که ی هه لدری و وتی رهشه گیان! خۆت نه زانی من عهریکی وام نه ماگه. چهز نه کهم بهر
 له وه بمرم، زهماوهنیک بو مناله کان بکهین، یان راستر بیژم، هاتگم داخواری ولی بکهم بو
 نه زهر. نهوانیش میکهزا و خالوزان، وهک چۆن وهخت خۆی، ریحان میکه زامان خواست بو
 رهشه ی میکهزا و شادیمان خسته ناو نایفه که مان. نه مجاره هیش نه شنی ههرتکتان قهولم پی
 بهن و منیچ زوو بنیرمه شۆن ماموسا مه لا سادیق له شار بیتهو و مارهیان بو ری.
 رهشه که له دلهوه نه م خوازینییه ی میم خالخالسی فره پیی خوش بوو، وتی جا من چکاره م
 میمی گیان، خۆت نه زانی له مال نیمه دا ریحان هه مه کارهس و ریحانیچ که نیشک خۆتانه. نهو
 هیچ وهخت له قسه ی تو و میم نه فتاوم دهرناچیت، به لام تو نه شنی پرسیکیچ به رۆسته م و
 په پووله بکهیت، نهوانیچ باوک و دایک زاوا و کهس و کار نزیک وله هه نارچیچ.
 دواتر بو نهوه کۆسپیکی نه خستبیته بهر ده م میم خالخالس وتی:
 له ههر حالاً من ملم له حاست تۆدا له موو باریکتره و ههر له نیسه وه نیژم مواره ک بیته.
 میم خالخالس وتی، رهشه گیان تو کارت به سه ر نهوانه وه نهویت، کی نیژی من له زوان
 نهوانه وه نه م "هیچوویه" ناکه م؟
 راست گهره که، نیمه گشتمان له سه ر قسه ی تو ماتلین نهینا کار گلایکمان بریگه سهو. ئافتاو،
 نوسا فه ره اد، میرزا زوراو و گشت قهومان ی تریچ.

حهفتهیهک دواتر مهلا سادیق له شارهوه گهراوه بو سهردهران و ئیوارهی جومعه، لهتهک
کومهئیک پیاگماقوولی ئاوایدا هاتنه مائی رهشه، له ناو شادی و زهوقیکی کهموینهدا
ولههناریان له نهزهر ماره کرد و بهم شیویه " قهره " و " نهزهره " بوونه دریزهدهری ژیان و
ئاوهدانی نهسللی نوئی ئاواایی تازه. بهلئی، له بهر ئەمهسه ئیسهیچ ههرکهس باسی تاریخی ئەم
ئاوایه ئەکات، ئیژییت له سهردهمی قهره و نهزهرهوه دامهرزیاگه بیئ ئەوه باسی داستانی
دهگاکنی بکهن.

دیاره به پیئ تیپهرینی کات و چهندین سال دواتر، له چهند شوینهوه هۆز و تایفهیی دیکه هاتن و
ئاوایان ئاوهدانتر کردهوه. وهک من بزائم، یهکهم تایفه که له دوورهوه گهیشتنه ئهیره، له
چهمی ههورامان، له ئاواایی " ئاسکهپریشان " هوه هاتن. ئەوان که هاتن، ههشت بنهمالهی
گهوره بوون، زوو له گۆشهیهکی ئاوایهوه نشتهجی بوون و بهشیک له چهم و دۆلی
گهورهباخیان ئاوهدان کردهوه. ههلبهت ئەوکات هیشتا کهس وهختی پهژانه سهر باخ و زهویییه
دوورمکانی نهبوو. دهشتی میرگان، که ئیستا جوریکه له بهههشت و خهلکی له دوورهوه لاتانهوه
تین بو سهردانی، ئەو پوژانه تهنیا سهیرانگا و شوینی ههلهپرینی خهک بوو. بهلام وهختیک
دهستهی دووههم، بیست - سی سال دواتر، له ئەودیویبهنه و له ئاواایی " بهرزهدهران " ی
بناری کاوانسهروهه هاتن و لهیره نشتهجی بوون، ئیتر دهشتی میرگانیش بوو به ههوارگه و،
سهفای پیش ویرانبوونی پایدۆلانی بو گهرايهوه.

بهلئی ئەوان بوون، خیللی بهرزهدهران بوون بو یهکهمجار چوونه دهشتی میرگان و دهواریان
ههلا، جوگهیهکیان ههلبهست و هانهی دووپلووریان کرده ههوار. ئهری، ئیتر بهم جوره و سال
دوای سال ئاواایی نویار پهرهی سهند و سهرههناج دوایین تایفه که به کومهل هاتنه ئەم شوینه
و نشتهجی بوون، ژمارهیهک ماله جافی ئەودیوی شاهۆ، له ئاواایی نووریایوی نزیک
پاوهشارهوه بوو. وهک من لیانم بیستوهه له نووریایویدا تووشی ناکوکی ناو خویان ببوون و به

كۆمەل كۆچيان كىرد بۇ دۆلەشئىران. لەو ومختەدا باخ و زەوى لە پايدۆلان فرە و خەلكەكەيشى
حەزىيان ئەكرد كەسانى دىكە بىنە پالئيان و بونە هاومالئيان. بۆيە ھۆزى جافان ھاتنە نۆيار،
لەيردا نشتجى بوون و بوون بە بەشيكى گىرنگى خەلكەكەى.

جىلى يەكەمى ئەم ھۆزە، ھىچ كات فىرى زوانى ھەورامى نەبوون، يان خۆيان گەرەكيان نەبوو
بە ھەورامى قسە بكن. ئەگەر ناوى كەسئىكيان ھاتبا، حەتمەن وشەى جافيشى بە دوادا ئەھات
بۇ نمونە بارامە جاف، برھانە جاف، ئوسمانە جاف و... بەلام جىلەكانى دواتريان، بە پى
تئىپەرىنى كات، تئىكەلاوى خەلكەكەيتىر بوون، كەم كەم جافى و سۆرانى قسەكردنئيان كەم
كردەوہ بە تئىكرا ھەورامى لەگەل يەكتر و لەتەك خەلكەكەيشدا قسەيان ئەكرد.

لە سەر پاش ناوى ھاوبەشى خەلكىش كە فەرموت، ئەويچ جىرۆكى تايبەت بە خۆى ھەيە. وەك
من بزائم لە سەردەمى پايدۆلان و پئىش تەقىنەوہى گىرگانەكەوہ، دۆلەشئىران ھەميشە سەرىكيان
لە شارى سنە و لە ناو كۆشكى خانى ئەردەلاندا بووہ. سەردەمى دەرگەوتنى سجيل، پياوى
ناسراو و ناودارى ئەيرە، حاجى مامۆستا تەشريفى لە شار و لە مزگەوتئىكدا حوجرەى تايبەتى
خۆى بووہ. خەلكى ئەگىرنەوہ بە ھۆى ژىرى و قسەزانى، تا خۆى لە مزگەوت بووہ، لە سەر
سەكۆ و مینبەرەكەيەوہ قسە و نوتقى بۇ خەلك كىردووہ و بەم بۆنەوہ لە لايان مەلاكانەوہ
ناسناوى مەنبەرى پى دراوہ. كاتئىك مەعمورانى دەولەتى تارانئىش وىستيان لە چوارچىوہى
سجىلدا تەوقى دىلى بخەنە مى خەلكى ئەم دەقەرە، سەرھتا لە كەسانى ناسراوہوہ دەستيان
پىي كىرد و پاشناوى مەنبەرىيان دا بە حاجى مامۆستا و دواى ئەويش، ھەر كەسئىكى خەلكى
ئەيرە چوو بۇ شار بە نيازى دەرھاوردىنى سجيل، وەك خىزم و قەومى حاجى مامۆستا خوى
ناساند و پاشناوہكەى ئەوى وەرگرت و...

بەلام لە سەر سوان و گۆرانى ناوى دەگا، ئەشئى پئىت بئىزم:

دواتر، فرە دواتر و لەگەل ھاتنى ھىزى بىگانە و دژمن بۇ ئەم ناوہ، كە لە قالبى مەعمور و

سەربازدا خۆيان دەناساند و بە زوانیکی جیاواز و نامۆ قسەیان ئەکرد، نۆتەر کەم، کەم ناوی نۆیار سوا، جوړیک گۆرانی بە سەردا هات و تەنانەت خەلکی خۆیشمان لە بری نۆیار، ئەم ناوێ نۆیستایان بە کار دەبرد و نۆتەر بە شیوێ رەسمیش نۆیار بوو بەم ناوێ نۆیسە. دیارە لەم سالانە دوایشدا خەریکە پاشگریکی جوانیش بەم ناوێ زیاد ئەکری و گەلیک کەس لەبری ئەم ناوێ تازەییە، نۆتەر "نیهەری سەربەرز". ناویک کە بە کردەوێ خەریکە ئەبۆتە ناسنامەیی ئەم کانیگە رەنج و سەرچاوەیی گۆرکانە...

بەلێ کاکە گیان گۆرکان، کە سەردەتای باسەکەمان لەوێو دەستی پۆ کرد... گۆرکان! ئای چەندە وشەییەکی پۆرمانا و بەنرخە بۆ ئەم شوینە.

حەتمەن ئەشێ باسی ئەوێچ بەکەم کە هیچ سەرچاوەییەکی رۆون نیە باسی بارکردن و رۆیشتنی ئەو خاسانە، واتا بابا وەلی، پۆر زەیتوون و خان پەریخان لەم شوینانەدا بکات. ئەوان ئەشێ هەر لەم شوینە و لە ناو ئەم خەلکەدا مەردیپۆت و بۆ شک ئەشێ فرە بە قەدر و قیمةتیشەو سەپۆردا بۆتە خاکی ئەم دۆلە، بەلام ئاسەواریک لە گۆکو و نەزەرگایان، جگە لە بابای رەمزەن نەبۆت نەماو. لانی کەم لە بابا وەلی، پۆر زەیتوون و خان پەریخان گۆکوێک نابینۆ. "تەو نەساو"، بەلێ ئەو کوچکەیی رۆوبەرووی ئاوی تازە، ئەم شوینەیی نۆیسە نۆیمە لە سەریەوێ دانشتوون، هیشتا ناوی پۆرۆزی پۆر زەیتوونیی پۆ براو و تاکو نۆیستایش لە لای خەلکی نۆیمە بەم ناوێ بانگ ئەکری، پۆزی لێ ئەگۆری و تەنانەت وەک شەخسیش سەیری ئەکەین...

تەپۆلکەیی خانە پەریخانیش هەرۆتر، هیشتا نۆینگە و شوینیی دانشتن و گۆرکانەوێ گەلیک چیرۆکی لە ژۆر خاکدا گۆم بوو. تەنیا گۆرانیکی بووچک، ئەری فرە بووچک لە ناوێکەدا هەست پۆ ئەکری، خەلکی بە جیگای خان پەریخان، نۆتەر خام پەریمان کە لە چاو گۆرکانەکانی دیکەدا فرە زەق و گەورە نیە، بەلام "هانەهەسار" بریک جیاوازترە. هەوێلەکانی، واتا ئەو

رۆژانەى ئەم چوار پىرخاسە هاتن، ناوئەكەى ئەوئىش گۆرا بۆ بابا وەلى. دواتر ئەوئىش وەك
نۆيار لە سەر زار و زوانى خەلكى سوا و گۆرانئىكى بەرچاوى بە سەردا هات و بوو بە "
باوئەلى" و ئىتر جۆرىك گۆرانكارى بە سەردا هات كە بە زەمەت بنەرەتەكەى و هۆى ناوئەكە
ئەناسرئەتەو.

ئەشى بىژم كە لە ناو گشتياندا باباى رەمزەن شانسىكى گەرەى هئناو، چوونكە هەم
شوئەكەى تىك نەدراو، هەم ناوئەكەى تەقربەن وەك خۆى ماو و هەم گلكۆهكەىچى راست لە
شوئەن و جىگای خۆئەتى. بەلى ئەو ئىستائىش، لە بەرزائى سەردەرەنەو، پاسەوانى شوئەنى
خۆى و يادگارى دەورانئىكى كەونارايە. يادگارئىك كە هئشتاش وەك خۆى ماو و هئوا و
ئومئىك هەىە كە لە فەوتان و سەپنەو نەجاتى بوئەت. هەئەت ئەگەر چەرخى چەفت ديسان
بەلا و ئافاتئىكى تازەى، لە چەشنى كۆمارى سئدارەى تاران و دەوئەتى دەرەندەى داعەشى، بۆ
تالان و وئرانكردنى خاكى كوردان لەگەل نەبئت و لەمەى تا ئىستاش دئومانە، فرەتر تارمايى بە
سەر دئروك و مئزووى خوئەنى ئەم دەقەرەدا نەكئشى...

لە سەر ئەو پەرسيارەش كە بۆچى بەو لووتكەىەى نئوان قەلا و گەندوئل ئئژن سەنگەرى مئزنا
ئەحمەد و باسى سئ تەنگچىبەكەى دۆلەشئران لە سەردەمى حەمە رەزا شادا، حەمە، عەيزەت
و يۆسو، كە بە سالان بەم ناوئەدا سوورانەو و دەوئەت و پئاوئەكانى بە شوئەنياندا گەران،
چئروكئىكى دئزە و تەنيا ئەتوانم بئژم:

ئەو رووداوانە پزووسكەى پئش تەقئەوئەى گەركانەكەى ئەم قوئاخەى دوائى بوون، باسى ئەو
گەركانە ئەكەم كە دوائى پەيام و پەلامارى كەمتارى جەماران بۆ سەر و لاتى كوردان تەقئەوئە و
هئشتاش لەم دۆل و دەقەرەى ئئمەدا نەكوژاوئەتەو. خۆت ئەبئنى كاكە فەرهاد، بەرز و پئروژ
راگرتنى نەورۆزەكان و گەر و گلپەى ناو دەروونى خەلكى ئەم دۆلە، بەلگەى هەرە زئندووى ئەم
قەسەىەمن...

دەرفەت ھەبوو لە چیرۆکی دواییدا باسی ئەم رووداوانەشت بۆ ئەکەم...
فەرھاد کە لە ماوەی گێرانەوہی ئەم چیرۆکە درێژدا، بە عەلاقەوہ چاوی بربوونە ناوچاوانی پڕ
لە گنج و، دووتۆی ریشە ماش و برینجیہکەہی لالۆ ئەوکە، کاتیک گەییشتە دوایین رستە
قسەکانی، وتی:

بووشە خالۆ، بووشە ھەلای فرە چیشتیەل مەنیە و من لە لییان بی خەوەر بیمە. بووشە باوکمە
...قوروان ریش چەرمی و ناودەسە ترەکیاگەکانت بووشە خالۆ...بووشە...بووشە

